

EMPERYALİZME, FAŞİZME ve HER TÜR DEN GERİCİLİĞE KARŞI

MÜCADELE

Sayı: 216 • Ocak 2012 • Masrafı: 2€

ATİK (Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu) Yayın Organı • İnternet: www.atik-online.net

AVRUPA'DA KRİZ DERİNLEŞİYOR

sayfa 3'te

BAŞYAZI

ATİK, MÜCADELENİN 25. YILINDA

19 Aralık 1986 yılında Avrupa'nın birçok ülkesinden katılan delegelerin iradesini alarak kuruluşunu gerçekleştiren konfederasyonumuz ATİK 25. mücadele yılına girmiş bulunuyor. 1986 yılında konfederasyonumuz kurulduğunda edindiğimiz bir dizi tecrübe ve deneyime sahiptik. ATİK öncesinde ATÖF (Almanya Türkiyeli Öğrenciler Federasyonu) ve ardından kurulan ATİF (Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu) edinilen deneyler ATİK'e aktarılmış ve kuruluş aşamasında konfederasyonumuzun ne amaçla kurulduğu, nasıl bir hedefe gideceği netleştirilerek kamuoyuna duyurulmuştu.

sayfa 2'de

Faşist Türk Devleti Kürt Ulusuna Yönelik Katliamına Bir Yenisini Ekleyerek Şırnak'ta 35 Köylüyü Katletti

Faşist Türk devletinin mazlum Kürt ulusuna yönelik katliamlarına, kimyasal silah kullanarak devam ediyor. Şırnak'ın Uludere ilçesine bağlı Roboski köyünde 35 masum insanı savaş uçakları ile havadan bombalayarak katletti. Son yaptığı MGK toplantısı ardından savaş naraları atarak katliamlar yapılacağını duyuran açıklamada, "Operasyonlar gece gündüz sürdürülecektir" deyiminin ve pratiğe uygulanması olarak gelen aşama sivil köylülerin hava bombardımanı ile vahşice katledilmesi olmuştur.

sayfa 4'te

ATİK Wan Halkına Kardeş Elini Uzattı

Wan'da 23 Ekim ve 9 Kasım'da yaşanan depremde yüzlerce insanımızı kaybettik. Yıllardır devletzede olan Wan halkı yaşadığı depremle birlikte sorunları ve acıları daha da arttı. Depremi hemen ilk gününde çökmüş binaların yanında verilen pozlar ve yapılan sahte vaatlerin aksine, Wan halkı depremin bıraktığı yıkım ile başbaşa bırakıldı. Bırakalım yardım etmeyi, şöenist ve faşist söylemlerle Wan halkı adeta yalnızlaştırılmaya çalışıldı. İktidarın Kürt ulusuna yönelik her türlü saldırı ve teslim alma politikasının yürürlükte olduğu bir süreçte, depremi fırsat bilen iktidar, Wan halkının kenti terk etmesi için elinden geleni yapıyor.

sayfa 6'da

BAŞYAZI**ATİK, MÜCADELENİN 25. YILINDA**

19 Aralık 1986 yılında Avrupa'nın birçok ülkesinden katılan delegelerin iradesini alarak kuruluşunu gerçekleştiren konfederasyonumuz ATİK 25. mücadele yılına girmiş bulunuyor. 1986 yılında konfederasyonumuz kurulduğunda edindiğimiz bir dizi tecrübe ve deneyime sahibtik. ATİK öncesinde ATÖF (Almanya Türkiyeli Öğrenciler Federasyonu) ve ardından kurulan ATİF ((Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu) edinilen deneyler ATİK'e aktarılmış ve kuruluş aşamasında konfederasyonumuzun ne amaçla kurulduğu, nasıl bir hedefe gideceği netleştirilerek kamuoyuna duyurulmuştu.

Avrupa'da ilklerin başında gelen ATÖF Türkiyeli öğrencilerin kurdukları ilk demokratik kitle örgütüydü. ATÖF, Almanya'da bulunan Türkiyeli öğrencilerin kendi sorunları etrafında kurdukları demokratik bir federasyon olarak ilerleyen yıllarda sadece öğrencilerin kendi sorunlarıyla ilgilenen bir federasyon olarak kalmamış, işçilerin de sorunlarıyla ilgilenen, onları örgütleyen bir federasyon olarak gövdesi sürekli, genişleyen bir kitle örgütü olmuştur. Okumak yada sözleşmeli öğrenci olarak Almanya'ya gelen Türkiyeli öğrenciler sadece akademik düzeyde öğrenimlerini sürdürmekle kalmamış aynı zamanda üretim içine de girerek işçi sınıfıyla yakın ilişkiler içinde de olmuşlardır. Bu yakın ilişki zamanla ATÖF'ün program ve hedefindeki değişiklikleri de birlikte getirmiştir. Türkiye ile yakın bir ilişki içinde olan ATÖF, dönemin getirmiş olduğu politik değişim ve gelişmelerden etkilenmiş, ayrışım ve saflaşmalarından etkilenerek kendi içinde önemli değişimlere uğramıştır. ATÖF, 1976 yılına kadar yürüttüğü faaliyetlerde sadece Almanya'yla sınırlı bir örgütlemeye yetinmemiş, Almanya'nın dışındaki diğer ülkelerdeki öğrencileri ve işçileri de örgütleyerek gövdesi alabildiğince büyüyen bir kitle örgütü konumuna kavuşmuştu.

Genişleyen gövdesi ve farklılaşan talepler ATÖF'ü 1976 yılında ATİF'e taşıdı. 1976 yılına gelindiğinde öğrenci göçünün durması ve bir bölüm öğrencinin Türkiye'ye geri dönmesi, kalanlarında üretim içinde yer almasıyla birlikte, Türkiyeli işçi sorunlarının ön plana geçtiği bir sürece kendisini evirdi. ATİF, kurulduğunda kitlesel bir federasyon olarak binlerce üye ve taraftarıyla Almanya'da tek ve en güçlü kitle örgütü olarak 1986 yılına kadar adeta bir konfederasyon olarak faaliyetlerini sürdürdü. Almanya dışında Fransa, İsviçre, Avusturya, Hollanda, Avustralya, İngiltere'de de taraftarları olan ATİF hatırı sayılır federasyon olarak önemli tecrübeler ve birikimlere sahip bir kitle örgütü olmuştur.

Bu anlamda Avrupa'da genişleyen gövdenin bir ihtiyacına cevap olmak için ATİK (Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu) 19 Aralık 1986 yılında Almanya'nın Frankfurt şehrinde kuruluşunu gerçekleştirdi.

ATİK, yıllarca edinilmiş tecrübelerin sonucu kurulan demokratik bir kurum olarak esasta üç ana program etrafında kendisini şekillendirdi. Birincisi; Avrupa'da yaşayan Türkiyeli işçilerin ekonomik, demokratik talep ve hakları için mücadele etmek, ikincisi; anti-emperyalist ve anti-faşist bir hatta ilerlemek, üçüncüsü; enternasyonal alanda dayanışmacı ruhla hareket etmek. ATİK, sahip olduğu bu çizgiden hiçbir zaman şaşmayarak, bu ruhu ve heyecanını her zaman korudu.

ATİK, Türkiyeli işçileri ilk dönemlerde geçici işçiler olarak kabul etti. Bu kabul edilişin sonucu olarak ATİK, uzun bir dönem sadece bu tespitin getirdiği program etrafında örgütlenme ve faaliyete kilitletti. Kendi tespitlerine uygun bir hat izleyen ATİK, kendi içinde sürekli gelişmeleri ve değişimleri kabul eden demokratik yönü ağır basan bir kitle örgütü olarak, hiçbir zaman kulaklarını kapatıp gözlerini yummadı. Politik uyanıklılığını sürekli olarak koruyan ATİK, anti-emperyalist mücadelede de hatırı sayılır bir hatta durarak kötülüklerin kaynaklarının nerede olduğunu sürekli kitlelere taşıdı. ATİK, enternasyonal ruhunu hep koruyarak sorumluluklarına sahip çıktı. Dünyanın neresinde olursa olsun ezilen haklarla ve emekçilerle dayanışma içinde oldu, onların haklı taleplerinin propagandasını yaptı, yardım ve desteğini hiç sakınmadı. Açıklamaları ve kitle eylemleriyle birçok katliamı, işçi direnişini, öğrenci hareketini, ezilen ulusların ulusal kurtuluş davalarını Avrupa kamuoyuna taşıdı, sorunlara hep dikkat çekti.

ATİK, Türkiye'deki sosyal kurtuluş mücadelesine, Kürt ulusu üzerindeki asimilasyoncu devlet baskısına, öğrenci ve işçi sınıfının hak arama mücadelesine hep duyarlı oldu. Kampanyalarla sorunlara dikkat çeken, bu sorunları Avrupa kamuoyuna taşıyan ATİK, hep Türk devletinin hedefi oldu. 1980 Askeri Faşist Cuntasının iş başına gelmesinden sonra en aktif tavır alan kitle örgütlerinin başında gelen ATİK, yürüttüğü kampanyalarla Faşist Cuntayı teşhirde önemli görevler üstlendi. İdamlara karşı kampanya, devrimci tutsaklarla dayanışma eylemleri, maddi yardımlar ATİK'i saygın ve güvenilir bir kitle örgütü olarak bugünlere taşıdı.

ATİK, kurulduğu ilkgünden bugüne gençlik ve kadınlar çalışmasına özel bir önem verdi. Kendi bünyesinde oluşturduğu gençlik ve kadınlar kolu vasıtasıyla, gençliği ve kadınları örgütlemeye önemli başarılar imza attı.

ATİK, kendi içinde demokrasi uygulamasında asla taziz vermeyerek, aldığı tüm kararları kendi kitlesiyle tartışarak netleştirdi. En aykırı görüşlerin dahi konfederasyon kongrelerinde tartışılmasının önünü açtı. Toplumda farklı fikirlerin varlığını, bu fikirlerinde savunucularının olacağı gerçeğini

hep kabul etti. Yanlış fikirlerin iki çizgi mücadelesiyle alt edilebileceğini, yasakçı ve zaptu-rapçı anlayışların fikir mücadelesinde yeri olmadığını hep savundu ve bunun hayat hakkı bulması için mücadele etti.

ATİK, 2000 yıllara gelindiğinde edindiği tecrübe ve deneyimler sayesinde uluslararası alanda çok büyük girişimlerde bulundu. O güne kadar enternasyonal çalışmalardan edindiği deneyimleri daha ileri taşıyarak İLPS (Halkların Uluslararası Mücadele Ligi) nin kurulmasına ön ayak olan kurumların başında geldi. Tüm federasyon, gençlik ve kadın kollarıyla İLPS kurucuları içinde yer alan ATİK; İLPS'in uzun süre maddi ve manevi olarak ayakta kalmasını sağlayan kurumlardan biriydi. Avrupa'da İLPS faaliyetlerini yürüten tek kurum olarak İLPS'in Hindistan, Selanik, İstanbul, Filipinlerde ki direniş kamplarının hayata geçirilmesi, maddi olarak desteklenmesi, kitle seferberliğiyle uluslararası alanda tanınan ve saygı duyulan bir kurum olarak 10 yıl İLPS içinde faaliyet yürüttü.

İLPS içinde yanlış anlayışlara karşı mücadeleyi esas aldığı için, Kasım 2009 tarihinde İLPS yönetiminin toplantısında İLPS başkanın sekter ve ben merkezci tutumuna karşı mücadele yürüterek tavır aldı. Bu mücadelesini 4. kongreye kadar devam ettirmesine rağmen bu sekter ve ben merkezci anlayış terk edilmediğinde dolayı 4. Kongreye katılmama kararı alarak Uluslararası kamuoyuna açıklama yaptı. 2011 Haziran'ında Filipinlerde gerçekleşen İLPS 4. kongresinde bir ayak oyunu ve tamamen anti demokratik bir şekilde İLPS'den ihraç edilen ATİK, edindiği bu tecrübeleri yeni oluşumlara taşıyacaktır.

ATİK, ilk kurulduğunda sahip olduğu kitleselliği koruyamamasında o dönemin gelişimleri, politik değişim ve ayrışmaların ATİK'e yansımaları, ATİK'in mevcut kitle bileşeninde gerilemelere neden oldu. On binlerden binlere düşmesinde belirttiğimiz gelişmelerin önemli payının olduğunu kabul etmemiz gerekir. Bir çok kongrede gereksiz tartışmalar ve ATİK'i aşan program önermeleri, ATİK'in niteliği üzerine yapılan polemikler ATİK'in geride kalan zaafı olarak kabul etmek gerekir. Bu tartışmaların ATİK'e katkılarının hiç olmadığı söylenemez, ancak tekrar eden ve bir dönemin temel sorunları olarak ATİK'i kısır döngüler içinde tutması bakımından gerilemelere neden olmuştur.

2011 yılında geride bıraktığı 25 yıllık mücadele ders ve deneyimiyle ATİK, yeni değişimlere imza atan bir konfederasyon olarak mücadelesini sürdürüyor.

Bir yıl önce gerçekleştirdiği kongresinde ATİK, değişim ve gelişmeleri tahlil ederek yeni bir programa imza atmıştır. 1990'lar da başlayan yeni yönelim Türkiyeli işçilerin geçici işçilikten kalıcı bir konuma geçtiği tartışmasıydı. Uzun bir süre sonunda ATİK,

Türkiyeli işçilerin göçmen olduğunu kabul ederek, geçicilikten kalıcılığa dönüşen bu duruma uygun olarak faaliyet alanlarını daha da genişleterek yönelimini buna göre belirledi. Bu değişim ATİK kitlesinin kendi gerçeğine uygundu. Sadece ATİK kitlesi açısından değil, genel olarak Türkiyeli emekçiler açısından da bir gerçek olan bu durum üzerinden atlanamazdı. Gerçekliği kabul etmek, değişimlerin farkında olmak, ona göre örgütlenmek ve değişmek asıl olandır.

Son ATİK kongre iradesi yeni bir program kabul ederek, faaliyet alanını daha da genişletti. Türkiyeli göçmenlerin artık Avrupa'da kalıcı oldukları gerçeğinin kabul edilmesi üzerinde inşa edilmiş olan bu yeni program faaliyet alanlarında önemli değişimleri de birlikte getirmiştir. ATİK, her attığı adımda daima cesaretli olmuş, gerçeklere yüzünü dönmemiştir. Yeni programını oluştururken de hiçbir kaygı gütmemiştir. Yeni programın üzerinde şekillendiği temel konu; Türkiyeli göçmenlerin Avrupa'da kalıcı bir konumda olmalarından hareketle, mücadele biçimlerinde değişimlerin olduğu ve bunun pratik yansımalarının da buna göre olması gerektiği kabul edilmiştir.

ATİK, geline aşamada faaliyetlerini sadece göçmenlik etrafında yürütemeyeceğini, kalıcılıktan kaynaklanan başka sorunlarında olduğunu bunu sorunlar için de mücadele etmek gerektiğini söylemektedir. Göçmenlerin göçmenlikten kaynaklanan sorunları hala devam etmektedir. Bunun için mücadele etmek eşit koşullarda yaşam için, göçmenlerin hakları için faaliyet yürütmek gerekmektedir. Diğer yandan ayrılan sorunların giderek çoğaldığı bir coğrafyada yaşıyoruz. İşsizlik, sağlık, öğrenim, emeklilik vb bir çok sorun sadece yerli halkın sorunu değildir. Bu sorunlar aynı zamanda göçmenlerinde sorunlarıdır. ATİK olarak bu sorunlara duyarsız kalamayız. Yada bu sorunları yerli örgütler çözsün bizde göçmenlerin sorunları için çalışalım tespiti artık geride kalan bir çalışma tarzıdır. Seçme seçilme hakkını elde etmek ATİK'in yeni çalışma programı içindedir. Bu hakkı elde etmiş olanların seçimlerle yerel ve merkezi kurumlara seçilmeleri ATİK'in yeni programı içindedir. Fabrika ve farklı alanlarda çalışan üye ve taraftarlarımız, işçi sınıfı içinde çalışma yürüterek sendikalarda daha aktif olup, iş yeri temsilciliklerine seçilme, sendika yönetimlerinde yer almanın önemini düne göre daha da önemsemelidirler.

25 yıllık mücadele deneyimlerini daha da ileri taşımak için herkesin görev ve sorumlulukları artmıştır. Bu güce ve birikime sahip olan ATİK, on binlerce kitleyle buluşarak yeni başarılarına imza atmasının önünde hiçbir engel yoktur. Yeter ki, elde edilmiş bu ders ve deneyimleri ileri taşımasını bilelim.

ATİK
AHM - ATİK Haber Merkezi

**Internet: www.atik-online.net
e-mail: atik2@atik-online.net**

Impressum:

V.i.S.d.P

I. Yildirim

Postapart nummer 15809
6802 JX Arnhem - Nederland**Yazışma Adresleri:**Nelson Mandela plein 1
2575 T.H. Den-Haag - Nederland**haber göndermek için:**
mucadele1976@yahoo.de**Internet:** www.atik-online.net
e-mail: atik2@atik-online.net

Kriz ve Avrupa'da Sınıf Mücadelesi

4 sene önce ABD'de başlayıp tüm dünyayı etkisine alan ekonomik kriz, emperyalist-kapitalist sistemin kurtulma çabalarına karşın devam ediyor ve kısa süre zarfında herhangi bir krizden çıkış umudu gözüküyor. Bilindiği gibi Amerika'da emlak piyasalarındaki kredi çevriminin alt-üst oluşuyla başlayıp, giderek bütün dünya finans sistemini sarsan, Lehman Brothers gibi dünya devlerini yıkan kriz süreci Avrupa'yı da etki sahasına almıştı. Emperyalist-kapitalizmin neo-liberal politikalarının yön verdiği ve spekülâtif piyasaların ağırlığını oluşturduğu dünya sisteminde yaşanan ve 1929 Büyük Ekonomik Buhran'ıyla mukayese edilen bu son krizle, bankacılık ve finans sektöründe at kosturan dünyanın birçok güç ve iktidar sembolü konumundaki tekelleri yerle bir olmuş, uluslararası mali piyasalar ve ekonomik süreç felç yaşamıştı.

Yıllarca uydurulan "devletin piyasaya müdahale etmemesi ve küçültülmesi", "piyasaların kendi kendini mükemmelce düzenleyeceği" vs. yönlü neo-liberal efsaneler, son krizin ardından batan dünya devleri ve bunları kurtarmak için akıtılan kamu kaynakları ve geliştirilen devlet müdahalesi şarlatanlığıyla yıkılmıştı.

Hatırlayalım...Sadece ABD'de 11 trilyondan fazla dolar ve Avrupa'da yaklaşık 2 trilyon euroluk kaynak, batık bankaları ve finans kurumlarını kurtarma adına, zararlarının tazmini ve yeniden hayata döndürülmeleri için akıtılmıştı. Bu tablonun iki yüzü bulunmaktadır: Birincisinde;

devletlerin ikiyüzlü neo-liberal şarlatanlıklarının aksine, ekonomiye devletin doğrudan müdahalesi dururken, diğer ve aslında karanlık olan tarafında yaşanan kriz

sonucu uğranan kayıpları emekçi sınıflara yüklenerek, onların sırtından çıkarma hesabı bulunmaktadır. Bugün halen etkisini güçlü olarak hissettiren ve uluslararası saygın iktisatçıların yanında bizzat IMF, Dünya Bankası gibi emperyalist kurum temsilcilerinin dahi açıkça vurguladıkları gibi "daha uzun süre içinde çıkış imkanı bulunmayan" süreç giderek bir borç krizi, borçların geri ödenmesi sürecinin tahrip

olması ya da başka deyişle borç çevrimi krizi biçiminde derinleşmektedir.

Emperyalist-kapitalist sistem çözüm olarak neo-liberal politikalarda ve emek güçlerine saldırılarda ısrar ediyor. Vergilerin artırılması, özelleştirmelerle kamudan ve emekçiler üzerinden finans sektörüne ve tekellere yapılan kaynak transferi, sosyal hak ve kazanımların budanması ve tasfiyesi biçiminde ifadesini bulan istikrar-reform ya da yardım paketleriyle aslında merkez ülkelerdeki banka alacakları ve riskli kredilerin tahsilatını gerçekleştirme-ye, bu süreci güvenceleşmeye çalışmaktadır.

İrlanda, Yunanistan veya Portekiz, İspanya, İtalya...tüm bu ülkelere dayatılan ve uygulanan reçeteler tamamıyla söz konusu borçların çevrimini gerçekleştirmenin, dolayısıyla finans devlerinin ve sistemin "istikrarını" güvenceleşmenin adımlarıdır

Ne var ki, tüm bu adımlar emperyalist-kapitalist sistemin kendine ilişkin ölümcül sancılarının duvarlarıyla kuşatılmıştır. Sistemin ekonomik istikrar adına geliştirdiği hamlelerin neo-liberal çerçevesi giderek kapitalist üretim sürecini tahrip etmekte, mali olan boyutu doğrudan ekonomik kriz şeklinde derinleşmektedir. Böylelikle finansal görünümümlü kriz daha derinlere yayılmanın, bir bütün kapitalist üretim sürecinin krizi biçiminde genişlemenin zeminine oturmaktadır.

Gerek İrlanda, gerekse Yunanistan örneklerinde görüldüğü gibi bütün önlem ve acı reçetelere rağmen artan bütçe açığı ve

borç yükü, daha da önemlisi Dünya Bankası öngörülerıyla 2012 ekonomik büyüme beklentilerinin Avrupa için %-0.2 olarak açıklanması gibi olgular Emperyalist Tahsilat Politikaları diye tanımladığımız sürecin bir bütün olarak sistemi çıkmaza ve kendi içsel karanlıklarına doğru sürüklediğinin işaretleridir.

Kuskuşuz ki; tarihsel seyirde etkili olan başka aktörler de söz konusu: İşçi ve emekçilerin emek düşmanı kapitalist saldırıya karşı itirazı ve "Krizi bizim üzerimizden atlamanıza izin vermeyeceğiz" çığlığının daha gür haykırılması önümüzdeki siyasal sürecin gelişme yönünü işaret etmesi bakımından önemlidir. Bu bağlamda 2 milyonu aşkın işçi ve emekçinin İngiltere'deki grevleri, İtalya, İspanya ve Wall Street eylemlerinin yaygınlığı oldukça dikkat çekicidir. Fakat tüm bu eylemlerden çok daha önemli ve belirleyici konumdaki bir irade savaşının yaşandığı bir coğrafyaya dikkat çekmek gerekir: Yunanistan. Son 2 yıldır sokak ve caddelerine sınıf mücadelelerinin sindiği ve emekçilerin direnişlerinin neo-liberal saldırıya meydan okuduğu bu coğrafyadaki sınıfın mücadele pozisyonu bir bütün sürecin gelişim yönünü etkilemesi bakımından oldukça önemlidir. Yunanistan'daki süreçte emekçiler cephesinde yaşanabilecek bir irade kırılması veya tersine bu kavgada emperyalist iradenin alt edilmesi ve emekçilerin neo-liberal saldırıya püskürtmesi; sürecin Avrupa coğrafyasındaki gelişim seyrini derinden etkileme gücündedir...

ELVEDA, İSYANLARLA TARİHE GEÇEN 2011! MERHABA, İSYANLARIN YOĞUN GEÇECEĞİ YIL 2012!

2011 yılına veda ederken, bu yılın gündemini oluşturan esas mesele emperyalist kapitalist sistemin krizi ile "yüzde doksan dokuzların" yani ezilenlerin isyanı ve direnişi olmuştur. Dünya esas olarak 2011'e "Arap Baharı" denen halk isyanları ile başladı. Tunus'ta bir gencin kendini yakmasıyla patlak veren isyan 14 Ocak'ta çeyrek asırdır ülkeyi yöneten Zeynel Abidin Bin Ali'nin iktidardan devrilip ülkesini terk etmesiyle sonuçlandı. İsyân ateşinin kıvılcıkları Mısır'a, Yemen'e, Libya'ya ve Suriye'ye de sıçradı. Hüsnü Mübarek koltuğunu bırakmak zorunda kaldı, Muammer Kaddafi'nin can çekişen görüntüleri de dünya basınına boy boy yansıdı.

Arap ülkelerinde ki halk isyanları devam ederken dünya bir yandan da El Kaide lideri Usame Bin Ladin'in ölümü, Euro Bölgesinde birçok ülkeyi batırarak iflasın eşiğine getiren ve Avrupa'da çatırdamalar yaratan mali kriz, Japonya'da meydana gelen Tsunami sonucu Fukuşima nükleer santral felaketi ve nükleer enerji karşıtları ayaklanması 2011 tarihinin sayfalarına yazılıyordu.

Bu yılın devamında, 22 Temmuz'da Norveç'te yapılan faşist saldırı sonucunda 77 kişinin katledilmesi, Almanya'da Anayasa Koruma Teşkilatının Neonazi üyelerinin işlediği cinayetlerin açığa çık-

ması, Kuzey Afrika ülkelerinde de yaşanan huzursuzlukların artmasıyla birlikte, kapasitesinde fazla doldurulan balıkçı tekneleri ile Akdeniz'i aşmaya çalışan yüzlerce mülteci, hedefe ulaşmadan boğularak can vermesi, Afrika'da son altmış yılın en korkunç kuraklığı yaşanmasından dolayı binlerce insanın

ölümü ve yüz binlerce insanın açlığa maruz kalmaları yaşanan önemli olaylardı.

2011 yılı geldiğimiz ülke olan Türkiye'de de önemli olayların yaşandığı yıl oldu. Faşist devletin AKP hükümeti, Devrimci harekete, Kürt ulusal hareketine ve kendisine muhalif eden tüm kesimlere yönelik yoğun saldırılar gerçekleştirdi. Faşist diktatörlüğün AKP hükümeti "açılım" adı altında başlattığı politikalarının sahte ve aldatmaca olduğu bir kez daha su yüzüne çıktı. Birkaç yıldır başlatılan ve son dönemde yoğunlaştırılarak devam ettirilen KCK operasyonlarıyla gözaltına alınanların sayısı yedi bin kişiyi aşmış, bunlar içerisinde tutuklananların sayısı dört bin kişiyi varmıştır. Yapılan bu operasyonlara karşı bilenen kitlelerin öfkesi mücadele yükseltmeye devam etmişlerdir.

Türkiye'de faşist zihniyetli saldırı ve imha politikaları doğal afetlerde bile kendini yoğun bir şekilde göstermektedir. Van'da 23 Ekim tarihinde yaşa-

nan depremde yüzlerce insan hayatını kaybederken, binlerce insanda evsiz kaldı. Faşist zihniyet ve yan kuruluşları Van halkına adeta "terörist" muamelesi yaparak, kendileri yardımlarını sadece yandaşlarına yapmış, bunun dışında ise Van halkına kardeş eline uzatan, onların yanında olduğunu ortaya koyan kuruluşların yardımlarını yoğun bir şekilde kolluk güçleri vasıtasıyla engellemeye çalışmıştır. Tüm bu engellemelere rağmen; işçiler, emekçiler, sanatçılar ve ezilenler Van halkına kardeşlik elini uzatmada geri durmadılar. Konfederasyonumuz ATİK başta olmak üzere, Avrupa'da faaliyet yürüten demokratik göçmen kuruluşları da düzenledikleri kampanyalarla Van halkına Avrupa'da kardeşlik elini uzatmada geri durmadılar. Devlet erkanı ise ayrımcı faşist politikalarıyla yaşanan depremin altında kalan esas güç olmuştur.

2011 gerek Avrupa'da gerekse tüm dünyada protestoların yılı oldu. "Arap Baharı" olarak Kuzey Afrika'da başlayan ve oradan ekonomik krize kaşı, Atina, Roma, Londra, Madrid ya da Santiago'da sıkı tasarruf önlemlerini ve bankaların elinde bulundurduğu gücü protesto eden göstericiler meydanlara döküldü. Yaz aylarında New York'ta ortaya çıkan "Wall Street'i İşgal Et" hareketi de diğer ülkelere sıçradı, protestolarda em-

peryalist kapitalist sistem teşhir edilirken, eşitlik ve sosyal adalet talepleri dile getirildi.

2011 bizler açısından da yoğun bir yıl oldu, başarılı olduğumuz birçok faaliyetin yanı sıra istenilen başarıların elde edilemediği faaliyetlerimizde olmuştur. Tüm dez avantajlarımıza karşın, emperyalist baskı, işgal ve talana karşı mücadeleyi büyütme, işçi-emekçilerin özelde göçmenlerin hak alma mücadelesini yükseltme kararlıyız. 21. Kongremizde oluşturduğumuz programın ışığında önümüzdeki yıl inatla kavga ateşini körüklemeliyiz, bulunduğumuz tüm alanlarda tecrübe ve deneyimlerimizde öğrenerek kavgamızı büyütmeliyiz. Demokrasi, eşitlik ve özgürlük mücadelesinde daha aktif olarak mevzilerimizi büyütme hedeflemeliyiz.

Tüm dünya halkalarının, ezilenlerin ve dostlarımızın, ATİK üye ve taraftarlarımızın yeni yılını candan kutluyor, mücadelemizde üstün başarılar diliyoruz. 2012 Yılına; birlik, mücadele ve zaferlerle dolu bir yıl olmasını diliyoruz.

**ATİK 21.DÖNEM GENEL KONSEYİ
YENİ KADIN
YENİ DEMOKRATİK GENÇLİK**

Faşist Türk Devleti Kürt Ulusuna Yönelik Katliamına Bir Yenisini Ekleyerek Şırnak'ta 35 Köylüyü Katletti

Faşist Türk devletinin mazlum Kürt ulusuna yönelik katliamlarına, kimyasal silah kullanarak devam edi-

yor. Şırnak'ın Uludere ilçesine bağlı Roboski köyünde 35 masum insanı savaş uçakları ile havadan bombalayıp katletti. Son yaptığı MGK toplantısı ardından savaş naraları atarak katliamlar yapılacağını duyuran açıklamada, "Operasyonlar gece gündüz sürdürülecektir" deyiminin ve pratiğe uygulanması olarak gelinen aşama sivil köylülerin hava bombardımanı ile vahşice katledilmesi olmuştur. Libya'da Kaddafi rejimine, Suriye'de Esad rejiminin katliamlarına karşı olduğunu açıklayan ve Esad'ı tehdit ederek katliamları durdurma çağrısı yapan AKP hükümeti kendi ülkesinde ve bizzat kendi sorumluluğunda yaşanan bu katliam konusunda ne uyduracağını dikkatle bekleyeceğiz.

Uludere'ye bağlı Ortasu (Roboski) Köyünde geçimini sağlamak için gittikleri yerde kendi köylerine geri dönmeleri sırasında F-16 savaş uçakları köylülerin üzerine bomba yağdırarak yaşları 15 ile 20 arasında olan otuz beş köylüyü hunharca katletmiştir. Bombardımandan yaralı kurtulan köylülerin anlatımına göre, "Geri döndüğümüz sırada jetler bizi bombardımana tuttu. Bombardıman sırasında acı bir koku etrafı sardı. Birden insanlar yanarak can verdi. 5-6 kişi bombardımandan kaçarak kayalıkların arasına saklandı. Uçaklar orayı da bombaladı. Hepsini kayalıkların altında can verdi" dedi. Bombardıman sonucu çok sayıda insanın yanmış ve parçalanmış cesetleri köylüler tarafından alınarak ilçeye götürülmüştür.

TC Devletinin kuruluşundan bugüne kadar Kürt ulusuna yönelik imha ve inkar politikası, toplu katliamlar ve toplu tutuklamalarla devam ediyor. Hareket halinde olan her Kürt "suçludur" mantalitesi toplumun tüm birimlerine empoze edilerek ırkçılık körükleniyor. Son bir ay içerisinde hukukçu ve gazeteciler, uyduruk gerekçelerle evlerinin ve işyerlerinin basılarak gözaltına alınıp tutuklanmaları, tutuklama sürelerinin uzunluğu, yargısız infazlar, toplu katliamlar, doksanlı yıllarda uygulanan vahşetin farklı biçimlerle

devam ettirilmesidir. Sicili katliamlarla dolu olan Türkiye'nin tarihine bir yenisini daha eklendi. Şırnak Uludere'de çocuk denecek yaşta kırka yakın insanı katleden Türk devleti, bu katliamı farklı kılıflarla arayarak inkar etmeye seçecektir, şimdiden farklı açıklamalar yapılmaya başlanmıştır.

ATİK olarak yaşanan bu açık katliamı, Roboski köyünde yaşanan bu vahşeti nefretle kınıyor, katliamda öldürülen insanlarımızın ailelerine baş sağlığı diliyoruz. Türk devletinin bu insanlık suçunu ve vahşetini en geniş şekilde teşhir ederek, katliamın üstünün örtülmesine izin vermeyeceğimizi, bu vahşete karşı tepkimizi bütün alanlarda sokağa çıkararak göstereceğimizi ilan ediyoruz.

Bu Katliam Avrupa'da Kınandı

Duisburg

T.C. Devleti Kürt Halkına yönelik inkar ve imha Politikasına devam ederek 35 Kürt insanını acımasızca F-16 Savaş Uçakları ile katletmişti.

Avrupa'nın birçok kentinde olduğu gibi, Almanya'nın Duisburg Şehrinde de acımasızca gerçekleştirilen bu Katliam, Devrimci-Demokrat Kitle Örgütleri tarafından düzenlenen bir Basın Açıklaması ve bir Yürüyüşle protesto edildi.

Duisburg Tren Garında bir araya gelen Devrimci-Demokrat Kitle örgütlerinin yanı sıra ATİK ve Partizan, bir Basın Açıklaması düzenledi. Uludere Katliamını, Ahmed Arif'in "33 Kurşun" şiirinde olduğu gibi benzetmesi yapılarak şiir okundu. Okunan şiirin ardından söz alan bir Barış Annesi Kürtçe yapmış olduğu konuşmasının ardından kalabalık Kitle, yoğun Polis ablukasını altındayürüyüşe geçti. Bir hafta önce Komitenin, baş vurmuş olduğu yürüyüş güzergahının Alman makamları tarafından, güvenlik bahanesi ile izin verilmeyerek değiştirilmesi dikkat

çekicidir ve bir nevi Katliamı desteklemeye işaretler. Yürüyüş boyunca Kitle tarafından Almanca, Türkçe ve Kürtçe atılan sloganlar Halkın Faşizme karşı kabaran öfkesinin işaretidir.

Yürüyüş Kortejinin son geldiği nokta da okunan Basın Açıklamasının ardından Katliamda yaşamını yitiren 35 Kişinin isimleri Kitle tarafından burada diye hay-

kırarak sonlandırdı.

Alman makamlarının engellemelerine inat, 100 civarında Devrimci-Demokrat, Şehir Merkezinde bulunan Alış-Veriş Merkezi önünde bir araya gelerek, burada da Katliamı Protesto etti. Bunu hazmedemeyen Alman Polisi, Basın Açıklaması yapan kişiyi sert bir şekilde gözaltına almak istemesi üzerine Kitle arkadaşlarını Polise vermeyerek direndi.

Bunun üzerine Alman Polisi Protestoculara coplarla sert bir şekilde saldırarak, Protestocuları çembere aldı.

Çembere alınan Devrimci-Demokratlar, Çember içinde, yoğun yağmur altından Halay çekerek ve Marşlar söyleyerek adeta Polise meydan okudular. Yaklaşık iki saat bir bekleyişin ardından, tek tek çıkarılan Protestocular, Kimlik kayıtlarının ve Fotoğraflarının çekilmesi ile bırakıldı. Aralarında bir YDG'linin de bulunduğu 5 Kişi gözaltına alındı. Daha sonra gözaltına alınanlardan 4 Kişi serbest bırakılarak bir Kişi tutuklandı.

Den Haag

TC. Devleti'nin Kürt ulusuna yönelik yıllardır sürdürdüğü inkar ve imha politikaları hız kazanmış, tutuklayabildiklerini

tutukluyor, tutukyalamadıklarını ise katlediyor. Öyleki hızını alamamış geçimini "kaçakçılıkla" sağlayan köylülerin üzerine bomba yağdırmış 19'u çocuk olmak üzere 35 köylüyü ABD'den aldığı Heron'lar aracılığıyla alınan istihbarat sonucu F 16 savaş uçaklarıyla katletmiştir.

Avrupa Birliği'nin birçok ülkesinde KON-KURD'un başlattığı ve bir kampanya biçiminde ele aldığı tepki eylemlilikleri sürüyor. Kürt ulusuna yönelik yapılan siyasi-soykırım, Abdullah Öcalan'a uygulanan tecrit politikası ve Uludere Katliam'ını protesto etmek için FED-KOM 9 Ocak 2012 Pazartesi günü Den Haag'da bulunan ABD konsoloslugu önünde bir miting düzenledi. FED-KOM; ABD'nin, Türk Devleti'nin kirli savaş politikalarına verdiği desteği protesto etti. Ayrıca bu katliamlara karşı durmak için, devrimci-demokrat çevrelere yapılan çağrılar üzerine HTİF (Hollanda Türkiyeli İşçiler Federasyonu), Partizan ve MLKP bayraklarıyla katılarak katliamı protesto ettiler.

Daha önce (22-24 Ekim 2011 Hakkari-Çukurca-Çele Katliamı) kimyasal silahlarla öldürülen 36 gerillanın fotoğrafları, 35 köylünün bombalanmış fotoğrafları ve Obama'ya gönderilmek üzere bir mektup, ABD konsoloslugu'na verilmek üzere bir dosyada toplandı. Ancak daha önce dosyayı teslim alacaklarını söyleyen konsolosluk yetkilileri, miting esnasında verilmek istenen dosyayı almayacak-

larını FED-KOM yetkililerine bildirdiler. FED-KOM yetkilileri ise, dosyayı sonraki süreçlerde tekrar ABD konsoloslugu'na verme girişimlerinden vazgeçmeyeceklerini yinelediler.

Saat 15:00'de başlayan miting, "Katil ABD!", "Katil Tayyip Erdoğan!", "Kahrolsun ABD!", "Katil Türkiye!", "Gün Gelecek Devran Dönecek Katiller Halka Hesap Verecek!" sloganlarıyla sona erdi.

Berlin

Kürt ulusal güçlerine, sıradan Kürt köylüsüne yönelik imha ve inkar topyekün bir saldırı halinde derinlik ve genişlik kazanarak ilerlerken, gerek Türkiye ve Türkiye-Kürdistan'ında ve gerekse dünya ve özellikle Avrupa'da buna yönelik tepkiler de genişleyerek devam ediyor.

Bunun son bir örneği de Cumartesi günü Berlin'de yaşandı.

7-Ocak- Cumartesi günü saat 13:00'te Kürt ulusal güçlerine yönelik baskı, sindirme ve imhaya karşı, son Uludere katliamına karşı bir yürüyüş düzenlendi. Kürt ulusal güçlerinin düzenlediği yürüyüş, Wittenberg'de başladı ve Adenauarplatz'ta sona erdi.

Berlin Türkiyeli İşçiler Derneği üye ve taraftarlarının da içinde yer aldığı yürüyüş, Türk egemen güçleri ve AKP önderliğindeki hükümetin teşhir edildiği, lanetlendiği bir yürüyüş oldu. Alman devletinin PKK ve ulusal güçlerin çeşitli kurumlarına yönelik yasağın da dile getirildiği yürüyüşe, Kürt ulusal güçleri, Antifa, ATİF katılım sağlamıştı. ATİF-Berlin ise gibi gücünün ağırlıklı bölümünü kitlesel olarak seferber etti.

Hamburg

Bilişenleri içinde ATİF-Hamburg'un da bulunduğu Hamburg Demokratik Hak ve Özgürlükler İnişiyatifi tarafından düzenlenen mitingte Türk Devleti protesto edildi.

Kısa bir süre önce Türk Devleti ve Erdoğan hükümetinin Kürt Ulusu başta olmak üzere tüm demokrasi güçlerine yönelik yoğunlaştırdığı baskı, tutuklama ve katliam boyutuna ulaşan politikalarına karşı bir duruş yaratmak için çeşitli kurumların bir araya gelerek oluşturduğu Hamburg Demokratik Hak ve Özgürlükler İnişiyatifi ilk etkinliğini Hamburg şehir merkezinde düzenlediği bir mitingle gerçekleştirdi.

Mitingte inisiyatif adına yapılan konuşmada Hırant Dirik'in katledilişinden KCK davasına, Artvin-Hopa'dan Amed'e, Mor Gabriel'den Madımak Hotel'e farklı olan ve düşünenlerin üzerinde sistematik terör estiren bir devlet aygıtıyla karşı karşıya olduklarını dile getirdi.

Bu saldırılara karşı inisiyatif olarak eylem ve protestolarının devam edece-

ğini belirten inisiyatif sözcüsü bir sonraki eylemlerinin 11 Ocak'ta Amerikan konsolosluğu önüne siyah çelenk bırakmak olacağını belirtti.

Mitingte bir Robeski katliamından sonra oluşturulan heyetle bölgeye giden Sol Parti Hamburg Eyalet milletvekili Cansu Özdemir bölgeden izlenimlerini aktarırken "oradaki durumu anlatmaya kelimelerin yetmeyeceğini" belirtti.

Ayrıca akşam saatlerinde de Kürdistan Öğrenciler Birliği Tarafından da bir yürüyüş gerçekleştirildi. Altona semtinden başlayıp Sternschanze semtinde sona eren yürüyüş boyunca katliam, baskı ve Öcalan üzerindeki tecrit politikalarının protesto edildiği pankart ve dövizler taşındı. Yoğun gençlik kitlesinin katıldığı yürüyüş boyunca sloganların yoğunluğu dikkat çekiyordu.

Hannover'de Katliam Kınandı

Hannover'de Türk Devletinin Kürt katliamı bir hafta aradan sonra yapılan yürüyüş ve mitingle tekrar protesto edildi. Yaklaşık 1000 kişinin katıldığı yürüyüş saat 15:00 'de Steintor alanında yapılan bir mitingle başladı. YEK-KOM tarafından düzenlenen miting ve yürüyüşe die Linke ve ATİK sempatanları da katıldı. Ayrıca Suriyeli ve Iraklı Kürtler yürüyüşe kalabalık bir kitle ile katıldılar.

İsviçre'de

Şırnak'ın Uludere ilçesine bağlı Ortasu (Roboski) köyünde faşist TC devletinin yaptığı katliam İsviçre'nin Zürih kentinde

ki Türk Başkonsolosluğu önünde bir araya gelen yüzlerce kişi tarafından protesto edildi. Elleri katliamda yaşamını yitirenlerin fotoğrafları bulunan kitle Almanca, Türkçe ve Kürtçe "Kürdistan faşizme mezar olacak", "Türk ordusu Kürdistan'dan defol", "terörist Erdoğan" vb sloganlar atarak katliamı protesto edildi. Kitle katliama yönelik öfkelerini haykırdığı etkinlikte konsolosluk bölgesini bariyerlerle koruma altına alan polis ile kitle arasında zaman zaman çatışmalar yaşandı. Kitle polisin oluşturduğu bariyerleri kaldırması üzerine polis kitlenin üzerine plastik mermi atmasıyla gergin anlar yaşandı.

Protesto etkinliğinde yapılan konuşmalarda faşist Türk devletinin son

dönemlerde Kürt halkına yönelik saldırıganlığını daha fazla arttırdığına dikkat çekilerek bedel ödediklerini ve ödemeye de hazır olduklarını söyleyerek öfkelerini dile getirdiler. Kürt Kültür Dernekleri Federasyonu (FEKAR) in organize ettiği eyleme İTİF olarak bizlerde ATİK flamalarımızla ve katliamı lanetleyen bildirimlerimizle etkinlikte yerimizi aldık.

Basel

Kürt Kültür Dernekleri Federasyonu FEKAR çağrısı üzerine Basel'deki devrimci ve demokratik kurumların destek verdiği miting, 400 yakın bir kitleyle gerçekleştirildi.

Faşist T.C. Devletinin Uludere Roboski köyünde 36 köylüyü savaş uçaklarıyla bombalayarak katliamına bir yenisini daha ekledi.

Basel, Claraplatz'da 36 Kürt vatandaşın katledilmesini protesto eyleminde FEKAR adına katliamda yitirilene yönelik açıklamanın yanında devletin planlı bir katliam gerçekleştirdiğini, bu nedenle devletin top yekûn yürüttüğü bu savaşa karşı mutlaka gücümüzü birleştirmek ve Kürt halkın yanında saf tutmak gerekir denilerek, kitle sloganlarıyla miting alanında katliamı protesto etti. Mitingte Türkiye'ye göçmen kurumlarından BİR-KAR, İGİF ve İTİF olarak katliamı lanetleyen bildirimlerimizle eylemde yerimizi aldık.

Strazburg

Şırnak'ın Uludere ilçesine bağlı Ortasu (Roboski) köyünde faşist TC devletinin yaptığı katliam, Fransa'nın Strazburg kentinde yapılan eylemle lanetlendi.

Saat 14'te Mezopotamya Kültür Merkezi'nde biraraya gelen kitle, ardından Cumhuriyet Meydanı'nda, valiliğin önünde toplandı. Kitle buradan, "Faşist TC", "Şehid Namırın", "Katil Türk Devleti" sloganlarıyla Türkiye Konsolosluğunun önüne yürüdü. Eyleme, konsolosluğun önünde sloganlara devam edilirken, BDP temsilcisi ve Mezopotamya Kültür Merkezi temsilcileri konuşma yaptılar. Konuşmalarda böylesi katliamların, tutuklamaların, saldırıların Kürt halkını korkutmayacağı ve mücadelenin sonuna kadar süreceği vurgulandı. ATİK taraftarlarının da destek verdiği eylem, "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Kahrolsun Faşist Diktatörlük", "Kürdistan'da Kıyıma Son" gibi sloganlarla sona erdi.

Frankfurt

Yüzlerce insanın katıldığı protesto mitinginin başlangıç noktası Frankfurt-Güneygarı'ydı. Burada yapılan kısa konuşmaların ardından kitle TC konsolosluğuna doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüşte sık sık, 'Kürdistan faşizme mezar olacak', 'Yaşasın Enternasyonal Dayanışma', 'Katil Erdoğan', 'Biji Serok Apo', alman silahları, Kürdistan çıkarılsın', vb sloganlar atıldı.

Konsolosluğun önünde vuku bulan kısa bir gerginliğin ardından, siyah bir çelenk bırakıldı. Saygı duruşu ve sloganların ardından konsolosluğun önüne siyah

çelenk bırakıldı ve ardından protesto sona erdirildi. Etkinliğe yurtsever güçlerin yanı sıra ATİF, ADHF, AGİF, DIDF gibi devrimci-demokratik kurumlar etkinlikte yerlerini aldılar.

Aachen

Şırnak Uludere' de 35 insanın TSK uçakları tarafından katledilmesi, Almanyanın Aachen şehrinde` de kınandı.

Aachen Kürt Kültür Evi tarafından düzenlenen protesto yürüyüşü ve mitingine, başta Kürtler olmak üzere, Almanlar da yoğun ilgi gösterdi. Roboski katliamıyla ilgili bir çok döviz, resim ve kınama pankartlarının taşındığı yürüyüş saat 14.30` da başlarken "Stoppt das Massaker an das Kurdische Volk", "Savaş yerine diyalog", "Deutschland finanziert, türkische Armee bombardiert" gibi sloganlar yankılandı.

Yaklaşık 500 kişinin katıldığı yürüyüş ve ardından saygı duruşuyla birlikte gerçekleşen miting boyunca boyuncu katliama dair bildirimler dağıtılırken, Aachen sakinlerinin protestoya gösterdiği ilgi dikkat çekti.

Mitingde Aachen Kürt Kültür Evi temsilcisi İsmail Günaydın bir konuşma yaparak katliamı şiddetle kınadıklarını belirtti. KNK (Kürdistan Ulusal Kongresi) tarafından gönderilen bildirim yanısıra YXK` nin (Yekitiya Xwendevanen Kurd-Kürt öğrencileri Birliği) bildirisini de okunarak, yaşananları kınama mesajları verildi. Mitingde bir konuşma yapan Die Linke Milletvekili ve aynı zamanda Avrupa Parlamentosu gözlemci üyesi Andrej Hunko katliamı korkunç bulduğunu ifade ederek "Bu katliam bir insanlık suçudur. İlk defa Avrupa medyası bir Kürt katliamına bu kadar geniş yer verdi ama ne yazık ki tepkiler çok zayıf. Uluslararası bağımsız bir komisyon kurularak bu katliam araştırılmalı, TSK` nin vijdanına bırakılmamalı. Biliyoruz ki Kürtlere karşı son günlerde, haftalarda hatta son aylarda bilinçli ideolojik bir yaklaşımla, şiddet politikaları yürütülmekte. Bu katliamlar da bu politikaların askeri halkasıydı" şeklinde konuştu.

Alman basınının da yoğun ilgi gösterdiği etkinlik saat 17:00'de son buldu.

Ulm

Ulm şehir merkezinde de DEKÖP-A bileşenleri tarafından bir etkinlik gerçekleştirilerek, Roboski katliamı lanetlendi. Miting sırasında bir çok slogan atıldı ve Almanca bildirimler okundu. Yaklaşık 200 kişinin katıldığı mitingde ellerinde ki cenaze resimleri, dövizler ve pankartlar ile bir ağzdan AKP hükümetini ve faşist Türk devletini lanetlendi. 'Türk ordusu Kürdistan'dan defol!', 'Kürdistan faşizme mezar olacak!', 'Kürdistan'daki katliama son!' ve 'PKK halktır, halk burada' sloganları haykırıldı.

Londra

Şırnak'ın Uludere ilçesine bağlı Roboski köyünde 35 masum insanı savaş uçakları ile havadan bombalayarak kat-

leden TC devleti, Londra' da TC Büyükelçiliği önünde bine yakın kitle tarafından lanetlendi.

Kitle sloganlarla Roboski'deki katliamı lanetlerken, Kürt anaları tarafından Büyükelçilik önüne siyah çelenk bırakıldı. Uludere katliamında hayatını kaybedenler şahsında yapılan saygı duruşunun ardından, yaşanan katliama sessiz kalan İngiliz hükümetini kınama amaçlı kitle başbakanlığa yürümek istedi. İzinsiz olduğu gerekçesiyle yürüyüşe geçen kitlenin önünü kesen ve barikat kuran polis, göstericilerin kararlı duruşu sonucu barikatı açarak yürüyüşe izin verdi.

Yürüyüş boyunca sürekli kitle tarafından İngilizce, Kürtçe ve Türkçe olarak "Kahrolsun Faşizm, Kahrolsun Emperyalizm", "Türk ordusu Kürdistan' dan dışarı", "Katil devlet halka hesap verecek", "Kürdistan faşizme mezar olacak" sloganları atıldı.

Uzun bir yürüyüşün ardından Başbakanlık binası önüne ulaşan kitle sloganlar ve konuşmalarla burada da bir süre eyleme devam etti.

Fed-Bir, Londra Halkevi, Kürt Toplum Merkezi, Özgür Roni Gençlik Meclisi, Roj Kadın Meclisi, ATİK Londra Komitesi, Gik-Der, Tohum Kültür Merkezi ve Yüzççek Açsın Kültür Merkezi tarafından düzenlenen eylem, yapılan basın açıklamasının ardından sloganlarla sona erdirildi.

Giessen

ATİF ve YEKKOM temsilcilerinin 29 Aralık'ta yaptığı 'kınama ve protestoyu ortak örgütleyelim' çağrısına yanıt veren bölgedeki 7 demokratik göçmen derneği temsilcileri bir araya gelerek, bu protestonun anlam ve yöntemleri üzerine görüş birliği sağladıktan sonra hızlıca kamuoyuna protesto mitingine katılım çağrısı yaptılar.

30 Aralık Cuma günü saat 14'te Giessen şehrinin çarşısında yaklaşık 300 kişilik bir kitle katılımıyla TC ordusunun işlediği hunhar katliam protesto ve teşhir edildi. Ağırlıklı olarak Kürt yurtseverlerinin ve Türkiyeli devrimci ve demokratların katıldığı kitlesel eylem Türkçe, Kürtçe ve Almanca atılan yoğun protesto ve dayanışma sloganlarına sahne oldu. Kürt kadınları ve gençlerinin aktif duruşları dikkat çekti. Eylemede Giessen şehrindeki günlük gazeteler, medya ve Roj Tv, Politika gazetesi çekim ve yayım yaptılar.

Türkçe, Kürtçe ve Almanca hazırlanan ortak basın açıklaması okundu ve sonrasında açık mikrofon bölümünde katılımcı insanlar katliamı kınayan birliğe vurgu yapan konuşmalar yaptılar.

Yok Saymaya ve Yanlılaştırılmaya İnat, Wan Halkı ile Dayanışmayı Sürdürelim...

ATİK Adına Wan'a Giden Heyetin İzlenimleri

Wan'da 23 Ekim ve 9 Kasım'da yaşanan depremde yüzlerce insanımızı kaybettik. Yıllardır devletzede olan Wan

Uzatti...

Önemli olan bu politikaları hayata uygulamasını engelleyici adımlar atmaktr. Dayanışma bu adımlardan birisidir. Bu anlayışla hareket eden ATİK depremin hemen ardından bir kampanya başlatarak , Wan halkına kardeşlik elini uzattı. Bir çok dernek ve komite bir yandan ATİK'in başlatmış olduğu kampanyayı yürütürken, öte yanda bazı dernek

ve komiteler diğer devrimci-demokrat ve yurtsever kurumlarla birlikte çalışmalar yaptı.

Kampanya belli bir noktaya geldikten sonra yeniden gelişmeleri değerlendiren ATİK, kampanyanın maddi yönünün önemli olduğunu ancak devletin Wan halkını yanlılaştırma çabala-

halkı yaşadığı depremle birlikte sorunları ve acıları daha da arttı. Depremin hemen ilk gününde çökmüş binaların yanında verilen pozlar ve yapılan sahte vaatlerin aksine, Wan halkı depremin bıraktığı yıkım ile başbaşa bırakıldı. Bırakalım yardım etmeyi, şövenist ve faşist söylemlerle Wan halkı adeta yanlılaştırılmaya çalışıldı. İktidarın Kürt ulusuna yönelik her türlü saldırı ve teslim alma politikasının yürürlükte olduğu bir süreçte, depremi fırsat bilen iktidar, Wan halkının kenti terk etmesi için elinden geleni yapıyor.

Wan'ı da kapsayan Serhat bölgesinde yıllardır yürütülen mücadele, faşist TC'nin uykusunu kaçırmaktadır. Sadece Wan merkezin şimdiye kadar iki bin şehit verdiğini düşündüğümüzde, deprem bölgesinin iktidar için ne denli önemli olduğunu daha iyi anlarız. Özellikle Wan halkını belediye ile karşı karşıya getirmek için iktidar her türlü yöntemlere başvuruyor. Hatta BDP'yi seçen seçmenlere savaş ilan ederek "gidin kimi seçtiyseniz onlar derdinize derman olsun" söylemiyle devletin Wan halkını nasıl kucakladığını ortaya koymaktadır. Devletin bu politikasından dolayıdır ki yüzbinlerce insan kenti terk etmek zorunda kaldı. Şu an Wan'da zor koşullar altında yaşayanların büyük bir kesimi devletin bu politikasına inat , Wan'ı terk etmiyor. Gerek bu bölgede kalanların sorunlarını çözmek, gerekse Wan'ı yeniden inşa etmek için belediyenin olanakları yeterli değildir. Devletin Wan'a yönelik politikasını boşa çıkartmanın tek yolu dayanışma ve paylaşmayı büyütme-ten geçer. Bu politikaları anlatmak ve belirtmek tek başına yeterli değildir.

ATİK Wan Halkına Kardeşlik Elini

rına inat, Wan'a gitmenin son derece önemli ve gerekli olduğunun da altını çizdi. 27 Kasım günü beş kişilik bir heyet ile Wan'a ulaştık. Devletin hizmetinde olana burjuva basının Wan'daki durumu çarpıtarak aktardığını bilsek de, Wan'da karşılaştığımız tablo burjuva basının ikiyüzlülüğünü ve uşaklığını bir kez daha ortaya koydu.

Evet devlet vardı Wan'da , ama Wan halkına yardım etmek için değil, tazyikli su sıkarak ve coplama için. Evet devlet Wan halkına elini uzatıyordu, ama yardım için değil, tetiğe basmak için. Halkın yarasına merhem olmak için değil, ikinci iskan politikasını uygulamak için. Yani kısacası devletin depremzedelere yaklaşımı özellikle son birkaç aydır Kürt ulusuna yönelik uyguladığı konseptten bağımsız değildir.

BDP Wan milletvekili Özdal Üçer'le yaptığımız görüşmede bu gerçeği daha iyi anladık. Yine aynı gün ve aynı mekanda BDP eş başkanı Selahattin Demirtaş, BDP Wan İl Yönetimi Başkanı Cüneyt Canış, Wan Belediye Başkanı Bekir Kaya ile yaptığımız görüşmelerde karşımıza hep aynı resim çıkıyordu. Devlet onurlu Wan halkını cezalandırmak için elinden geleni yapıyordu. Gerek geceyi geçirdiğimiz KESK Çadır Kentinde ziyaret ettiğimiz depremzedeler, gerekse daha sonra görüştüğümüz mağdur insanların söylediği tek şey, devletin onları kaderiyle başbaşa bıraktığıydı.

Herşeye rağmen hayata tutunma...

Oradaki koşullar kelimelerle anlatılmayacak kadar zor koşullardır. Onlarca insanın tek bir çadırı paylaştığı, yüzlerce, belkide binlerce insanın çadır arayışı içinde olduğu, çocukların yalın ayaklarla karın üstünde yürüdüğü, üşüdüğü, hastalandığı ve hatta çadırlarda yanıp kül olduğu bir ortamda, yaşam mücadelesini vermek tabii ki kolay değildir.

Kuruluşundan günümüze kadar Kürt ulusuna katliam, sürgün, işkenceyi reva gören faşist Türkiye Cumhuriyeti'nin yetkilileri ise avazları çıktığına bağırdı: "Wan'da hayat normale dönmüştü." Tüm varlıklarını yalan ve şiddet üzerine kuran devlet bir kez daha yalan ve yanlış bilgilerle gerçekleri saptırmak istiyordu. Wan'da kısa bir süre kalmamıza rağmen, birçok yetkili ve kurumla görüşme imkanını yarattık. Bunun yanı sıra bir çok çadır kenti ziyaret ederek, sadece Wan belediyesinin değil, Diyarbakır, Siirt, Batman gibi belediyelerinde çalışmalarına tanık olduk.

Depremde yankınlarını kaybedenlere başsağlığı

için ziyarette bulunduk. Birçok gönüllü çalışanla sohbet ettik. Depremzedelerin çaylarını içtik ve kışın dondurucu soğuşuna inat yüreklerindeki sıcaklığı hissettik. Yırtık elbiseleri vücutlarına siper olmuş çocuklarla oynadık. Onlarla aynı sofrada ekmeğimizi böldük, aynı çadırda geceyi geçirdik.

Başında da belirttiğimiz gibi Wan'a gidiş amacımız sadece sonuçlanan kampanyayı teslim etmek değildi. Daha çok bu süreçte onların yanında olduğumuzu vurgulamak, ordaki durum hakkında daha objektif bilgiye sahip olmak için gitmiştik. Bu anlamda Wan'a bir heyetle gitme kararı son derece doğru ve yerinde bir karardı. Topladığımız bağışın esas bölümünü Wan belediyesine teslim ederken durumu kötü olan bir çok depremzedeye de yardımda bulunduk. Böylece toplam 60 bin TL para Wan halkına ulaştırıldı.

Dayanışmamız devam ediyor...

Wan'dan döndükten sonra yapılan değerlendirmede Wan'daki durumu gündemde tutmak ve kampanyayı de-

vam ettirmek yönünde ATİK yeniden karar aldı. Bu karara uygun olarak Wan'la ilgili izlenimlerini kamuoyuyla paylaşan heyet, "Yıkıntılarda Yeşeren Umut" adlı bir belgesel hazırladı. Özellikle Wan belediyesiyle ilişkilerini devam ettiren ATİK, Wan halkının acil ihtiyaç duyduğu gıda yardımlarını devam ettirmektedir.

Bunun yanısıra Munzur Çevre Derneği'nin organize ettiği ve İlçay Akkaya, İsmail İlknur, Pınar Sağ, Tolga Sağ, Erdal Erzincan, Yasemin Göksu, Mazlum Çimen, Sibel Özbudun, Temel Demirer'in katıldığı heyette yer alan ATİK yeni yıla Wan halkıyla birlikte girdi. Yeniden Wan halkıyla birlikte olmak hem güzel, hem de gerekliydi. Bu ziyaretimiz esnasında da bir çok etkinliğe katılmamızın yanısıra, bir çok kurumla konuştuk. 35 Kürt gencinin katledildiği bir süreçte, Wan'da olduğumuz için katliamı kınayan gösterilere katılma fırsatını bulduk.

Görüşüğümüz herkes aynı dilden konuşuyordu: "Bu bilinçli bir katliamdır, hesabı sorulmalıdır." Faşizme karşı bir kez daha öfkemizi sloganlarla dile getirdiğimiz yürüyüşte, BDP Wan milletvekili Üçer'le birlikte, MCD başkanı Sema Gül ve sanatçı Pınar Sağ birer konuşma yaptı. "Yaşasın Halkların Kardeşliği, Kürdistan faşizme mezar olacak, Bije Serok Apo" sloganlarıyla yürüyüş sona erdi.

Hemen akabinde Wan Belediye başkanı Bekir Kaya ile bir görüşme gerçekleştirildi. Bir önceki ziyaretimize göre daha kararlı görünen Kaya, Wan halkının yaralarını sarmasının ancak dayanışmayla mümkün olduğunun altını çizerek heyetin yapmış olduğu ziyaretin önemli olduğunu dile getirdi. Daha sonra bir çok çadır kenti ziyaret ederek depremzedelerle sohbet ettik. Durum her yerde aynıydı. Devletin buralara uğradığı yoktu. Sorunları çözmek için belediye elinden geleni yapıyor ama olanakları son derece kısıtlı.

Akşam halkların kardeşliği çadırını ziyaret ettik. Burada Roboski katliamıyla ilgili yapılan etkinlik saygı duruşuyla başladı. Yapılan konuşmada konuşmacılar katliamın bilinçli yapıldığına dile getirdiler. Katliam görüntülerinin beyaz perdeye yansıtıldığı etkinlikte, Pınar Sağ Munzur Çevre Derneği adına bir konuşma yaptı. Yine katliam bölgesinden yeni gelen Temel Demirer de gözlemlerini

aktardı. Buradan ayrılarak "KCK" operasyonu kapsamında baskına uğranan DiHA ve İpek-yolu Gazetesi'nin bulunduğu çadır ve konteynırları ziyaret ettik. Wan belediye Başkanı Kaya'nın da katıldığı ziyarette, özellikle basına yönelik saldırıları konuştuk. Devletin tüm saldırılarına inat basın emekçilerinin kararlı duruşuna burada da şahit olduk.

Ve Yeni Yıl...

2011'de acıların, baskıların, katliamların ve gözaltıların yoğun yaşandığı bu coğrafyada yeni yıla girmenin duygusu çok farklıydı. Tarihe eklenen sadece bir yıl değildi kuşkusuz ki. Egemen güçlerin pervasızca saldırıları ve bunun karşısında onurluca direnen Kürt halkıda elbetteki tarih sayfasında yerine alacaktı. Yarattıkları istenen karamsarlığı ve umutsuzluğa karşın, yeni yıla umutla girecektik. Kürt analarının ağıtları eşliğinde 2012'ye merhaba dedik. Merhaba umut, merhaba kavga, Merhaba Wan Halkı.

Yeni yıla Barış Anneleri İnişiyatifi çadırında girdik. Burada yüreklerinin derinliklerine acılarını gömen analarla tanıştık. Onların hikayelerini dinledik. Anlattıkları her cümlede hüznün ve acı vardı. Barış ve huzur içinde yaşama özlemi vardı. Herşeye rağmen kavgalarında ısrar vardı. Onurlu ve dik duruşları vardı.

Yeni yılın ilk gününde çadırlara olan ziyaretimiz devam etti. Birlikte götürdüğümüz hediyeler dağıtılırken, öte yandan halkla sohbetlerimizi sürdürdük. Ve bir kez daha Wan halkının misafirperverliğine şahit olduk. Evet onlar bir gecede birçok şeyini kaybetmiş olabilirler. Ama önemli olan umutlarını kayıp etmemeleriydi. Tam da bu umudu daha da büyütme ve yeşertme için devrimci-demokrat ve yurtsever kurumlara görev düşmektedir. Wan sorununu sürekli gündemde tutmak önemli görevlerimizden birisi olmalıdır. Wan'daki halkın sorunlarına sahip çıkmak, sadece Wan halkına sahip çıkmak olarak algılanmamalı. Bu dayanışma ve dayanıklılık aynı zaman Kürt ulusunun özgürlük mücadelesiyle dayanışmak demektir. ATİK Wan halkıyla olan dayanışmasını imkanları dahilinde sürdürmeye devam edecektir. Bu kampanyaya katılan tüm dost ve yoldaşlara, yine heyetimizi Wan'da misafir eden başta Belediye Başkanı Bekir Kaya olmak üzere tüm belediye çalışanlarına teşekkür ediyor, çalışmalarında başarılar diliyoruz!

Mercek

MAHMUT ÖZKAN

"Dersim Özü" Ermeni Soykırımı ve Fransa-Türkiye Kapaşması

Geçtiğimiz günlerde Tayyip Erdoğan AKP grubunda yaptığı konuşmada Dersim 38 katliamına vurgu yaparak hem CHP'yi ve Kemal Kılıçdaroğlu'nu zora sokmak hemde gündemde olan birçok konuyu (Bedelli Askerlik; KCK ve Avukat tutuklamaları, Füze kalkını vb.) tartışma gündeminden çıkarmak ve dikkatlerden kaçırmak için özür dilemek gerekiyorsa ben özür diliyorum şeklinde bir açıklama yaptı.

T.C. Başbakanı'nın ağzından tereddütlü ve titrek te olsa çıkan bu özür vurgusunun içtenlikle söylenmediğini, sahte ve şova yönelik olduğunu biliyoruz. Zaten pratiğinde bunu kanıtlıyor. Dersim Katliamına ilişkin özür cümlesini kullanırken; Dersim'in ve bir çok Kürt coğrafyasının dağları bombalanıyor, kimyasal silah dahil hertürlü katliamcılık yapıyor, KCK operasyonları adı altında Avukat-aydın-gazeteci ,siyasetçi olan muhalif Kürtler ve ilerici devrimciler hergün tutuklanarak zindanlara atılıyor.

CHP'nin Dersim kökenli Başkanı Kılıçdaroğlu'nun ailesi de binlerce Dersimli gibi 38 Katliamında zararlar görmüş, acılar çekmiş olmasına rağmen;

Tayyip'in "Dersim özü" ardından sarfettiği şu sözler trajikomiktir.. "Bu ne büyük talihsizliktir ki, bu ülkenin Başbakanı'nın zihin haritası, Ermeni Diasporası'nın zihin haritasıyla aynıdır. Öyle gözü dönmüş ki, bu Başbakan yakın zamanda bu millete Ermeni Soykırımı iddialarını da dayatarsa şaşmayın" diyen Kılıçdaroğlu.... ne acıdır ki yalana ve inkara dayalı resmi faşist ideolojiye zihni ve kişiliğiyle teslim olmuştur.

"Dersim Özü" Tayyip Erdoğan AKP'sinin kabahatlerini ve katliamlarını kapatmaya yetmez.

Dünyanın herhangi bir ülkesinde Soykırımı yönelik tartışma başladığında Türk Devletini ve Türk hakim sınıflarını bir suçluluk telaşı alıyor ve bu durumu nasıl savuşturur ve ötelere diye çırpınıyor, çırpındıkça daha çok batıyor. Öfke ve efenleme histerileri kabarıyor. "Dersim Özü"nü ardından kısa bir süre sonra 1915 Ermenilere yönelik soykırımı ilişkin bakın Tayyip Erdoğan ne diyor; "Bir defa şunu baştan kesip atayım. Böyle bir soykırımı asla kabul etmiyoruz. Bu tamamen yalandır. İnsanları bunu ispata davet ediyorum." diyor

AKP'lisi, MHP'lisi, CHP'lisi hep bir ağızdan İttihatçılar eliyle 1915'te yapılan Ermenilere-Süryanilere-Asurilere yönelik soykırımı inkar etmede birbirleriyle yarışıyor. Bütün ağzı laf yapan profösörleri, tarihçileri, siyasetçileri, araştırmacıları yok efendim 1915'te olanlar savaş halidir, soykırım tarifi 1948'de kabul edilmiştir, 1915'te yapılan soykırım denmez, 1.5 milyon değil, 300 bin civarı sayıdır, Tehcir vardır ama kıyım yoktur vs.. gibi suçluluklarını nasıl gizleyebileceklerinin telaşıyla kanal kanal dolaitırılarak gerçeklerin üstü örtülmeye çalışılıyor, Türk halkına ve Dünya'ya yalan söylemeye devam ediyorlar.

Soykırım Suçunun Önlenmesi ve Cezalandırılması Sözleşmesi, Aralık 1948'de Birleşmiş Milletler Genel Kurulu tarafından kabul edilmiş ve Ocak 1951'de yürürlüğe girmiştir. Sözleşme, avukat Raphael Lemkin tarafından Simele katliamı, Holokost ve Ermeni Kırımına atfedilen soykırım terimini yasal olarak tanımlamaktadır. Sözleşmeye taraf ülkeler, soykırım suçunu önlemek ve cezalandırmakla yükümlüdürler. Dünya'da sözleşmeyi şu ana dek onayan ülke sayısı 140'tır.

Bir kaç gündür Dünya kamuoyu Türkiye ile Fransa arasında 1915 Ermeni soykırımı üzerine yaşanan tartışmalara tanık olmaktadır. Askeri ihaleleri ve yatırımları kapamayan, ekonomik çıkarları zarar gören Fransız Emperyalistleri, Ortadoğu'da özellikle Suriye özgünlünde TC'nin ABD'nin çıkarlarını öne çıkararak bekçilik ve tetikçilik yapmasına ve Suriye'de çıkarlarına zarar vermesine karşı, TC'yi en zayıf yerinden zora sokmak, aynı zamanda AB'de yalnızlaştırmak, frenlemek ve ayar vermek istemektedir. Ermeni soykırımını kendi çıkarları için kullanmaktadır.. Fransa Ulusal Meclisinde (570 kişilik parlamentoda sadece 40 parlamenterin katıldığı) yaşanan tartışmalar sonucunda 1915 Ermeni soykırımını inkar edenlere para ve de hapis cezasını öngören tasarı kabul edilmiş, kanunlaşması ve onaylanması için Senato'ya gönderilmiştir.

Fransa Ulusal Meclisinin kararının ardından, Türk Hükümeti'nin, Fransa mallarını boykot ederiz, Fransa önce kendi geçmişine baksın, Cezayir'de yapılanları da biz dünyaya anlatırız gibi, kendi suçunu örtbas etmek için, seninde suçun var gibi, histerik, hastalıklı açıklamalar Gül, Tayyip, Çiçek başta olmak üzere her türlü yetkili ağızlarca yapılıyor. Türk medyasının büyük bölümünde şövenizm ve ırkçılık zehiri pompalanıyor.

Osmanlı'nın devamcısı TC. ve Fransa'da dahil tüm emperyal-kolonyacı devletlerin ve imparatorlukların katliamları ve soykırım suçları güneşin altında tarihin belleklerinde duruyor. Bu insanlık suçlarını işleyen bütün devletler, tarihleriyle yüzleşmelidir. Çocuk-Kadın-Yaşlı gözetmeksizin katledilen ve sürgün edilen yüzbinlerce Ermeni'nin acısının bir nebze de olsa dindirilebilmesi için, Ermeni Soykırımı tüm dünya insanlığı tarafından kınanmalı ve mahkum edilmelidir.

İsviçre SP Milletvekili Mustafa Atıcı ile Mücadele Gazetesi olarak Seçimler ve İsviçre’de Yabancı Düşmanlığı Üzerine bir Röportaj gerçekleştirdik.

AHM: 27 Kasım’da, vatandaşlığa başvuranların dil seviyeleri ile ilgili bir halk

oylaması yapıldı. SVP’nin önerisi %58.6 ile reddedildi; SP’nin de destek verdiği karşı öneri %67.7 ile kabul gördü. SVP başkanı Sebastian Frehner, önerilerinin reddedilmesini, oylamanın seçimlerden 5 hafta gibi kısa bir süre sonra yapılmasına ve “savaş kasaları” boşaldığı için gerekli afiş çalışmalarını yapamamalarına bağlıyor. Sizce SVP’nin önerisinin kabul edilmemesinin nedeni nedir? Çıkan sonuçta bakarak İsviçre’de yabancı düşmanlığı “azalıyor” değerlendirilmesi yapılabilir mi?

M.Atıcı: Kesinlikle böyle değerlendiremeyiz. Üzülerek söylüyorum ama, SVP siyasi amacına ulaştı. Bizim de desteklediğimiz karşı önerinin aslında güzel bir tarafı yoktu. Daha önce Basel’de bir kişi vatandaşlık başvurusunda bulunduğu dil sınavı yapılmıyordu, şimdi dil sınavı olacak. SVP önerisinde çitayı çok yüksek tuttu, orta düzeydeki bir dil seviyesine razı oldu, seviye daha önce en alt düzeydeydi. Siyasi olarak baktığımızda sonuç onlar için halen bir başarı, çünkü; bu halk oylamasından sonra artık Basel’de bir dil sınavı olacak. SVP’nin istediği çok ağır bir sınavdı; üniversite düzeyinde, Matura düzeyinde bir sınav. Bizim taraf olduğumuz öneride ise, bir insanın günlük hayatta rahat konuşabildiği ve örneğin bir formu doldurabilecek düzeyde bir dil seviyesi isteniyor.

Biz buna neden “evet” dedik? Çünkü geçen sene şunu çok net gördük: Geçen sene Basel Kantonu’nda, göçmenlere seçme-seçilme hakkı ile ilgili inisiyatifte, %81 “hayır” dedik. Çok vahim bir sonuç. Yapılan analizlere göre SP’nin de Yeşiller’in de yarısı buna “hayır” demiş; bu çok ciddi bir sonuç. Bu sefer dedik ki, burada da aynı taktiği izlersek; ikincisine de –kolay olan dil sınavına- hayır dersek SVP’ye malzeme veririz. SVP için para sorun değil, onlar karşı propaganda yürütecek malzemeyi/zemini bulamadılar. SVP’nin şöyle bir beklentisi vardı: Göçmenler çıkar, “SVP’nin de, hükümetin de getirdiği karşı öneriye ‘hayır’ deyin” derler. Onlar için para sorun değil, hemen bir kampanya yaparlardı.

Biz de “evet” deyince malzeme bulamadılar. Ama yine de onlar için bir başarıdır; göçmenlerin vatandaş olması bu yasayla zorlaştırıldı. Ama biz “hayır” deseydik, bu sefer onlar karşı kampanya yapacaklardı ve maalesef bu bir gerçek; halk da destek verecekti.

AHM: Kısacası karşı öneriyi de olumlu bulmamanıza rağmen, taktik olarak desteklediniz.

M.Atıcı: Evet, ölümü görüp sıtmaya razı olmak gibi bir şey oldu. Bu da onların işine geldi. Gerçekçi olmak lazım; politika, fantazilerin aracı değil, yapabilmenin, pratikte bir şeyler elde etmenin aracı. Bizim için de sonuçta pratikte, insanlar zor bir sınavla mı yoksa daha kolay bir sınavla mı karşı karşıya kalsın sorunu vardı. Biz de kolay olan sınava „evet“ dedik.

Yabancı düşmanlığı konusunda ise, her davranışı yabancı düşmanlığı olarak değerlendirmeyi yanlış buluyorum. Çünkü; böyle düşünmek zaman zaman bazı konularda „kurban“ rolünü de

yaratıyor, bu kötü bir şey. Yıllarca bununla zaman geçirirsiniz ve kendinize araç-gereç yaratamazsınız. Yalnız Norveç’te yaşanan olayın veya Almanya’daki döner işletmecilerine karşı işlenen cinayetlerin benzerleri İsviçre’de olsa, ben şok olmam. Bu bakımdan İsviçre’de yabancı düşmanlığı azalıyor diyemem, ama herkes yabancı düşmanlıdır da diyemem. Son 20 senedir SVP’nin yaptığı politika yerli halkta şöyle bir intiba yarattı ve bir çoğu da bunu içselleştirdi, bunu göçmenlerle ilgili yapılan halk oylamalarında görmek mümkün: „Biz ülkemize, vatanımıza ve kurumlarımıza karşı sadakatliyiz ve göçmenler sadakatli değil“. Bu bakımdan maalesef başka ülkelerde yaşananların burada da zemin bulduğunu düşünüyorum.

AHM: Avrupa genelinde gelişen bir ırkçılık var, İsviçre de bundan muaf değil. Af Örgütü’nün geçtiğimiz yıl yayınlanan raporunda, İsviçre’de ırkçılığın arttığına dikkat çekiliyordu. Af Örgütü, İsviçre’yi ırkçılığa karşı yasalarını geliştirmemekle, ırkçılığı engelleyecek yeni düzenlemeler yapmamakla, polis in özellikle göçmenlere karşı aşırı şiddet uygulamasını engelleyecek gerekli yasal düzenlemeleri yapmamakla eleştirmişti. Yine İsviçre’deki Ayrımcılık ve İrkçilik Mücadele Komisyonu Başkanı, İsviçre’deki ırkçılığı önlemek üzere tasarlanmış yasaların sadece kamusal alanda işlevli olduğunu, özel hukuk alanında bir düzenlemenin olmadığını, göçmenlerin ırkçılık ve ayrımcılığa karşı savunmasız olduğunu belirtiyor. SP’nin giderek artmakta olan ırkçılığa karşı nasıl bir programı var, politikası nedir?

M.Atıcı: SP, bu seçim döneminde de ırkçılık, milliyetçilik konularını taktik olarak işledi. Parti Başkanı’nı bireysel bir sohbetimizde ırkçılık konusunda eleştirdim, o da bana şöyle bir cevap verdi: İrkçilikle ayrımcılık konuları tamamıyla ekonomiyle alakalı. Eğer insanları aç bırakırsanız, insanların ev sorunları olursa, sağlık sigortalarını ödeyemezlerse, iş bulamazlarsa bu tür öğeler artar. Ama biz insanların

refah seviyesini artırırsak, gelir seviyesini yükseltirsek veya bunun şartlarını oluşturursak bu öğeler azalır. SP bu seçimlerde „Für Alle Statt Für Wenige“, “ belli zümreler, kesimler için değil herkes için „ sloganını kullandı. Eğer biz, sosyal adaletçi bir devlet olursak, herkese eşit dağılım sağlarsak, İsviçre’ye de göçmene de iyi bir iş ortamı sağlarsak, kirasını ödeyebilecek, sağlık sigortasını ödeyebilecek, çocuklara okullarda eşit şartlarda eğitim sağlayacak bir sosyal adaletçi devlet yaratabilirsek bu sorunları giderebiliriz.

AHM: Bahsettiğiniz çözüm, genel ve uzun vadede gerçekleştirilebilecek bir çözüm. Biz göçmenler, günlük yaşamda; ev ararken, iş ararken, eğitimle ilgili vb. konularda ciddi sorunlarla karşılaşılıyor. Bunun yanı sıra, geçtiğimiz günlerde Hürriyet gazetesinde çıkan bir habere göre, İsviçre Adalet Bakanı, Göçmenlik ve Uyum Yasası’na ek olarak Mart 2012’ye kadar 5 ayrı düzenleme yapılacağını söylüyor. Bu düzenlemeyle buraların İsviçre vatandaşlığını, sürekli veya geçici oturma alma, aile birleşimi zorlaştırılıyor. İrkçiliğe, ayrımcılığa karşı yasal düzenleme getirmek yerine, ırkçılık yasal güvence altına alınıyor. SP’nin buna karşı bir projesi var mı?

M.Atıcı: Seçim dönemlerinde de söyledim.., 7 yıldır Basel Kantonunda parlamentodayım, bu 7 sene içerisinde parlamento oturumlarından dolayı istatistik tutmuşum. Parlamento’ya verilen önerilerin 47 tanesi sadece göçmenlerin durumlarıyla ilgili. Baktığımız zaman, bu 47 önerinin 40-41 tanesi SP’den gelmiş. Sanırım 5’i Yeşiller’den geldi; 1 tane CVP’den vatandaşlık başvuru süresinin kısaltılmasıyla ilgili geldi. Bununla şunu söylemek istiyorum; SP’nin zaten göçmen taraftarı olan bir politikası var. Bu ülkede Bern’deki Parlamento düzeyinde, göçmenlerle ilgili ciddi önerilere bakarsanız SP’yi görürsünüz. Örneğin şu anda İsviçre genelinde vatandaşlığa başvuru süresinin 12 seneden 8 seneye düşürülmesi ile ilgili öneriler var, bunları verenler de yine bizim partilerden tanıdığımız insanlar. Direk “SP şu şu konuları getirirse İsviçre’de yabancı düşmanlığı biter” dersem yalan olur. Zaten buna da gücü

yok. Çünkü; Bern’deki Parlamento’nun %73’ü sağ’dan oluşuyor, %27’si de Yeşiller ve SP’den oluşuyor. Dolayısıyla %73 zaten göçmen karşıtı. Yapılan istatistiklere göre, Parlamento’daki sağ partilerin en büyük ortak özelliği veya ortak oy kullandıkları en yaygın alan göçmenlere karşı olan alan. Basel Kanton Parlamentosu’nda şu an, göçmen çocukların ufak yaşlarda desteklenmesi için Kanton daha fazla para ayırsın konusu tartışılıyor. Bu öneri gene SP’den geldi, göçmenlerle ilgili öneriler genelde SP’den geliyor, kimisi kabul ediliyor, kimisi edilmiyor. Bir başka örnek, göçmenlerle ilgili en son Kanton’da kalma süresinin –vatandaşlık başvuru süresinin- 2 yıla düşürülmesiyle ilgili CVP’nin verdiği önerge, SP’nin oy çoğunluğuyla kabul edildi. Yine Yeşiller’in göçmenlerle ilgili verdiği herhangi bir önerge, SP

büyük bir parti olduğu için onun verdiği destekle geçebiliyor. Yabancı düşmanlığıyla ilgili komisyonun kaldırılması için SVP öneriler verdi, SP, Bern’de komisyonun işlemesi için karşı önerge verdi. 2007’de SP hata yaptı; SVP’nin kuyruğuna takıldı. SVP; “göçmenler kötü, bize zararı var”, SP; “göçmenler iyi, bize faydası var” dedi ve karşı önerge verdi, halk SVP’yi destekledi. SP diyor ki: Yabancı-İsviçreli ayrımı yaparak konuyu ele almaktan ziyade toplumsal olarak ele almak gerekir. Basel’de herke- se ucuz sağlık sigortası imkanı yaratırsak, bundan dar gelirli de faydalanır, göçmen de faydalanır; yabancı düşmanlığı/ırkçılık azalır. Bir çocuğa babası doktor da olsa, inşaat işçisi de olsa okulda eşit eğitim imkanı sağlarsak yabancı çocuklara karşı ayrımcılık da azaltılmış olur.

Gazetelerden okumuşsunuzdur, son günlerde Basel’de özellikle Tunus’tan ilticacı olarak gelen gençler çok ciddi bir şekilde hırsızlık yapıyor. Tabi onlar da haklı; adamı sokağa bırakıyorsun , yiyeceği yok, üstü başı yok, genç insanlar. Alışveriş merkezlerine gidiyor ve günde 3-4 tane hırsızlık oluyor. Kanton’un Ekonomi Bakanı bizim partiden. Basında bu konu gündemde ve SVP yakında bastıracak. Bu soruna ilişkin SP’nin politikası ne? İnsanlar buraya geliyor, destek vermek gerekir, ekonomik şartlarını iyileştirmek gerekir. Felix Platter Spital’e yakın bir yerde ilticacılar için düzgün bir ev yapmak istiyoruz. Felix Platter Spital’in bulunduğu bölgede oturanlar, SVP’nin başkanlığında bir dernek kurdular ve karşı kampanya başlattılar. Ekonomi Bakanı arkadaşımıza Regierungsrat’ta hakaret ettiler, Telebasel’de ve gazetelerde de çıktı bu haber. Arkadaşımız 2-3 defadır onların toplantılarına gidip ikna etmeye, bu insanların da topluma ait olduğunu, burada yaşamaları gerektiğini anlatmaya çalışıyor. Bazı Kantonlarda ilticacılar Zivilschutzanlage denilen; savaş zamanlarında insanların yerleştirildikleri yerlere gönderiliyor. Orada 150 insan yaşıyor ve sadece 2 tane küçük tuvalet var. Bunlar insani şeyler değil.

Genel, yuvanlak bir söylemle zaten SP şöyle, Yeşiller böyle demekten ziyade konu bazında bakmak lazım; bu partiler hangi konuda, konkret/somut olarak ne yapıyorlar, ona bakmak lazım. “Bunların hepsi yabancı düşmanı, bizi istemiyorlar, bize karşılar, bunlar sağcı, SP düzenin partisi” vb. söylemleri tehlikeli buluyorum. Bu söylemlerle kendi alternatifimizi geliştiremeyiz. Burada doğma-büyüme bir sürü gencimiz var. Bu gençler meslek yeri bulamazken, Roche, Novartis Almanya’dan, Fransa’dan Lehrlinge getiriyor. Parlamento’da bu konuyla ilgili bir önerge verdim. Lehr yapanların giderlerini ödediğimiz vergilerle biz destekliyoruz. Bu tür alanlara yönelmeyi daha önemli buluyorum.

İrkçiliğe, ayrımcılığa karşı yasal güvence sağlamak için de güç olmak lazım; Parlamento’da %51 olmak lazım.

AHM: Göçmenler birçok sorun yaşıyor, ancak bu sorun sadece SP’nin ya da şu veya bu partinin sorunu değil. İrkçiliğin,

ayrımcılığın direk muhatabı olan göçmenler, kendi sorunlarını yeteri kadar sahiplenebiliyor mu?

M.Atıcı: Basel'deki göçmenler çok duyarlılar. Beni başka Kantonlardan da çok çağırıyorlar. Serbest çalıştığım için zamanım oluyor. Çeşitli toplantılar oluyor, göçmenlerle dayanışma toplantıları oluyor, gidiyorum, bir tam günümü orada harcıyorum. Oralarda korkunç bir duyarsızlık görüyorum. Genel olarak soruyorsanız, evet, göçmenler sorunlarına duyarsız.

AHM: Konuşmanızın bir yerinde göçmenlerin gündemi fazla takip etmediklerini ve kendi sorunlarına duyarsız olduklarını belirttiniz. Göçmenlerin duyarlı hale gelmesi için neler yapılabilir ve SP olarak örneğin düzenli aralıklarla bilgilendirme, konuşma-tartışma tarzı toplantıları yapmayı düşünüyor musunuz?

M.Atıcı: Bu konuda en aktif parti SP ; büyük bir parti, ekonomik olarak bütçesi de var. Göçmenlerle ilgili komisyonları var , bu komisyonlar 3 ayda bir Bern'de toplantı yapıyor, ama bu yeterli değil. Sözü ettiğiniz düzenli bilgilendirme toplantıları vb. ideal olanı. Böyle bir taleple geldiğinizde şu cevabı alırsınız: Quartierverein'lerimiz var. Bu tür önerileri duymak beni cesaretlendiriyor. Basel'de 5-6 tane göçmen kurumu var. O kurumlar kendi aralarında buranın siyasetine ilişkin bir strateji belirleyebilirler ve ona yönelik önerilerini sürekli getirebilirler, konuşulur-tartışılır. İlk seçtiğimizde göçmen derneklerine gittiğimde diyordum ki; "arkadaşlar buradaki sistemi Türkiye'deki seçim sistemine benzetmeyelim: Seçim döneminde adaylar gelir, "merhaba, hoşgeldin" bitti. Kendi aranızda 2-3 maddelik bir şeyler hazırlayın ve partilere şunu söyleyin: Sizi destekliyoruz, ama şu şu konularda sizinle birlikte çalışmak istiyoruz, 4 sene sonra siz yine bize geleceksiniz. Açık konuşmak lazım, biz bu konularda kurumsallaşmıyoruz. Yeri geldiğinde 7 üyesi olan bir İsviçreli dernek, bir siyasi partiyi etkileyebiliyor. İsviçre'de siyaseti etkilemenin en iyi yolu deniyor ki, güçlü bir Sivil Toplum Örgütü'nden gelmek, güçlü bir partiden değil. Güçlü bir Sivil Toplumu Örgütü'nün İsviçre'de bütün partileri etkilemesi çok yaygın bir durum. Bir partideyseniz ancak bulunduğunuz partiyi etkileyebiliyorsunuz.

Biz burada yaşıyoruz. Ev kiralığımız sürekli artıyor, sağlık sigortası artıyor; iş bulma imkanı sürekli azalıyor. Bu üç sorunla kimler uğraşılıyor? Sendikalar mı, Sivil Toplum Örgütleri mi, siyasi partiler mi, kurumlarımızla onlarla dayanışma içerisinde, o alanlarda iyileştirmeler yapabiliriz. Örneğin sağlık sigortası ile ilgili imza kampanyası var, çevremizde İsviçre vatandaşı olan

kim varsa ona gidiyoruz. "Bıktık artık sizden, iki günde bir kapımıza geliyorsunuz" diyenler oluyor. Oy istemiş gibi oluyorsunuz, Bir politikacı olarak siz de rahatsız oluyorsunuz. Ancak İsviçre'de her şey için halk oylamasına gidiliyor.

Bulduğumuz ülkenin dilini öğrenmeyi önemli buluyorum. Dili belli bir seviyeye çıkardıktan sonra, burada belli bir şeylerin içine girmek, bir şeyler yapmak zor değil, yapılabilir. Çok fazla şeyi değiştirebilir miyiz, değiştiremeyiz ama özellikle bazı konularda duyarlılık sağlanabilir. Bazı alanlarda yabancı düşmanlığının önünü tıkamaya yönelik çalışmalarımız oluyor. Açıkçası fazla alternatifimiz de yok, sıkıntı orda. Başka bir "alternatif" şöyle var, "herkes başının çaresine baksın". Sürekli "senin dilin yok, işin yok" deyip gönderilmek isteniyorsun. Siyasi olarak bir gücün yoksa bunların önünü de kesemezsin. Bunun en güzel örneği dağılmış Yugoslavya Cumhuriyetlerinden gelenler. Sosyal konulara hiç ilgileri yok, siyasete hiç ilgileri yok. Şu anda Arnavutların imajı kadar kötü bir imaj yok, her hafta basında adamlara küfrediliyor.

AHM: Şu an güncel ve önemli olması nedeniyle konumuzdan biraz uzaklaşarak son bir soru sormak istiyoruz. "Tarfatsız" ve "hümaniter" bir devlet olmakla övünen İsviçre silahlanıyor; İsveç yapımı 22 adet Gripen savaş uçağı satın alacak. Hava sahası küçük bir ülke olan İsviçre'nin savaş uçaklarına ihtiyacı var mı/hangi ihtiyacın ürünü olarak silahlanıyor ve savaş uçaklarının maliyeti kimlerden çıkarılacak?

M.Atıcı: Kampfjet'leri için şunu söyleyebilirim: bu bir kere çok vahim bir olay. Savaş uçaklarına ayrılan bütçe 3 milyar 100 milyondur, Parlamento 5 milyara kadar savaş uçağı alma izni verdi. Bu tam bir rezalet. İsviçre'de bir savaş uçağı kalktıktan sonra İsviçre hava alanını terk etme süresi yanılmıyorsa 23 saniye. İsviçre'nin böyle bir şeye ihtiyacı yok; savaş uçaklarına harcayacağı parayı örneğin eğitime ayırabilir. Eğitime ayırsa 50 sene içerisinde dünyada yüksek teknolojiyi en iyi kullanabilecek düzeye gelebilir; meslek yeri bulamayan göçmen çocuklarının her birine üniversite mezunu olabilecekleri düzeyde bir eğitim verebilir. Daha önce de belirttiğim gibi, Parlamento'da %73 sağcılar oturuyor, bu sağcılar da böyle kararlar çıkartıyor. Ekonomik krizin, finans krizinin olduğu ortamda sen bu jetleri alıyorsun, daha önce alınan F-16'lar ne oldu? Çürüdü gitti. Nerede kullanacak bu jetleri? Hiç bir anlamı yok.

AHM: Son olarak neler söylemek istersiniz?

M.Atıcı: Öncelikle, gecikmeli de olsa, seçimlerde destek veren herkese çok çok teşekkür ediyorum.

Konuştığımız konular, önemli konular. Bazı şeyleri birbirimize çok fazla anlatmamız lazım, ben bunu fark ediyorum. Ne kadar çok şeyi birbirimize anlatsak, kendi stratejimizi de o kadar hızlı geliştiririz. Bir şeyler anlatmayıp sadece seçim dönemlerinde, şu oluyor bu oluyor demek doğru değil; bu benim yöntemim değil. İnsanların bir sürü sıkıntıları var, bunları da onlarla beraber konuşup tartışsanız çözüm üretebilirsiniz. Daha fazla konuşmamız lazım, tek çözüm bu.

AHM: Yoğun çalışma temposunuz içerisinde bize zaman ayırdığınız için teşekkür ediyor, siyasal yaşamınızda başarılar diliyoruz.

Gerçekler inatçıdır

KURULAN HÜKÜMETİN AKABİNDE LIEGE KATLIAMI...

Belçika'da 540 gün sonra hükümet kuruldu. Bu şimdide değin Avrupa'da en geç kurulan hükümeti oluşturmaktadır. Belçika Kralı'nın görevlendirmesi sonucu, Sosyalist Parti Başkanı -İtalyan asıllı- Elio Di Rupo sorumluluğunda hükümet oluşturuldu. Sosyalist Parti ile beraber kurulan hükümette Hristiyan Demokratlar ve Liberaller de yer almıştır. Oluşan hükümette yer alan bakanlar bu üç partidendir. Kurulan hükümet 54'e karşı, 89 oyla güvenoyu aldı. Bilindiği gibi Belçika, Avrupa'daki ekonomik krizden olduğu gibi, siyasi krizden de en fazla etkilenen ülkelerin başında gelmektedir. Bu kriz koşullarında sorunların ve oluşan boşluğun giderek derinleşmesi hükümet ihtiyacını dayatmıştır. Standard and Poors tarafından kredi notu AA+'dan, AA'ya düşürülen Belçika'nın hükümet boşluğu, burjuvazinin çıkarları açısından yasama ve yürütme organlarını iyice edilgen kıldı. Bunun sonucu tekeli burjuvazinin çıkarları doğrultusunda mevcut sürece müdahale gereksinimi ile bu hükümetin oluşturulmasına gidildi. Nitekim bu hükümetin önüne koyduğu asli görev bu doğrultudadır. Diğer Avrupa ülkelerinin olduğu gibi Belçika'nın da ekonomik, sosyal ve siyasal sorunları günümüz koşullarında daha üst boyutlara tırmanmıştır. Öyle ki, 2003 tarihinde 28 milyar 300 milyon dolar olan Belçika'nın toplam borcu; 2009'da 1 trilyon 32 milyar dolara tırmanmıştır. O tarihteki toplam borç miktarının GSYH'e oranı ise yüzde 345,6'a kadar çıkmıştır. Günümüzdeki toplam borç miktarı daha artarak 1 trilyon 241 milyar dolara kadar tırmanmıştır. Görüldüğü gibi ABD, Almanya, Fransa, İngiltere gibi dünyanın en "gelişmiş" ülkeleri gibi, Belçika devletinin de borcu hızla artış içindedir. Kurulan hükümet üzerinden toplam dış borcun bir yıllık ulusal gelire oranını oluşturan yüzde 98'den, yüzde 90'a düşürülmesi amaçlanmaktadır. Ayrıca bütçe açığı yüzde 4'ü aşan Belçika, bu hükümet üzerinden bu açığını 2012'de yüzde 3'e düşürmeyi hedeflemiştir. Başbakan tarafından yapılan resmi açıklamaya göre, tüm bunlar kemer sıkma politikası adı altında, kol ve kafa emekçilerinin sosyal haklarından gidilen kısıtlamalar üzerinden yapılacaktır. Bunun sonucu emekçilerden ilk etapta 12 milyar euro kesilecektir. Yapılan açıklamaya göre bir sonraki yıl bu kesinti daha fazla olacaktır. Ayrıca 2012, 2013 ve 2014'te işsizlik parası giderek azaltılacak, emeklilik yaşı uzatılacak, bazı sektörlerde sosyal güvenlik primleri ödenmeyecek vb. Bu hakların gaspı giderek daha arttırılacaktır.

Mevcut bu durum, sömürü oranının arttırımını ve çelişkilerin daha keskin hatta kaymasını beraberinde getirecektir. Nitekim bunun sonucu kafa ve kol emekçileri tepkilerini göstermiş ve 2 Aralık tarihinde ülke çapında top-yekün genel greve giderek topluca yürüyüş yapmışlardır. Bu mevcut durumun devam etmesi halinde, emekçilerin mücadelesi açısından önümüzdeki sürecin daha keskin bir hal alacağı aşikardır.

*****

Tam da bu süreç içerisinde Liege'de gerçekleştirilen bir saldırı sonucu çetrefilli bir döneme girildi. Nordise Amrani adında, Belçika doğumlu Fas asıllı bir saldırgan yaptığı saldırı sonucu kendisiyle beraber 6 kişinin ölümüne neden oldu. Ayrıca katilin saldırısı ile 100'ün üstünde kişi yaralandı.

Saldırısı yapan kişi daha genç yaşlarda 1994 yılından beri, işlediği suçlardan dolayı cezaevine girip-çıkan biridir. En son 2007'de işlediği suçtan dolayı 66 ay hapis cezası istemiyle yargılanan ve 2010'da şartlı salıverilen saldırganın bu katliamı arkasında birçok soruyu da beraberinde bırakmıştır. Evinde bolca silah ve uyuşturucu bulunmuştur. Hatta basına göre uyuşturucuyu bizzat evinde yetiştirdiği iddia edilmiştir. Böylesi bir saldırı birçok soruyu beraberinde getirmektedir. Öne çıkan sorulardan biri, saldırının arkasında başkalarının olup olmadığıdır. Gerçi başbakan, saldırının bireysel olduğunu söylemiştir. Başbakanın demecine göre saldırı izole(yalıtılmış) edilmiş bir saldırdır ve individualistliğin -kişilerin kendine dönük yaşamının- geliştiği bir dönemde yapılmıştır. Buradan yola çıkarak, katilin nasıl tahliye edildiği ve nasıl silah barındırdığının araştırıldığını söylemiştir. Bu saldırının detaylarına daha geniş yanıt verilmemiştir. Ayrıca saldırının üstünden daha bir hafta geçmeden olay yerine yakın bir yerde bomba ihbarı yapılmış ve yapılan arama sonucu ihbar asılsız çıkmıştır. Ama saldırıyla birlikte kamuoyunda oluşan korku atmosferi aynen devam etmektedir. Öyle ki, bu saldırı ile halktan insanlar kahpece öldürülmüştür. Beraberinde bu saldırı ile Belçika çapında islamafobi havası da oluşmuştur. 11 Eylül saldırısıyla Amerika'daki katliamla başlayan ve Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde devam eden benzeri saldırılar, katliamlar ve ihbarlar ile en gelişmiş kapitalist ülkelerde oluşturulan islamafobi atmosferi ile yerli ve yabancı emekçiler karşı karşıya getirilmek istenmektedir. Kendiliğinden de olsa, böylesi bir saldırı ile Belçika'da da böylesi bir ortam oluşturulmak istenmektedir. Örgütlü-örgütsüz bu tür saldırılar sonuçta böylesi bir fobi yaratmaktadır... *****

Artık krizin iyice kronikleştiği bir süreçte yaratılan bu korku üzerinden oluşturulmaya çalışılan yerli-yabancı emekçi saflaşması ile sistemin tüm tahribatları işçi sınıfına, emekli kesime, öğrenci gençliğe çıkartılmaktadır. Kemer sıkma politikası adı altında sistemin tüm külfeti emekçilere yüklenmektedir. Burjuvazi bunu yaparken medeniyetler çatışması kisvesiyle hristiyan-müslüman, yerli-yabancı saflaşması ile suni çelişkiler yaratmaktadır. Günümüz tekeli burjuvazisi bunu islamafobi atmosferi ile yapabilmektedir. Aksi takdirde emekçi kesimin haklarını gasp edemeyecektir. Böylece sövenizm ve dini kutuplaşma körüklenmekte ve emekçi kesimler ve bu doğrultuda bölünmeye çalışılmaktadır. Öyle ki, kendiliğinden bir eylem bile, artık bu muhtevada bir hava yaratılmaktadır... Bundan da en geri kesimler etkilenebilmektedir... Dolayısıyla bir katilin kendiliğinden yaptığı bir eylem de olsa, Belçika hükümeti eylemin yarattığı bu korku havasında, önceden tasarlanan hakların gaspına gidecektir. Liege'deki katliam sonrasında ekonomik ve sosyal hakların gaspıyla birlikte, sert ve faşizan siyasi kararlar da gündeme getirilebilir. Bunda yerli-yabancı, kol-kafa emekçilerinin takınacakları tavrın rolü belirleyici olacaktır. Bunu ileride daha net olarak göreceğiz. Ancak Belçika'daki bu mevcut durum sınıf mücadelesinden kopuk değildir. Tersine onun yansımasıdır...

YENİ KADIN ÜLKE KURULTAYLARI SONUÇLANDI

AVUSTURYA

Avusturya Yeni Demokratik Kadın 10.Kongre'sini, 25.11.2011'de Viyana

na kadın sorumlusu Martina Würzer misafir konuşmacı olarak yer aldılar. Her üç konuşmacı da kadına yönelik

da, ATİGF Salonunda, 24 degesi ve 70 civarında katılımcısı ile gerçekleşti.

Avusturya ülke kadın komitesi Başkanı Nafiye Tohumcu katılımcıları selamlayıp delege tespiti ve saygı duruşunu gerçekleştirdikten sonra, ÜKK'dan Leyla arkadaşın açılış konuşması ile resmi olarak kongre başlatılmış oldu.

Divan'ın belirlenip, gündem maddelerinin onaylanmasından sonra Program Taslağı'nın tartışılmasına geçildi. Görsel yansıtılan programa yönelik canlı tartışmalar yaşandı. Tek tek maddeler halinde ilk günün akşamına kadar yürütülen tartışmalarda, Programa yapılan önerilerle Avusturya iradesi ortaya çıkmış oldu. Program tartışmasının ardından örgütün logosu da seçildikten sonra, şiddet ile ilgili sinevizyon eşliğinde yapılan sunumda, kadına yönelik şiddetin içinden geçtiğimiz süreçteki yükselen boyutlarına dikkat çekilmeye çalışıldı.

Avusturya kongremizde ilk gün, Komüntern'den Selma Schact ve Kürt Kadın Örgütlenmesi AVESTA'dan bir temsilci, ikinci gün ise; Grüne Viya-

na kadın sorumlusu Martina Würzer misafir konuşmacı olarak yer aldılar. Her üç konuşmacı da kadına yönelik

na kadın sorumlusu Martina Würzer misafir konuşmacı olarak yer aldılar. Her üç konuşmacı da kadına yönelik

na kadın sorumlusu Martina Würzer misafir konuşmacı olarak yer aldılar. Her üç konuşmacı da kadına yönelik

na kadın sorumlusu Martina Würzer misafir konuşmacı olarak yer aldılar. Her üç konuşmacı da kadına yönelik

tirerek, komiteler arasında daha fazla deney - tecrübe paylaşımı ve bilgi alış-verişinde bulunulması gerektiğini, kadınların istediklerinde çok güzel değerler yarattıklarını vurguladı.

Van Depremiyle ilgili kısa bir tartışma yapıldı. Kampanyanın devam ettirilmesi önerisi sunuldu. Bu kampanya da halklar arasında dayanışma ve kitle çalışmasının önemi öne çıkarılarak başarılı bir çalışma sergilenebilir denildi.

Faaliyet Raporuna gelen eleştiri ve öneriler ışığında rapor toparlanırken, "çok söz söylemeye gerek yok. Eksilerimiz ve artılarımızla birlikte yürümeye çalıştık. Çalışma tarzımız konusunda kendimizi yenilememiz gerekiyor." dedi ve oy çokluğu ile rapor onaylanarak, mali durumun bilgilendirmesine geçildi. Tüzük değişikliği önerisi geldi.

Tüzükte ÜKK'nın bölgelerden gelini nasıl alacağına dair bir maddenin eksikliğine dikkat çekilerek, ÜKK'nın Mali raporunu çıkarabilmesi için, bölgelerde faaliyetlerden yerel alan komitesine kalan net gelirin 50% sinin ÜKK'ya verilmesinin öneri kararı alındı. Öneri merkezi kongreye sunulacak.

Yeni Yönetim organlarının seçimi için yedi gönüllü arkadaş kendilerini sunarak 5 asıl 2 yedek Yönetim Ku-

rulu oluşturulduktan sonra. Merkezi Kongreye 28 delege seçilerek kongre sona erdirildi.

İSVİÇRE

Zürih Gençlik Kültür evinde 05.11.2011'de gerçekleştirilen 4. Kongremiz, delege tespitinden sonra, resmi olarak başlatıldı. Katılımın yaklaşık 30 civarında olduğu Kongremizde, katılması gereken 10 delegeden 8'i hazır bulundu.

Demokrasi, eşitlik ve özgürlük mücadelesinde şehit düşenlerin anısına bir dakikalık saygı duruşundan sonra divan seçimine geçildi.

Divanın oluşumundan sonra, Ülke komitesinden Sultan arkadaşın yaptığı açılış konuşmasının ardından, kongremizin esas tartışma konusu olan program taslağının tartışılmasına geçildi. Program taslağı madde madde tartışıldı, değişiklik önerileri oylamaya sunuldu. İsviçre'nin ortak düşüncesi ortaya çıkartılmış oldu.

Bu arada BEKSAM ve SKB 'den dostlarımızdan gelen mesajlar, kadın sorununun ortak sorunumuz olduğuna bu anlamda da, mücadelesinin ortaklaştırılmasının önemine dikkat çekmekteydi.

Faaliyet raporunun sunumuna geçildiğinde, İsviçre özgülünde faaliyetlerimize yansıyan olumluluk ve olumsuzluklar, faaliyetlerimizde ve kitle çalışmamızdaki artı ve eksilerimiz

tartışıldı. Buna göre gelecek faaliyet döneminde daha başarılı faaliyetlerin altına imza atabilmek için nelere dikkat edilmesi gerektiği ortaya çı-

kartıldı. Faaliyet raporu da delegeler tarafından onaylandıktan sonra, mali rapor sunuldu ve onayladı.

Yeni organların seçimine geçildi-

ticaretinin yıllık bilançosu 31,6 milyar ABD dolarıdır. Avrupa Konseyi'ne göre, son 10 yılda kaçakçılarının kârı % 400 oranında artmıştır." diyen Moni-

ğinde ise; 3 asıl 2 yedek üye seçilerek yeni faaliyet dönemine adımımızı atmış olduk. Son olarak ta Kadınlar MYK Kongresi'ne 10 delegemizi seçerek, dilek ve temenniler eşliğinde kongremizi sona erdirdik.

ALMANYA

Duisburg Gençlik ve Kültür Derneğinde 10.12.2011'de gerçekleştirdiğimiz Almanya 6. Kongremiz delege tespitinden sonra resmi olarak başlatıldı. Katılımın yaklaşık 60 – 70 civarında olduğu Kongremizde katılması gereken 43 delegeden 27 si ile kongre başlatıldıysa da daha sonraki dakikalarda delege sayısı 31'e yükseldi.

Genelde demokrasi ve özgürlük mücadelesinde, özelde kadınların özgürlük, demokrasi ve eşitlik mücadelesinde şehit düşenlerin anısına bir dakikalık saygı duruşundan sonra divan seçimi gerçekleştirildi.

Ülke komitesinden Zeynep arkadaş açılış konuşmasını yaptıktan sonra, kongremize misafir konuşmacı olarak katılan COURAGE'den Monika Gartner, "Almanya'da ve Dünyada Kadına Yönelik Şiddet" konulu bir sunumu bizlerle paylaştı. Monika; kongremizi selamladıktan sonra, Almanya'da birçok kişinin kadına yönelik şiddetin, cinsel taciz ve tecavüzün sadece Asya, Afrika ülkelerinde olduğunu, Almanya'da bu olayların yaşanmadığını sandığını söyledi. Her ne kadar Asya, Afrika'da çok yüksek olduğu doğru olsa da Almanya veya benzeri Avrupa ülkelerinde kadının şiddeti yaşamadığı anlamına gelmez. AB raporuna göre, AB ülkelerinde her beş kadından biri, yaşamlarında en az bir kez kendi erkek partnerleri tarafından şiddete maruz kalmıştır. Sadece Böblingen ve Lübeck kadın sığınma evlerine her yıl evinden kaçmak isteyen yaklaşık 40.000 kadın müracaat etmektedir. AB verilerine göre, Batı Avrupa'da yılda 500.000 kadın fuhuşa zorlanmaktadır ve dünya çapında kadın

ka sözlerini, "şiddeti bitirmenin yolu, kadınların enternasyonal mücadeleyi büyütmelerinden geçmektedir." diyerek bitirdi.

Daha sonra verilen küçük bir aradan sonra kongremizin esas tartışma konusu olan program taslağının tartışmasına geçildi. Program taslağı madde madde tartışıldı. Oldukça tartışmalı geçen bu bölümde değişiklik önerileri oylamaya sunulurken Almanya'nın ortak düşüncesi ortaya çıkartılmış oldu.

Bu arada ADKH'dan dostlarımız sundukları mesajda; "Farklılıklarımıza rağmen kadın olma gerçekliğimizle ortaklaşıyoruz. Bu ortak paydada değişim ve dönüşüm için atılan her adımı önemsiyoruz. Hiçbir grup kaygısına düşmeden, kadının dilini, tarzını, yüreğini, bilincini ve eylemini yaratma mücadelesini ortaklaştırabilme gücünde olmayı arzuluyoruz... Kadının özgürlük mücadelesinde bir basamak olarak gerçekleştirdiğiniz 6. Kongrenizde, kadının değişme ve değiştirme gücüne olan inancımızla selamlıyoruz." diyerek kongremizi selamladılar. Faaliyet raporunun sunumuna geçildiğinde, ÜKK üyesi Filiz arkadaş, Almanya öngülünde bir yıl boyunca YENİ KADIN olarak yürütülen faaliyetlerde yaptıklarımızın /yapamadıklarımızın değerlendirmesini yaptıktan sonra, "Bu devasa kadın olayının sonuçlanması, hepimizin üzerinde ortaklaştığı gibi en zorlu, en çetin işti. "İnsan haklarıyla insandır" temel ilkesinin; kadın cinsi üzerinde kayıtsız şartsız hayatın tüm alanlarında, her sosyal ölçekte, eşit, özgür bir yaşamı yaratma değişimi; büyük mücadeleler verilerek, bedeller ödenerek, bıkmadan- yorulmadan, ısrarcı ve en nihayetinde de bilinçli ve kararlı olmakla gerçekleşecektir." dedi ve "Değişimin keskin kılıcını; çalışmalarımızın tikanıklığını tespit ettiğimiz her noktaya güçlüce vurmak, önümüzü açmak için ilkeliliğin, tutarlılığın ve kararlılığın te-

kerinde bileyleyim". diyerek sunumunu sona erdirdi.

Faaliyet raporunun tartışılıp, onaylanmasından sonra; yeni yönetim organının ve 4/5 Şubat'ta gerçekleşecek olan merkezi kongrenin delegelerinin seçilmesinden sonra, dilek ve temennilerde bulunularak 6. Kongremiz sona ermiş oldu.

HOLLANDA

Yeni Kadın Program Taslağı'nın netleştirilmesi hedefi doğrultusunda gerçekleştirilen ülke kongreleri ve genişletilmiş toplantılardan biri de Hollanda'nın Den Haag şehrinde bulunan TIÖD (Türkiyeli İşçiler ve Öğrenciler Derneği)'de 17 Aralık 2011 Cumartesi günü yapıldı.

Program tartışmasına geçilmeden önce, Yeni Kadın başkanı Zeynep Şakar, katılımcıları, özelde 19 Aralık Katliamı'nda yaşamını yitiren devrimci tutsaklar, genelde özgürlük ve demokrasi mücadelesinde yaşamını yitirenler için bir dakikalık saygı duruşuna çağırdı.

Arnhem ve Den Haag dernek üyeleri, HTİF (Hollanda Türkiyeli İşçiler Federasyonu) üyeleri ve misafirlerin katıldığı toplantıda, Yeni Kadın program taslağı tartışıldı. Program taslağına ilişkin, üyeler ve misafirlerin getirdikleri değişiklik önerilerinin sinevizyondan yansıtılması tartışmaların ilgi

Merkezi kongrede Hollanda'yı temsil edecek olan delegelerin seçimi görevi ise derneklere bırakıldı.

İngiltere ve Fransa'da da taslak tartışmalarının yürütülmesinden sonra ülke iradeleri ortaya çıkmış olacak. Bu zor ama bir o kadar önemli çalışma 4/5 Şubat'ta gerçekleştirilecek olan merkezi kongre de sona ermiş olacak.

Egemenlerin, tüm işçi ve emekçiler üzerinde saldırılarını yoğunlaştırdığı günümüzde, Kongrelerimizin bu saldırılara yanıt, üretilen politikaların, bu sürece panzehir olabilmesi için, tartışmalarımızın canlı ve zengin geçmesi, alınan kararların isabetli olabilmesi gerekmektedir.

Kongrelerimizin bu sürece uygun olabilmesi için, bizlerin sokaktaki militan kadın ruhunu kuşanmamız gerektiğine hiç şüphe yok. Öyleyse;

SİSTEMİN DAYATTIĞI KÖLELEŞTİRME, ONURSUZLAŞTIRMA POLİTİKALARINA KARŞI, SOKAĞIN MİLİTAN RUHUNU KUŞANALIM!

LONDRA

Londra Yeni Kadın 2. Kurultayı 8 Ocak Pazar günü Londra Tohum Kültür Merkezi'nde yapıldı.

Yeni Kadın Komitesi üyelerinin, misafirlerinin ve dost kurumlardan SKB'nin katıldığı kurultay saygı duruşuyla başladı.

Saygı duruşunun ardından 24

ile takip edilebilmesini sağladı..

Tartışmaların sonuçlanmasından sonra, gelen eleştiri ve öneriler doğrultusunda, Hollanda'nın iradesini ortaya çıkartacak taslağın son formülasyonunu yapması için, beş kişilik bir komite oluşturuldu.

maddelik program taslağı görüş ve önerilerle zenginleştirilerek oylandı ve kabul edildi. Daha sonra verilen aranın ardından yönetim ve delege seçimine geçildi. Yapılan seçimlerden sonra dilek ve temennilerle Kurultay sona erdi.

Koblenz'de Kadınlar Şiddeti Tartıştı

Koblenz Yeni Kadın ve Alevi Kültür Merkezi Kadınlar Kolu tarafından Alevi Kültür Merkezinde ortak bir seminer gerçekleştirildi. Yeni Kadın MYK temsilcisinin katıldığı ve Kadına karşı şiddetin 25 Kasım'ın tarihçesinin anlatıldığı seminer iki bölümde ele alındı.

İkinci bölümde söz alan kadınların yaşadıkları şiddet ve baskıları kendi yaşam örnekleri ile anlatmaları dikkat çekti.

Tartışmaların oldukça canlı geçtiği seminerde katılanlar tarafından bu tür etkinliklerin tekrarlanması gerektiği dile getirildi.

Neo-faşizm'in anti-demokrasiyle 'katliamcı ittifakı' - 1

Ufuk Berdan

2000-2007 yılları arasında göçmenlere yönelik işlenen seri cinayetlerin neo-nazi terör örgütü **NSU** tarafından yapıldığının deşifre olması Alman devlet yapılanması içindeki **faşizanlığı, şövenizmi, ırkçılığı** gözler önüne serdi. Gizlenen gerçeklerin açığa çıktığı 4 Kasım gününden beri, her gün yeni bilgi ve detayların ortaya çıkmasıyla, burjuva toplum içinde epeydir gelişen siyasal gericiğin derin boyutları belgelenmektedir.

Bu deşifreyon, egemen demokrasi anlayışının ne kadar sahte, kirli ve üstelik dehşet boyutlarda tehlikeli olduğunu bir kez daha kanıtlamıştır. Demokrasiyi saran cilalı ambalajın büyüğü birden bozuldu ve karşımıza şu yalın gerçek çıktı: iktisadi ve siyasal gericiğin, şövenizmin ve ırkçılığın biçimlendirdiği hakim burjuva ilişkilerin, politik söylemlerin ve icraatların arkasında **"sinsice yeniden kuvvet biriktiren ve fırsat kollayan bir neo-faşizm"** olgusu var!

Bu tespit kimilerine radikal gelebilir. Ne varki; bütün toplumsal alanlarda yaşam hiç olmadığı kadar yıkımsal boyutlar kazanmaktadır. Günden güne daha çok sönümlenen burjuva egemenlik dünyasında olan hiç bir şey hayra alamet değildir. Üstelik adım adım derinleşen küresel iktisadi ve siyasal krizler/bunalımlar ortasında yapılan bu politik tespit ve uyarı, tüm inkarlara rağmen, ayrı bir anlam kazanıyor. Bu yaz Norveç'teki ve yıllardır Almanya'daki ırkçı katliamların dehşeti neo-faşizmin eriştiği etki gücünü de belgelemektedir.

Neo-faşizm; postalcı-katı şiddetçi yöntemlerle açıktan devlet terörizmi tiplemesinden ve klasik faşizm farklı olarak gizlice ve sinsice örgütlenmektedir. Neo-faşizm kültür-sanat-spor ve müzik üzerinden kitlesel etki ve ikna yöntemlerini bir araç olarak yeniden keşfetmiş bulunuyor. Ayrıca, bilişim teknolojisini, internet ağlarını ve medya organlarını da ustaca kullanarak daha geniş kitlelere ulaşabiliyor. Özellikle yüksek eğitimli 'entelijansiyâ' katmanlar içinde hızla gelişiyor. Ekonomi, siyaset, bilim, kültür, sanat, spor ve müzik gibi toplumsal alanlarda yükselen neo-faşizm, işlediği bariz veya gizlenen suçlarla insanlığı yeniden tehdit ediyor.

Kurumsal ırkçılık boyutlanıyor:

Neo-faşizmin anti-demokrasiyle kurduğu böylesine bir şeytani ittifakın deşifre edilmesi Alman devlet organizasyonu içinde de var olan ancak şimdiye kadar ustaca gizlenen "kirli ve derin" ilişkileri su yüzüne çıkardı. "Açık toplum" iddiasının ardına sinsice gizlenmek yoluyla canilikle buluşturulan yeni tipte bir kurumsal ırkçılık var karşımızda.

Almanya'da devlet güdümlü olduğu barizce açığa çıkan 'imha ve inkarcılık politikaları' üzerinden göçmenlerin yaşam haklarına dahi saldırılmaktadır. İnkâr ve imha politikalarının devlet kurumları ve toplum içinde bu boyutlarda gelişmiş olması **"kurumsal ırkçılık"**tır. Kurumsal ırkçılık, bir devlet veya bir hükümet politikası olarak uygulandığında varolabilir ancak. Aksi takdirde anti-demokrasiden, neo-faşizmden, şövenizmden ve ırkçılıktan medet umar duruma düşen anti-demokratların eriştikleri gücü açıklamak mümkün müdür?

Burjuva düşün dünyası ve kurumsal organizasyonları temellerindeki yapısal çelişkiler, sistemsel haksızlıklar ve boyutlanan krizlerden kaynaklı olarak süregelen ve tedrici bir gericileşme eğilimindedir. Bu durum yeni bir şey değildir. Ancak her yapısal ve dönemsel kriz süreçlerinde devletsel egemenlik aygıtlarından toplumsal ovalara doğru bırakılan kar toplarından üç tanesi adeta birer çığ gibi büyüyerek yuvarlanmakta. Bu kar toplarından birisi faşizanlık, ikincisi şövenizm ve üçüncü-

sü ırkçı gericiştir. Toplumsal felaket yüklü bu çığ topları yıkım kapasiteleri ve dehşet güçlerinin çıkardığı gürültüyle artık inkâr edilemez bir boyut kazandılar. Bu nedenle Avrupa Birliği ve başta Almanya Federal Cumhuriyeti (AFC) içindeki bütün resmi kurumların ciddi bir **"ırkçılık taraması"**ndan geçmesi gerekiyor. Bu da yetmez, Almanya'daki politik sistemin "demokratiklik düzeyi" de tüm çekiciliğine rağmen sürekli ve kapsamlıca sorgulanmalıdır. Almanya'da devlet ve toplum yapılanması içindeki **ırkçı-ötekileştirici-faşizan zihniyet** tarihsel bir gelenek olarak oldukça yerleşiktir. Zaaflı bir tarih bilincine ve hak gasplarına yaslanarak düzenlenen gerici yasal mevzuatlar ve uygulamalardaki demokratik bütüleşme karşıtı pratikler gelinen aşamada tedirgin edici boyutlara erişmiştir.

Bütün bunlar üzerinden kurumsallaşan ve yayılan ırkçı şekillenmiş gelinen aşamada toplumun kollektif belleğine de güçlü bir şekilde nüfuz edebilmiştir. Bir çok Avrupa ülkesinde olduğu gibi Almanya'da da neo-faşizm büyük sermaye örgütleri, devlet ve hükümet organları, sivil toplum örgütleri, kültür ve medya kurumları içinde mevziler kazanmaktadır. Bir çok Avrupa ülkesinde baş gündemlerden olan ırkçılık; *bireysel, toplumsal, kültürel ve kurumsal biçimler altında hızla gelişmektedir. Kundakçılıkla başlayan saldırganlıklar neo-faşizmle buluşarak katliamcılığa, caniliğe dönüşmüştür.* Bu durum toplum içine yeniden nifak tohumları eken bütünlüklü bir tehlikeye işaret etmektedir.

Dolayısıyla sorgulamalarımızda "Zwickau çetesi"nin başka hangi suç işlediği, kimlerce desteklediği ve nasıl organize oldukları ve saklanabildiklerinin çok çok ötesine gitmeliyiz. *Yükselen ırkçılık ve neo-faşizm konusunda kapsamlı, cesaretli ve daha politik toplumsal sorgulama-yargılama yapılmalıdır. Yoksa yükselen faşizanlık bütünlüklü bertaraf edilemez ve kalıcı mevziler kazanılamaz.*

Faşizme karşı mücadelede kalıcı başarı-lara erişmek; tarihle, günümüz gerçekleriyle ve emperyalizm bütün suçlarıyla sürekli ve yeniden yüzleşmekten geçiyor!

Ne Batı Almanya tarihinde ve ne de iki Almanya'nın birleşmesinden sonra ırkçı ve faşizan zihniyetlerle ciddi ve kapsamlı bir hesaplaşma yapılmamıştır. Nürnberg mahkemelerinde göstermelik olarak yargılanan en tepedeki bir kaç Nazi dışında kalanlara çok fazla dokunulmamıştır. Üstelik, 1945 sonrası Batı Almanya'sında sözde "rehabilité" edilen Nazi artığı eski kadroların himayesinde yeni devlet kurumları inşa edilmiştir. Örneğin Federal Haberalma Dairesi'nin (BND) savaş sonrası ilk başkanı ve emrindeki yaklaşık 500 civarında ajan eski Nazilerden oluşmaktaydı. AFC'nin kurucuları ve devlet kurumlarının yöneticileri içinde sözde "topluma yeniden kazandırılan" binlerce eski Nazi kadrosu yer almıştır.

Bu durum, "naziler içindeki eğitilmiş insan unsurundan rehabilité ederek yaralanma" adına Amerikan ve Alman emperyalizminin "soğuk savaş" denilen dönemdeki egemenlik politikasının bir sonucudur. 1945'ler sonrasında faşistler Alman devlet kurumları içinde yeniden makam, imtiyaz ve imkan sahibi olarak sistemi önemli ölçüde şekillendirmişlerdir. İkinci Dünya savaşı ertesinde bir çok ülkede kalıcı mevziler kazanan anti-faşist şekillenmiş Doğu Almanya'da nispeten yapılmış olsa da, Batı Almanya toplumunda resmîyetin tamamen dışında bir mesele olarak kalmıştır. 1968 Alman devrimci kuşağının kendilerinden bir önceki generasyonla çatışmasının nedenlerinden bir tanesi tam da bu

gerçeğe dayanmaktadır.

İşte bu nedenle diyebiliriz ki; Almanya Federal Cumhuriyeti (AFC) tarihinde faşizmle ciddi bir yüzleşme-hesaplaşma katiyen olmamıştır. Eski suçluların cilalanarak yeni yöneticiler sıfatıyla halkın karşısına çıkması Batı Almanya demokrasisine yönelik iç ve dış güvensizliğin de temelini oluşturmaktaydı. Batı Almanya tarihinde sosyalistler, devrimciler, aydınlar, bazı ilerici sendikacılar ve tutarlı bazı sosyal demokratlar dışında anti-faşizm resmi bir gündem dahi olamamıştır.

İşte bu gerçeklerden kaynaklıdır ki; 1978 yılındaki ilk cinayetten beri Almanya'da göçmenlere yönelik ırkçı-faşist saldırganlıklar, kundaklamalar, yakmalar, katliamlar sürgit devam etmektedir. Sadece 1990'dan sonra gerçekleşen ırkçı faşist saldırılarda toplam **182** insan yaşamını yitirmiştir. Bunların sadece **22'si** Türkiye kökenlidir. Ancak ilginçtir ki, katledilenlerin içinde göçmen olmayanların sayısı daha fazladır ve onlarca Alman vatandaşları vardır. Dolayısıyla bu saldırılar sadece göçmenleri değil, kendileri gibi düşünmeyen Alman'ları da hedef almaktadır. Bu tehlike hakim güçler tarafından ya inkâr edilmiş, umursanmamış veya saldırılar kriminal münferit olaylar kategorisinde değerlendirilerek derin toplumsal tahribatlar örtbas edilmiştir. Burjuva hükümetlerin, politikacıların ve medyanın ırkçı ve ötekileştirici politikalar üzerinden yaydıkları fiktirsiz kundakçılık; özellikle 1990'lar sonrası sistemli bir saldırganlığa ve göçmen katliamcılığına, faşist teröre dönüşmüştür.

Gelinen aşamada sistematik inkarcılık sayesinde 'derin ve gizli devlet mevzileri'ne erişen 'ırkçı-faşist terör' örgütleri karşımıza kitlesel ve seri katliamlarla çıkabilmekteler. Bir çok Avrupa ülkesinde var olan askeri ve ideolojik eğitim kampları, güçlü diplomatik ve istihbarat ilişkileri, devasa mali kaynakları, zengin lojistik kaynakları ve saldırganlıklarını pratikleştirdikleri canice icraatlarıyla küstahça "iç savaş provası" yaptıklarını itiraf eden neo-faşist hareketler/örgütler ve partiler var karşımızda. Faşizmin yükselişinin nedenleri hususundaki sorgulamalar ne yazık ki yine yüzeysellikten kurtulamıyor! Nasıl oluyor da 14 yıl boyunca devlet birimleri, hükümetler ve medya 'Almanya da aşırı sağcı terör yok' yalanını dillendirebiliyor ve -devrimci sol kesimler dışında- neredeyse bütün toplum bu yalana inanabiliyor. Bunun hesabını eski, yeni bütün hükümetleri ve özellikle de önceki **SPD/Yeşiller hükümeti** ve eski içişleri bakanı **Otto Schilly** de vermelidir. Nasıl oluyor da, NSU'nun tetikçileri yıllarca peş peşe ve göya **"hiç bir iz bırakmadan"** insanları öldürebiliyorlar.

Nasıl oluyorda Anayasayı Koruma Dairesi görevlileri, güvenlik birimleri, politikacılar, yüksek düzeyli devlet memurlarınca yıllar boyu korunabiliyor ve destekleniyor. Güçlü lojistik-finansal destek, profesyonel uygulama ve sistemli koruma faaliyeti üzerine inşa edilen böylesine ırkçı-faşist saldırganlıklar güçlü, devletsel bir organizasyona yaslanarak örgütlenebilirdi zaten.

Ulusal sosyalist Yeraltı (NSU) isimli örgütün arkasındaki politik, örgütsel ve lojistik destek açığa çıkandan çok daha büyüktür. Deşifre olan gerçekler bir buz dağının en sivri ucundan yansıyanlardan ibarettir. Kendi deyimleriyle **'politika, medya ve toplumu sarsarak uyarma'** amaçlı gerçekleştirdikleri vahşi eylemlerle faşizmi yeniden hortlatma yolunda nispeten 'başarılı' oldular. **'Demokrasinin anti-demokrasi ile şeytani ittifakı'** bütün toplumu hedef menziline almıştı. Yıllarca en ince akribik yöntemlerle gizlenerek estirilen faşist terör ve bunun sistemli inkarı

üzerine kurulmuştu bu şer ittifakının bütün planları. Halkların kardeşliği ve demokratik birlikteliği insanları hunharca katlederek, bombalayarak, infaz ederek ve soygunlar yaparak zehirlenmek isteniyordu.

Faşistler, herkesi korku, şüphe ve güvensizlikten oluşan bir abluka içine alarak, bütün toplumu yeniden insanlık düşmanı ideolojileri ve eylemleriyle çepeçevre sarmak istiyorlardı. Ne varki, paramiliter çetenin ve devlet içindeki **'demokrat'** maskeli destekçilerinin çirkin ve insanlıktan uzak emelleri, biraz geç te olsa, nihayet deşifre oldu.

Anti-faşistler olarak politik sorgulamalarımızı daha bütünlüklü yapmalıyız!

Bir kez daha hatırlatmak gerekirse; 'demokratik hukuk devleti' olma iddiasındaki bir devlet organizasyonu içinde açığa çıkan bu politik skandal ne bir iltir ne de son olacaktır! Örneğin, İtalya'da 1970'li yıllarda **'gladyatör'** isimli gizli devlet örgütleri NATO hizmetinde yıllarca terör estirmişti. Türkiye'de 1990'lı yıllarda faşist devlet terörünün derin boyutları **'susurluk çetesi'**nin deşifre olmasıyla birlikte açığa çıkmıştı. Emperyalist savaş makinesi NATO üyesi ülkelerin hemen hemen hepsinde benzer olay ve olgular vardır ve var olmaya devam etmektedir. **NSU-"Zwickau çetesi"** devlet destekli faşist terör zincirinin yeni bir halkasıdır. Norveç ve Almanya'daki son saldırganlıklar yeni tipler altında ortaya çıkan neo-faşizmin yarrattığı toplumsal tehlikenin ne kadar güçlü olduğunu açıkça belgelemektedir.

İnsanların *'inanılacak gibi değil ama ne yazık ki gerçekleşmiş'* dediği, Başbakan A. Merkel'in *'ulusal utanç'* diye nitelediği toplumsal bir şaşkınlık hali yaratan olay ve olguları konuşuyor, yazıyor ve tartışıyor bugünlerde Almanya toplumu. Basın ve medyada *"nasıl oluyor da, aramızda bu katiller dolaşabiliyor"* veya *"çetenin kendilerince gerekçelerini biliniyorda, devlet birimleri nasıl bu kadar kör olabiliyor"* ya da *"devlet sknadalının sorgulamaları nereye kadar inecek"* diye soruluyor. Tabiki herkeste bir infiyal, bir şaşkınlık ve soruları berrakça cevaplayamama hali sürgit devam ediyor.

Açıktır ki bu deşifreyon 2. Dünya savaşı sonrası Almanyasında patlak veren en büyük devlet skandallardan birisini açığa çıkardı. Deşifreyonun nereye kadar uzanacağı şimdilik kestirilemez de, bu olay hem göçmenler hem de Almanlar içinde devlete yönelik göreceli güveni epeyce sarsmışa benziyor. AFC'ne yönelik bu güven sarsıntısı uluslararası politik arenada da yayılıyor. Bakmayın siz medya üzerinden yansıtılan resmi beyanlardaki 'şefkat' pompalayan demeçlere. Bu gözyaşlarının çoğu sahtedir. Bunların akıttıkları **"timsah gözyaşları"**dır.

Sermaye egemenleri ve onların emrine amade iki yüzlü politikacılar bugün söylediklerinin hepsini yarın -hiç bir şey olmamış gibi- unuttururlar. Dünün ve bugünün gerçeklerini unutma/unutturma burjuva politikanın en geçerli ilkelerinden birisidir. Halkın toplumsal belleği ve hesap sorma bilinci de yeterince güçlü olmayınca değişen çok fazla bir şey olmayacaktır. Devlet içindeki teşhir olmuş ve zarar veren bazı odakları bir şekilde kusakak, içini biraz temizleyecek ve daha etkili ve daha gizli baskılara yöntemleriyle yoluna devam etmek isteyecektir. Ancak böyle olsa da, halk kitleleri içindeki **"sisteme yönelik güven krizi"** katlanarak büyüyecektir. Mesele sadece kriminal bir sorgulamayla sınırlandırılmayacak kadar derindir. Alman hükümetlerince yıllardır sürdürülen kurumsal ırkçılığın gelinen aşamada toplumsal, bireysel ve kültürel boyutlar kazanarak güçlenmesiyle birlikte

düzeltilmesi zor toplumsal tahribatlar yaşanmaktadır. Sorun kapsamlı bir politik sorgulama bilinciyle ele alınmalı ve akabinde insani, vicdani, hukuki yargılama yöntemleriyle bütünlüklü bir toplumsal yargılama yapılmalıdır.

Bu deşifrasyon hangi koşullarda yapılır:

Almanya **CDU/CSU/FDP** koalisyon hükümetinin bütün ekonomik ve politik icraatlarına yönelik Alman halkı, göçmenler ve özellikle emekçiler içinde ciddi bir hoşnutsuzluk gelişiyor. Emperyalist kapitalizmin küresel mali ve ekonomik krizleriyle başlayan, borç ve para krizleriyle derinleşen süreç bir çok Avrupa Hükümetinde olduğu gibi bu hükümeti de politik açıdan bir hayli örseliyor. Merkel Hükümeti'nin Avrupa'daki ve Almanya'daki krizlerii kontrol altına alamama ve 2013 seçimlerini kaybetme ihtimali her geçen gün daha fazla güçleniyor. Buna paralel kapitalist krizlerin bedelini ödemek istemeyen geniş halk kitleleri içinde devletlere ve hükümetlere yönelik ciddi bir politik güvensizlik gelişiyor. Sermaye ve politika üzerindeki tahakkümünü artık daha dolaysızca kuruyor.

Bütün bu gelişmeler *"egemenlerin eskisi gibi yönetememe ve halkın eskisi gibi yönetilmek istememe"* çelişkinin de büyümesine işaret ediyor. AB'nin ortadan çatlama, hatta Euro para biriminden yeniden ulusal para birimlerine geçilmesi gibi önermeler artık açıkça tartışılıyor. Emekçi kitlelerin egemenlerin yönetme politikalarına yönelik büyüyen güvensizlikleri ve seçim süreçlerine katılmama tercihleri bu skandalla birlikte yeni bir ivme daha kazanmış bulunuyor.

Sistem koruyucuları bu güven krizi ve vicdan sarsıntısı ortasında ne kadar sahte

göz yaşları dökselede politik krizlerin derinleşmenin eskisi gibi eengellememekteler. Çünkü ekonomik, politik ve sosyal konularda kitlelerin yeniden "güven" duymasını gerektiren çok fazla neden yoktur. Faşizmin bu denli güçlenmesinden sorumlu olanlardan gerçekten hesap sormayı amaçlayan adil ve (z)engin bir yaklaşım henüz yoktur. Katledilen göçmen esnaf ve emekçilerin aileleri mağduriyetleri unutulmuş zanlı yerine konulmuş psikolojik baskılar eşliğinde insafsızca sorgulanmışlardır. Bunları yapanlardan acıları sarmasını beklemek gayr-ı ciddi ve oldukça saf bir yaklaşım olur. Böylesi bir beklenti içinde olmayı gerektirecek koşullar da henüz yok zaten. Göstermelik tazminatlarla, mağdurların aileleriyle buluşmakla ve soruşturmaları bir yere kadar devam ettirmekle istemekle, 'aşırı sağcı suçları takip için veri tabanı oluşturmak' gibi girişimlerle sarsılan güven asla tazelenemeyecektir!

Neonazi-devlet ilişkisi ve siyasete etkisi:

'Ulusal sosyalist Yeraltı' (NSU) isimli çetenin suç dosyası bir hayli kabarık ve bir çok suç henüz açığa çıkmamıştır. Almanya'da **'aşırı sağ motifli'** diye kategorize edilen vakalara girememiş o kadar çok 'gizli suç' var ki! Bunların hepsi araştırılsa binlerce vaka ve yüzlerce skandal daha çıkar karşımıza. Alman anayasasını ve devletini korumakla görevlendirilenlerin ırkçı ve neonazi örgütlerle kurdukları örtülü ve kirli ilişkiler yeni değildir. Yıllardır geliştirilen bu 'seytani ittifak'ın her gün yeni ve bilinmeyen detayları basına yansıyor.

Neonazilerin işledikleri ve işlemeye devam ettikleri suçlar bir tarafa, devlet istihbarat ve güvenlik birimleri adına bir çok yetkili ve ajanın bu suçlara yıllarca ortak olmuş ol-

ması, sivil faşistlerle resmi kurumların açık-gizli ilişkiler içinde olması, bu ittifakın şimdiye kadar bilinenden çok daha derin ve güçlü ilişkilere sahip olması yeni bir 'güven krizi'ne dönüşüyor. Bu kaonuda her gün yeni iddalar ortaya atılıyor ve yeni şoklar yaşanıyor.

Mesela, 2007 yılında Heilbron'da bir kadının polis tarafından öldürüldüğü ve bir erkek polisin ağır yaralandığı esnada, olayların olduğu aynı alanda, radikal islami örgütler ve Türk istihbaratıyla bağlantısı olduğu düşünülen bir müslümanın takip edildiği de ortaya çıktı. Bunu Stern dergisi yazdı.

Amerikan askeri istihbarat örgütü (DIA) elemanlarından aktarılan bir rapora göre; Bavyera ve BW eyaleti istihbarat dairesi elemanlarının da bu takip nedeniyle olay mekânında olduğu, polislerin vurulmasını büyük bir ihtimalle farketmiş olmalarına rağmen durumu güvenlik güçlerine bildirmedikleri söyleniyor.

Bu bilgiler doğruysa eğer; bir çok devletin güvenlik ve istihbarat örgütü elemanlarının islami, ırkçı ve faşist terör örgütleriyle ve yine birbirleriyle kirli ilişkileri var demektir. Alman devleti içinde çeşitli kurumlar üzerinden yıllardır büyük bir gizlilikle sürdürülen bu 'şeytani ittifak' gerçekçi ve cesurca sorgulayabilmeler için 'yeni' bir durum değildir. Geline aşamada inkar gazıyla şişirilmiş ve üzerinde demokrasi oyunu yazan balonun patlamasıyla gizlenen gerçekler açığa çıkmıştır. Ve artık herkesin yalın gerçeği görmesi bakımından bu moment önemli ve tarihsel bir gelişmedir.

Alman devlet organizasyonu içinde bir kesimin neo-nazilerden yeniden medet umar hale gelmiş olması bizi bekleyen toplumsal tehlikelerin dehşet veren yeni boyutlarını ele vermektedir! Kirli, gizli, tehlikeli ve üstelik

burjuva hukukdışı platformlarda sürdürülen bu ilişkiler bir çok burjuva devletin yaptığı ancak mümkün olduğunca gizlediği şeylerdir aslında.

Bu kirli ve gizli ilişkiler uğruna bir çok devlet vergilerimizden büyük miktarlarda örtülü bütçe ayırmakta, kadro oluşturmakta ve bu ekseninde kurumsallaşmaktadır. Her şey gizli ve örtülü bir şekilde yapılmaktadır. Ta ki bunlar bir skandalla açığa çıkana dek. Büyü bozulurda örtülü ilişkiler açığa çıkarsa şayet, hemen bir göstermelik suçlu kesim bulunur, deşifre edilir ve bu tür örgütlenmelerin geleceğinin tesisi yeniden gizlice yapılarak yola devam edilir.

'Almanya Federal Cumhuriyeti'ni korumakla yetkili istihbarat ve güvenlik birimleri içinde Neo-nazist, neo-faşist örgütler yıllardır cirit atıyorsa bunun başka bir açıklaması olamaz. Bu skandal burjuva sivil toplum, hükümet ve devlet kurumları içinde giderek kronikleşen ve güçlenen göçmen karşıtlığını ve düşmanlığını, kurumsal ırkçılığı apaçık ortaya çıkardı.

İkinci Dünya savaşı ertesinde Almanya'sında halkın güvenini cidden sarsan devlet/hükümet skandalları bir çok defa ortaya çıkmıştı. Bu skandal canilikte sınır tanımayan bir faşist bir çeteyi ortaya çıkarmakla kalmamış, ne kadar demokratik olursa olsun, burjuva devlet organizasyonu içinde dikey, yatay, yüzey ve derin düzlemlerde var olan bütün kirli çıkar ilişkilerini de bir kez daha görünür kılmıştır. Burjuva devlet zaten bütün bu görünen ve görünmeyen derin ve gizli ilişkileriyle bir bütündür.

devam edecek

NSU'nun Seri Cinayetler Skandalı ve İnsanlığa Karşı İşlediği Suçlara İlişkin Demokratik Kitle Örgütlerinden Basın Açıklaması

Medya haftalardır Thüringen/Zwickau'daki Neo-Nazi katillerinin hücreleri üzerine haberler yayınlıyor. "Nationalsozialistischer Untergrund (NSU)" (Milliyetçi Sosyalist Yeraltı) isimli ırkçı-faşist örgüt sözde gizli faaliyetleriyle 13 yıldan fazla bir süredir bütün toplumu terörize etti. Bu rahatsız edici ve tehlikeli süreç 184 insanın hayatına mal oldu.

Faşist örgüt NSU şehirlerde bombalı saldırılar gerçekleştirdi, bankalar soydu, yangınlar çıkardı ve bir kadın polisi öldürdü. Şimdiye kadar devlet düzeyinde ve yetkililer tarafından söz konusu Neo-Nazi tehlikesine karşı ciddi her hangi bir özel vurgu yapılmadığına dikkat çekmek gerekir.

Bu skandalın kamuoyuna yansımaları birlikte sorun üzerine toplumda, böyle bir şeyin nasıl gerçekleştiğine ve böyle bir şeyin tekrar gerçekleşmemesi için ne yapılması gerektiğine dair yoğun bir sorgulama söz konusu. Halen göçmenlere yönelik 9 cinayetin soruşturmasının nasıl böyle hızlıca kapatıldığına açıklaması yok. Neden soruşturmalar sonuçsuz kaldı? Açık emareler olmasına rağmen neden Neo-Nazi çevrelerle bağlantısı kurulamadı?

Faşist terör grubunun yıllar boyunca iyi bir şekilde örgütlenmesi, gizli servisin ajanlarınca aktif desteklenmesi ve hareket etmesi nasıl mümkün oldu? Hala devlet hizmetindeki yardım ve destekçilerin kimler olduğu, sadece gizli servisin kullandığı pasaportları kimlerin sağladığı soruları açıklanmak zorundadır.

Bu rahatsız edici mesele üzerine sorular daha da uzatılabilir. Buna rağmen gerçekleşen vahşi eylemleri engellemek artık mümkün değil. Sadece gerçekleştirilen bu cinayetler değil, aynı zamanda gizli servis ve adalet mekanizmaları içindeki paramiliter kurumlaşma da açığa çıkartılıp, deşifre edilmek zorundadır. Sorumlular adalete hesap vermek zorundadırlar.

Sanki 'hukuk dışı hareket alanı' içinde cereyan eden bu olaylar, yıllardır alarm vericesine gelişen ırkçı saldırganlıklar Alman anayasayı koruma örgütünün 2010 yılı raporunda vicdansızca bir ifadeyle 'Almanya'da sağ terör yapılanmaları yok' şeklinde tarif edilerek sinsice örtbas ediliyordu.

Artık her şey o kadar açık ki, Alman devleti bu faşist paramiliter örgütlenmelerin çıktığı ırkçı ortamları ve yapılanmaları vergilerimizden ayrılan örtülü ödeneklerle finanse ediliyor. Öylesine ileri gidiliyor ki; bu en ırkçı kesimler içinden devletin ve büyük sermayenin emrine amade olan 'Anayasayı koruma memurları' bulunuyor ve bunlar hiç bir hesap verme işlemine tabi tutulmadan faşist terör örgütlenmelerini düzenli inşa ediyor ve saldırganlıklarını yoğunlaştırıyorlar.

Biz anti-faşist göçmen örgütleri faşist ideolojiyi tüm insanlığa karşı bir canilik ve suç olarak değerlendiriyoruz. Böylesi faşist suçların devamlı bütün toplumla beraber, politik uyanıklık ve cesaretle deşifre edilmesi, kararlıca mücadele edilmesi,

cezalandırılması gerektiği kaçınılmazdır.

Bu Neo-Nazi eylemleri vasıtasıyla egemenler ve devlet kademeleri; hiç bir şekilde masum olmayan ve tolere edilmemesi gereken ırkçıların toplum içindeki etkisini ve büyüklüğünü kabul ediyor görünüyorlar. Yalnızca günlük karşılaşılan açık ırkçılık değil, aynı zamanda ırkçılığın somut karşılaşılan gizli ve daha sinsice gerçekleşen türleri de bütün insanlık için tehlike ifadesidir. Göçmenlerin kriminaliteye eğilimleri ve onların öz yardım örgütleri ve sahte entegrasyon siyaseti kisvesiyle gerçekleşen kültürel ırkçılığın başka biçimleri ırkçılığı, özellikle devlet düzeyindeki ırkçılığı kuvvetlendiriyor.

Aynı şekilde Türkiyeli muhalif ilerici güçler (özellikle Kürtler) Almanya'da kriminalize edilirken, Türk aşırı milliyetçi kesimlerin faaliyetlerini ve demokratik Kürt, Türk ve göçmen kurumlarına yönelik saldırıları ve bu saldırılara tolerans gösterilmesini büyük bir tehlike olarak görüyoruz.

İrkçi ve faşist örgütlenmelere karşı somut tedbirler ve mücadele söz konusu olduğunda, Devlet kademelerinde sorumlu olanlar ve hakim politika kendilerini toplumsal sorumluluktan geri çekmekte, sessiz kalmayı tercih etmektedirler.

Bu skandal Alman güvenlik dairelerinin savaş sonrası hakim siyasetinin Almanya'daki faşist tehlikenin üstünü kapatarak bastırıldığını açıkça kanıtlamaktadır. Gelişen faşizm ve ırkçılığa karşı ortak çabalarımız olmaksızın, içinde herkesin karşılıklı eşit haklar temelinde saygıya ve tanımaya

dayalı ortak yaşamı, dayanışmacı bir toplumu inşa etmeksizin sürekli bir adalet ve barış gerçekleştirilemez.

Bu nedenle bizler talep ediyoruz:

- **Arkasındaki nedenlerle beraber cinayetler hızlı ve net bir şekilde aydınlatılmalıdır.**

- **Cinayetlerin ve gizli servis ve devlet içindeki paramiliter odakların açığa çıkarılması için bağımsız bir araştırma komisyonu kurulmalıdır.**

- **Eyaletlerde ve federal düzeyde sivil toplum örgütleri ve göçmen örgütleri ırkçılığa karşı beraber hareket etmelidirler.**

- **Bütün faşist örgütler, partiler ve NPD yasaklanmalıdır.**

ATİF- Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu

AGİF- Almanya Göçmen İşçiler Federasyonu

ADHF- Almanya Demokratik Haklar Federasyonu

Bir-Kar- İşçilerin Birliği, Halkların Kardeşliği Platformu

CENİ- Barış İçin Kürt Kadınlar Bürosu

DİDF- Demokratik İşçi Dernekleri Federasyonu

TÜDAY- Türkiye-Almanya İnsan Hakları Derneği

YEK-KOM- Almanya Kürt Dernekleri Federasyonu

FEV- Almanya Ezidi Dernekleri Federasyonu

FDA- Demokratik Aleviler Federasyonu
Avrupa Dersim İnisyatifi

Mücadelenin içinden

RUSYA'DA NELER OLUYOR?

Komşularımızla sıfır sorundan tümüyle çarpışmalar, sorunlar yaşadığımız bir süreçte komşumuz Rusya'da seçimler yapıldı. 4 Aralık'ta gerçekleşen genel seçimlerde oyları büyük oranda düşmesine rağmen Putin'in Birleşik Rusya Partisi seçimlerden birinci parti olarak çıktı.

Rusya'da seçim sonuçlarının açıklanmasından sonra seçimlere hile karıştırıldığı gerekçesiyle halk sokaklara çıktı. Rusya'da seçimlerde hile yapıldığı konusunda neredeyse herkes hemfikir. Böyle olunca da seçim sonuçlarına yönelik halkta büyük tepki var. Rus halkının bu tepkisini geçmişte renkli devrimlerde olduğu gibi kendi çıkarları için kullanmak isteyen batılı güçler hemen harekete geçtiler. ABD Dışişleri Bakanı H. Clinton seçimlerden hemen sonra seçim sonuçlarına dair kuşku taşıdığına ilişkin bir açıklama yaptı. Bu açıklamanın hemen ardından başta başkent Moskova olmak üzere Rusya'nın pek çok kentinde seçimlerin yenilenmesi talebiyle mitingler düzenlendi.

Geçmişe şöyle bir bakıp hatırlayacak olursak; Gürcistan ve Ukrayna'da yapılan seçimlerden hemen sonra da seçimlere hile karıştırıldığı söylemleriyle kitleler sokağa dökülmüş, mitingler günlerce sürmüş ve buralarda renkli devrimler gerçekleşmişti. Bu renkli devrimlerde rol alanlar da Soros'çu sivil toplum örgütleriydi.

4 Aralık'ta gerçekleşen seçimlerden sonra da Rusya'da halk sokaklara çıktı. Moskova'daki mitinge 50 bin civarında insan katıldı. Putin seçim sonrasında ortaya çıkan bu tepki için ABD'yi suçladı. ABD Dışişleri Bakanı H. Clinton'un "seçim sonuçlarına dair kuşku taşıdığını" belirttiği açıklamasına işaret ederek "ABD ve batılı güçler kendi dümen sularında hareket edenlere mesaj gönderdiler, onlar da sinyali aldılar ve sokaklara çıktılar" dedi.

Putin iktidarının otoriter bir iktidar olduğu ve ülkeyi demokrasinin(!) dışına çıkan yöntemlerle yönetmekte olduğu herkesçe bilinen bir gerçeklik. Tahterevallinin bir ucuna Medvedev diğer ucuna Putin oturmuş, biri Başbakan oluyor diğeri Başkan. Süreleri dolunca da yer değiştiriyorlar. İşte böyle bir demokrasi... (Bu durumu pek beğenmiş olacaklar ki bizim ülkemizde de AKP'nin 1 numarası R.T. E. ile 2 numarası A.G. şimdiden bunun hazırlıkları içerisinde.)

İşte Rusya'da iktidarın bu yozlaşmış yönüne karşı halk haklı olarak seçim sonuçlarına itiraz ederek 'adil seçim' talepleriyle sokağa döküldüler. Rus halkının bu haklı taleplerini Rus hükümetini yıpratmak, düşürmek için fırsat bilen ABD ve batılı güçler o bildiğimiz, geçmişte tanık olduğumuz renkli devrimlerde boy gösteren, rol oynayan sivil toplum örgütleri ağını harekete geçirmede gecikmediler. ABD'nin dolarlarıyla beslenen hareketlerin içerisinde yer alan liderlere televizyonlarda ve batı basınında yer verilerek propagandaları yapıldı. ABD ve batı basını haberlerinde hep bunları öne çıkardı. Örneğin CNN bir haberinde Moskova'daki mitingde kaç kişinin olduğunun bilgisini bile Vladimir Rizkov'a soruyor.

Rizkov kim mi?

Rizkov, İlya Yaşin gibi Dünya Demokrasi Hareketi'nin üyesi. Rizkov aynı zamanda Halkın Özgürlüğü Partisi eş başkanı. Yine Aleksey Navalni batı medyasının sürekli tekrarladığı bir isim. A. Navalni'nin kurucusu olduğu Demokratik Alternatif Hareketi(BA)'de Halkın Özgürlüğü Partisi gibi Amerikan NED(National Endowment Democracy) tarafından finanse edilen bir hareket.

ABD'nin Rusya'daki muhalefet içerisinde yaygın bir ilişki ve etki ağına sahip olduğunu daha önce yazmıştık. İşte seçimlerden sonra bu ilişki ağını harekete geçirdiğini söylersek yanlış bir şey yapmış olmayız. 20% oyla ana muhalefet olarak mecliste yer alacak olan komünistlere(!)(RFPK) basında hiç yer verilmezken ABD dolarlarıyla yapılan hareketlerin liderleri batı medyasında sürekli olarak arzi endam ediyorlar.

ABD ezeli rakibi Rusya'yı askeri anlamda füze kalkanlarıyla çevrelemesi BOP çerçevesinde Ortadoğu ülkelerinin, Körfez ülkelerinin, S. Arabistan'ın petrol ve doğalgazını K. Afrika ülkeleri veya Suriye üzerinden Avrupa'ya ulaştırarak Rusya'nın Gazprom'un Avrupa'ya getirdiği gazın vanalarına kilit vurarak ekonomisini zayıflatmak istiyor. Diğer yandan da NED vasıtasıyla beslediği örgütlerle iç karışıklıklar çıkartarak siyasi istikrarsızlık yaratmak istiyor.

Rusya'daki seçimler sonuçlarına dönecek olursak Putin yönetiminin bu denli hile ve yolsuzluğa bulaşmış bir yönetim olmasına rağmen oyların çoğunu alarak iktidarda kalması Rusya'daki emekçiler, emeğiyle geçinenler için değişecek fazla birşeyin olmadığını gösteriyor. En azından şimdilik için.

Oylarını ikiye katlayarak seçimlerden çıkan KP'si bağımsız ve güçlü bir ses çıkarabilirse emekçi kitleleri örgütleyerek, kitlelere dayanarak Rusya'da önümüzdeki süreçte emekçiler için iyi şeylerin gelişmesinin kapısı aralanabilir.

Yazımızı sonuçlandırırken kısaca NED'e değinmek gerekiyor. NED:

Son dönemlerde birçok ülkedeki olayların ardından yaptığı para yardımlarıyla her taşın altından çıkan NED ABD'nin başka ülkelerde kendi çıkarlarına değişimleri desteklemek için en önemli silahı.

ABD'nin yabancı ülkelere müdahalelerinde kritik bir rol oynayan bir yardım kurumu. Dolar dağıtıyor.

Ukrayna ve Gürcistan'da renkli devrimlerden Sincan Uygur'daki olaylarda yer alan örgütlere kadar sayısız örnekte görülen bir kuruluş. Dünya Uygur Kongresi ve önderi Rabiha Kadir NED tarafından finanse edilmektedir.

Ülkemizden bir örnekle perdeyi kapatalım. Türkiye'yi ziyaret eden bir NED yetkilisi Taraf gazetesinin 'muhabir yetiştirme programı' na destek verdiklerini açıklamıştır.

BEDEL = "HER TÜRK ASKER DOĞAR"

Bazı ülkelerde askerliğin bir meslek veya iş olarak tercih sorunu biçiminde gündeme getirilmesi, (bugün dünyadaki işsizler ordusunun büyüklüğünü göz önüne aldığımızda) meslek olarak seçilen askerlik, cazip bir duruma gelmiştir. Bu uygulamalar daha çok Fransa'da Lejyonel askerlik, ABD'de ve diğer emperyalist ülkelerde de özel savaş birlikleri olarak varlığını sürdürmektedirler. Türkiye'de ise; ilk özel orduyu kurma girişimi (bedelli askerlik yasası) 1927'de temeli atılmış sonucusu ise, İzmit deprem felaketinin ardından, deprem mağdurlarına yardım amacıyla, (burada askerlik için ödenen bedelli kaynaklar ne yazık ki deprem mağdurlarına geri dönmemiştir) 1999'da çıkmıştır. Bedelli askerlik, ana hatlarıyla, yasalardaki sıfatları taşıyan zorunluların belirli bir bedel ödemelerini ve sadece temel askerlik eğitimine tabi tutulmalarını öngören bu nedenle askerliklerini yapmış sayılmalarını hükme bağlayan bir "vatan hizmeti" şekli olarak ifade edilir.

Bugün TC devletinin bedelli askerlik

yasasında öngörülen bedel, (soygunu) 40 yaşın altındakiler için 15. bin DM (yaklaşık 7.500 €), 40 yaşın üstünde olanlar içinse 40. bin DM olarak belirlenmişti. Bu soygunlar, ilk başvuru esnasında olmak üzere, 3 takistte ödenmekteydi. Bir kişinin bu haktan yararlanabilmesi için, 1 Ocak 1973 ve sonrasında doğmuş olması gerekiyordu. Ancak yinede temel vatan borcunun yerine getirilmesi şart koşulmuştu. Sadece 40 yaş üstü olanlar bu zorunluluğa tabi değildi. Yani bedelli askerlikte askere hiç gitmemek söz konusu değildi.

Yeni düzenlemeye göre ise, işçi, işveren sıfatıyla veya bir meslek ve sanat sahibi olarak yurtdışında oturma ve çalışma iznine sahip olan göçmenler, en az 3 yıl süre ile fiilen yabancı ülkelerde çalışmış olmaları şartıyla, 10 bin € ödeyerek, 21 gün süreli temel askerlik eğitimine tabi tutulmadan "vatan borcunu" yerine getirmiş sayılacaklar. Bu düzenlemeyle, AKP hükümeti yaşadığı ekonomik krizi ve oluşturacağı savaş ordusunu finans kaynağını "döviz yumurtlayan"

Bedelli askerlik için geceden kuyruğa giriyorlar

tasarısını yenido şekillendirerek yasalastırmasının altında yatan neden kuracağı özel ordunun (cinayet şebekesini) finanse etmek diğer yandan AKP hükümetine büyük maddi kaynaklar sağlamak amacıyla finans kaynakları elde etmektir. "Her Türk Asker Doğar" esprisi askerliğin, bedelli yada fiziki olarak zorunluluğu yasalarla sınırları çizilmiş durumdadır. TC Anayasasının askerlik bölümüne dair "Vatan hizmeti, (Vatan borcu abç) her Türk'ün hakkı ve ödevidir" der. Bu yasal dayanağı temel alan AKP hükümeti yeni bir soygun biçimi olarak değerlendirmektedir. Özellikle, gelişen sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelelerini bastırmak için daha önceden oluşturulan Jitem, özel tim şimdi ise, EMASYA adı altında yeni cinayet orduları oluşturulmaktadır. Özel savaş ordularını genç kuşaklara çekici kılmak için, görsel boyutuyla şekil verilmektedir. Özellikle üstün teknolojik silahlarla donatılması, verilen spor neticesinde geliştirilmiş vücut, takılan markalı gözlükler, kafalarına bağlanan siyah poşur, bir elinde esrar, alkol ve diğer yandan fuhuş alemlerinde "güçlü RAMBO" tiplemesiyle, medya üzerinde yapılan propaganda neticesinde, genç kuşaklara dönük cazibesi artırılmaktadır. Ayrıca, ırkçı ve faşist bir ideolojiyle eğitilen bu birlikler acımasızca cinayetler işleyerek, kurulan işkence tezgahlarında da cellat rolü üstlenmektedirler.

Dövizle askerlik ise; altın yumurtlayan tavuk misali göçmenlerin cebine göz dikilerek soygun düzenini sürdürme biçimidir. Eski düzenlemeye göre, en az 3 yıl süre ile başka ülkelerde bulunan işçi, işveren veya bir meslek yada sanatı icra edenler dövizle askerlikten yararlanabilmelerini öngörmektedir. 1999 yılında çıkan Bedelli Askerlik

göçmenlerden karşılamak çabasıdır. Göçmenlerin cebinden çalınan milyarlarca Euro'nun halka karşı yeni katliamlarda kullanılacağı açıktır. Diğer yandan ise; AKP yandaş medya ve işverenlerine peşkeş çekileceği diğer bir gerçektir.

TC devleti ve hükümetleri, yurtdışında yaşayan göçmenleri genel olarak, seçim dönemlerinde yada döviz ihtiyacı ortaya çıktığında hatırlamaktadır. Önemli bir oy potansiyeline sahip olan göçmenlerin geldikleri ülke iktidarları tarafından manipüle edilerek oy avcılığı yapılarak oylarını almak, diğer yandan ise, ekonomik olarak sömürü tezgahına tabii tutmaktır. Ancak, göçmenlerin yaşadığı ülkelerde, ırkçı faşist partiler tarafından hedef gösterilerek çeşitli saldırılara maruz kaldığı dönemlerde, ne hikmetse "kutsal devlet, baba devlet" yurtdışında yaşayan vatandaşlarını hatırlamakta özürü bir duruş sergilemektedir. Bu durumda böyle olması elbette yadırganacak bir durum değildir. Faşizmin ideolojik kardeşliği devletlerin farklı coğrafyalarda olması gerçeği değiştirmiyor. Gerici ve faşist devlet iktidarları sömürü, zulüm ve talan politikalarının dışında, halka vereceği başka bir şeyi olmamıştır zaten.

TC devletinin yeniden aktüelleştirdiği ve zorunlu yasal yaptırımlarına karşı, askerlikten muzdarip tüm göçmenlere çağrımız; askere gitme, bedel ödeme. Günümüzde yeniden yasal mevzuatla gündemleşen bedelli soygun ve sömürü biçimine karşı çık. Faşist ordulara ekonomik destek vererek katliamlara ortak olma. Askerlik için ödenen her kuruş kurşun olup yeniden emekçi ve yoksul halka dönmektedir. AKP iktidarının soygun tezgahına gelme.

Metal İşçilerinin Sorunları Duisburg'da Tartışıldı

Duisburg'ta Demir çelik işçilerin sorunlarına ilişkin AGİF ve ATİF olarak ortak bir panel düzenlendi. Panele ATİF ve AGİF temsilen **S. Boran**, Thyssen Krupp Stahl'da IG-Metall sendikası temsilcisi **Markus Stockert**, TSTG'de işçi temsilcisi ve aynı zamanda Die Linke partisi Duisburg eş başkanı **Kenan İlhan**, Thyssen Krupp Tailored Blanks Duisburg işçi temsilcisi **Deniz Erdoğan** ve yazar **Hüseyin Can** katıldı.

Panelin neden düzenlendiğine ilişkin yapılan kısa bir açılış konuşmasından sonra, TSTG'de işçi temsilcisi ve aynı zamanda Die Linke Partisi Duisburg eş başkanı **Kenan İlhan** ilk sözü alarak Çelik Sanayii bölümünde yaşanan Toplu sözleşme anlaşması gibi sorunlara değindikten sonra 75.000 çelik sanayii çalışanının yani sıra 3 Milyon çalışan da bu 75.000 insana bağlı çalıştığını ve bütün bu insanların yaşamlarının Çelik Sanayii bölümüne bağlı olduğuna vurgu yaptı.

ATİF ve AGİF adına konuşan S. Boran ise "Ekonomik Krizin İşçi ve Emekçiler üzerinde etkisi" başlığı altında bir sunum gerçekleştirdi.

Sunumunda 2007'de başlayan Mali Krizin 2008'de Uluslararası bir boyut aldığını ve Konut spekülasyonlarının yalnızca birkaç ülkeyle sınırlı kaldığının altını çizdi. 2008'in 2. yarısında enternasyonalleşen kriz 2008'in 2. yarısından sonra Kapitalizmin aşırı üretim krizine dönüşmüştür diyen S. Boran Krizin faturasının İşçi ve Emekçilere kesildiğini belirtti. Kapitalistlerin bu krizden ancak İşçi ve Emekçilerin haklarını gasp ederek kurtarmayı planladıklarını anlattıktan sonra, bazı Avrupa ülkeleri ile ilgili verilerini şöyle sıraladı:

"Duisburg şehri Sanayinin en yüksek olduğu bölge olmasına rağmen, Almanya çapında işsizliğinde en yoğun yaşandığı bölgelerden birisidir. Avrupa genelinde ise 2008'den bu yana işsizlik 20 Milyona ulaşmıştır. 2012 yılında ise "G 20" ülkelerinde 40 Milyona ulaşması beklenmektedir. 2008'de Hollanda da işsizlik 3,8% iken 2011'de 5,8%'e ulaşmıştır. İngiltere'de 2008 yılından 2011'e 10% ila 14% arası çoğalan işsizlik Belçika'da ise 8,2% ila 9% arasında artmıştır. Ayrıca Belçika'da bulunan Philips firması 4.500 işçiyi işten çıkarmıştır. İspanya'da işsizlik 21% artarken bunun içinde gençlik 45%'lik gibi çarpıcı bir oranla yer almaktadır. Portekiz 12% ile sırada bulunurken, Yunanistan ise 110 Milyarlık kredi borcu ile ülke iflasın ayağına gelmiş durumdadır.

Avrupa genelinde 2 Milyardan faz-

la insan yoksulluk sınırı altında yaşarken, Almanya'da ise işsizlik sayılarını çaptırmak için insanlar saat ücreti 1 euroluk işlerde çalıştırılmaktadır. 400 euroluk mini Joblar da çalıştırılan insanların sayısı da oldukça yüksektir. 2,68 Milyon insan ise "Hartz 4" sınırı yani 400 euronun altında bir gelirle geçimlerini sürdürmeye çalışmaktadırlar. Bunların yanı sıra Almanya'da korkunç bir hızla büyüyen Özelleştirme, Taşeronlaştırma da yine İşçi ve Emekçilerin aleyhindedir. Kamu ve Sağlık sektöründe kısıtlamalar, Emeklilik yaşının yükseltilmesi, Ev kiralalarının artması, Yaşlı bakımı bölümündeki kısıtlamalarda Krizin günümüzdeki etkilerinin sadece bazılarıdır.

Bütün bu haksızlıklara karşı Yunanistan, İtalya gibi ülkelerde Grevler yapıp sokaklara akın eden işçilerin aksine Almanya'da ise Psikolojik sorunlar boy göstermektedir. Depresyon 48%'lere varırken Kadına yönelik şiddet artmıştır. Ekonomik Kriz süresince 3.000 Kadın, Kadın sığınma evlerine sığınmıştır. Avrupa'daki sendikal gericiliğe rağmen 15 Ekimde kendi hakları için sokağa çıkan emekçiler örgütlü özgüçlerini geliştireceklerdir" diyerek sözlerini bitiren S. Boran'ın ardından söz hakkı alan IG Metall sendikası temsilcisi Markus Stockert yine Çelik Sanayii ile ilgili bilgilendirme yaparken genel duruma da değindi.

Markus Stockert yaptığı konuşmada "Çelik Sanayii bölümünde 3 yıldan beri 75%'lik Ekonomik düşüş yaşanmaktadır. Enternasyonal alanda Kriz yönlendirme çalışmaları yapan Kapitalistlerin bütün planları alt üst olmuş birçok bankada iflaslar meydana gelmiştir. Bir çok ülkeyi önümüzdeki yıllarda iflaslar beklemektedir. Kapitalist ülkelerin elinde bulunan Kapitale rağmen yatırım yapacak alanlar mevcut değildir. Konjonktür paketleri işe yaramamıştır. Thyssen Krup açısından sorun borçlanmak değil, piyasada rakiplerin çokluğudur. Thyssen üretimde kullandığı üretim araçlarında hep aktüel kalabilmeli ve hızlı olmalıdır.

Brezilya, Türkiye, Hindistan gibi ülkelere Çelik Sanayii fabrikaları yapılmakta ve bu ülkelerde ucuz iş güçleri sayesinde daha hızlı ve ucuza üretim yapılmaktadır. Thyssen içinde ve genelde de gerek emekçiler tarafından gerekse belirli kesimler tarafından Kapitalizmin krizi tartışılmaktadır. Bu durum insanların bir alternatif arayışı içinde olduklarını göstermektedir. IG-Metall içinde örgütlü olan işçilerin sayısı Çelik Sanayii çalışanlarının 80%'nini bulmaktadır. Çünkü bu çalışanlar bir çok hakkın sendika tarafından korunduğunun bilincindedir. Örneğin Emeklilik yaşının 67'ye çıkarılmasına karşı çıkan, daha kısa iş saatleri için uğraş veren, sendikalaşma izni için var olan IG-Metall sistemin sendikasıdır ve sendika içinde çalışma yürüten insanlar sistemin çizdiği sınırlara uymak zorundadır. Sendikadan devrim beklememek, fakat sendikayı işçilerin aktifleşmesi, hak arayışını öğrenmeleri için bir alan olarak kullanmak gerekir. 80% Çelik Sanayii çalışanı IG-Metall de örgütlü olmalarına rağmen aktif çalışmada yer almamaktadırlar. IG-Metall'in görevi işçileri aktifleştirmektir" diyerek sözlerini bitirdi. Markus Stockert'in konuşması kitlenin yoğun ilgisini çekti.

Daha sonra söz hakkı alan Thyssen Krupp Tailored Blanks Duisburg işçi temsilcisi **Deniz Erdoğan** firma ile ilgili açıklamalar yaptı. Çin ve Alabama da Thyssen'in Firmalarının olduğunu ve bu firmaların ucuza iş yaptığını ve işten çıkarmaların arttığını söylerken "iş yerlerinin Almanya'da kalması

gerektiğini, aksi takdirde Almanya'da işsizliğin artacağına altını çizdi. İşçiler kendi kaderini ancak kendileri belirleyebilir, Miting ve Grevlerde sadece doğrudan maruz kalan işçiler katılmamalı, tüm işçiler aktifleşmelidir diyerek sözlerine son verdi.

Son olarak (Modern Köleler, Kiralık İşçiler) kitabının yazarı, aynı zamanda kendisi de kiralık işçi olarak çalışmış olan **Hüseyin Can** söz hakkı aldı. Kendisi de Çelik Sanayide çalışmış olan Hüseyin Can İşçilerin muhatabını iyi tespit etmek gerektiğini, bunların Thyssen'in yöneticileri değil uluslararası tekeller olduğunu belirten Hüseyin

Can, daimi işçiler ve kiralık işçiler arasında düzenli bir bağ olmadığını, daimi işçilerin bu bağ kurmak için sorumlu olduklarını, kiralık işçilerin örgütlenmesinde daimi işçilerin sorumluluğunun altını çizdi. Örgütlü işçilerle örgütsüz işçilerin bölünmesine karşı koyanların örgütlü işçiler olması gerektiğini vurgularken örgütlerin, örgütlü işçilerin kiralık işçiliğin yasaklanması için mücadele etmesi gerektiğini söyledi. 2008 yılında 350.00 kiralık işçi varken bugün bunun sa-

yısı 1 Milyona ulaşmıştır. Karşı karşıya bulunduğumuz güç uluslar arası Kapitalizm ve Demokrasinin yan yana olamayacaklarını belirten Can "buna karşı tek çözüm örgütlü mücadele ve sosyalizmden geçer" diyerek sözlerine son verdi.

Yapılan sunumdan sonra dinleyicilerde söz alarak tartışmaya aktif bir şekilde katıldılar. Bir çoğunun kendi çalıştığı alanda yaşadıkları sorunları anlatırken, özellikle

iş yerlerinde taşeron (kiralık) işçiler ile firmaların ana işçileri arasındaki farklılıklar üzerinde yoğunlaşıldı. Panele Alman emekçilerinde, katılarak göçmen emekçilerle ortak tartışma yürütmesi oldukça önemliydi. Hafta içi olmasına rağmen yaklaşık 60 kişinin katıldığı panelde, bu tür çalışmaların sürekli yapılmasının önemi üzerinde duruldu. 2 Bölümden oluşan Panel soru ve cevap bölümü ardından sona erdi.

GEA Genel Merkezi Önünde Protesto

Almanya merkezli GEA Konsorsiyum'un Gebze'de bulunan üretim tesislerinde 70 işçiyi işten çıkarması 21 Aralık günü bir grup sendikacı, politikacı ve göçmen örgütlerinin temsilcileri tarafından şirketin Düsseldorf'da bulunan genel merkezi önünde protesto edildi. Protesto eyleminde yapılan konuşmalarda, işçilerin yeniden işe iadeleri talep edildiği gibi Birleşik Metal İş Sendikası'nın fabrikada yetkili sendika olarak kabul edilmesi ve GEA Yönetiminin sendikaların yetkilileriyle derhal görüşme masasına oturması talep edildi.

GEA Yönetiminin, Gebze'de işçilere karşı acımasız, sendikalarına karşı ise tahammülsüz olduğu belirtilen konuşmalarda, "İLO ve Sosyal Çarta'lar da, uluslararası sözleşmelerde belirlenmiş olan işçilerin örgütlenme hakkı ve sosyal standartlar Gebze'deki GEA işçileri için geçerlidir, GEA Yönetimi bu sözleşmelere uymak zorundadır" denildi.

GEA işçileriyle dayanışmayı örgütlemek ve Almanya'daki demokratik kamuoyunu bilgilendirmek üzere hazırlanan bir dokümantasyon GEA Yönetimine ve GEA Birleşik İşçi Temsilciliğine iletilmek üzere eylemde hazır bulunan bir GEA işçi temsilcisine verildi.

Eyleme katılan sendikacılar ve diğer örgüt temsilcileri, GEA işçileriyle dayanışmanın Almanya genelinde yaygınlaştırılması için bir dizi önerilerde bulundular. Değişik önerilerin yanı sıra önümüzdeki günlerde Birleşik Metal İş Sendikası'nın Almanya'da

ki kardeş sendikası IG Metal ve Uluslararası Metal Sendikaları Federasyonu IMF ile görüşülmesi ve Ocak ayı içinde daha geniş katılımlı bir eylemin yapılması da önerildi.

Eylemden sonra ortak bir değerlendirme yapan katılımcılar, "Kısa süre içinde ciddi bir kamuoyu yaratmayı başardık, yeni girişimlerimizle GEA'nın Gebze'deki tutumunu en geniş kamuoyu tarafından protesto edilmesi için çalışmalarımızı sürdürüreceğiz. Birleşik Metal ve GEA işçilerinin mücadele bayrağını Almanya'da artık bizler taşıyacağız" dediler.

GEA yönetimini protesto, GEA işçileriyle ve örgütleri Birleşik Metal İş Sendikası

ile dayanışma eylemine aşağıdaki sendikal kurumlar ve sendikacılar ve örgütler katılmıştır:

IG Metal Düsseldorf-Neuss, Verdi NRW Eyalet Yönetimi, Verdi Federal Göçmenler Komisyonu, NGG Dortmund, IG BAU Duisburg, IG BAU Düsseldorf, IG BAU Köln, DGB Krefeld, Ford VK, Hochtief BR-Köln, Linkspartei NRW ve göçmen örgütleri olarak DİDF ve ATİF

GENÇLİK ÜZERİNE

XWE Metin Ayçiçek
aycicek@gmx.net

Hangi devrimci gençliğinde eleştirilmemiştir, “gerçekçi değil bu düşünceler; hayal, hayal” diye bilgiç bilgiç konuşan yaşlılar tarafından. Peki, olgunlaştığını iddia eden birçok yetişkin, neyi kasteder ‘olgunlaşmak’ sözünden acaba? Genç olmadığını: Aslında, artık büyük hayaller kurmadığını ve büyük değişimleri gerçekleştirme enerjisini kaybettiğini anlatmak ister bizlere, deneyim adıyla aktardığı sistem masallarıyla. Zaman zaman “altın öğütler” alırız, kendi geleceğimizi düşünmemizi salık veren. Öyle ya, daha “kendi geleceğimizi” garanti altına almadan, dünyayı özgürleştirme iddiası birazcık yanlış olmuyor mu yani?

İyi de, toplumu özgür olmayan bir gencin özgür olabilmesi mümkün müdür?

Bu yaşının değil, gencin sorusudur her zaman.

Ve Denizler, Mahirler, İbolar ve nice-leri bu sorunun yaşamsal önemini kavradığı için, değişim isteminin gerçek sahibi ve itici gücü olarak genç iken çıktılar büyük serüvenlerin yaşam vaat eden yolculuklarına.

GENÇLİK VE ÜTOPYA

“Politikada gerçekçilik” (politik realizm) genellikle “ütopyaların reddi” söz konusu olduğunda tartışma gündeminde yer alır. Bu nedenle yaşlıların büyük vazalarının en değerli incisidir ‘akıllı olun’ sözü. Sistem sınırlarının dışına çıkmaya niyetli olmayan düşünce akımlarının, özellikle güçlü kurulu sistemlere muhalif hareketler için kullandığı bir eleştiri türüdür “bu düşünce gerçekçi değil” türünden eleştiriler. Üstelik, kullanıldığında, çoğunlukla mantıklı gerekçeleriyle donatılarak, “akla uygunluğu” tartışma götürmez bir saptama olarak sunulur bu: Çok akıllıca gerekçelerle “ayakları yere basmayan düşüncelerin” ciddiye alınmaması, gerçekte çocukluk hayallerimizin ve gençlik ütopyalarımızın sistem sınırları içerisine kapatılması girişimi değil midir?. Bu tür bir eleştiri dili, özü itibarıyla “gençlik” kavramının da reddidir. “Hayallerimiz” reddedilmektedir bu eleştiriyle. Oysa gençlik, biraz da ayakları yere basmayan, yani bugünden bakanların “hayal” olarak tanımladığı “gelecek” düşüncelerinin üreticisidir. Ve bundan dolayıdır ki, toplum yaşamının gelişiminde dinamo rolü gençliğin omuzlarındadır.

Politik eylem, elbette, mevcut koşulları göz ardı etmeden kendini kurgulamak zorundadır. Var olanın yıkılması iddiası, var olanın kendini dayattığı gerçekliğin gençlik dilindeki adıdır. Genç, hayal gücü henüz daralmamış, hayali büyük olan yetişkin demektir. O, politik eylemini, “uygulanabilir olan” üzerinden hareket ederek değil; olağanüstü boyutta aktif olan yaratma gücüne güvenerek, “uygulanması gereken” üzerinden programlaştırır eylemini. Biraz delidir yani genç dediğin. Yaşama teslim olduğu ölçüde hayal gücünü de tüketmiş olan yetişkinin unutmaya çalıştığı “değiştirme” inancı, gencin yaşamını belirleyen biricik

enerji kaynağıdır. Yani “akıllı bir yetişkinde” toplumsal sorumluluk anlayışının zorunluluğu olarak yerine getirilmesi gereken bir görev olan devimcilik, deli kanlı gencin doğrudan kendisi için istediği özgürlüğün elde edilmiş kavgası, özgürlük için özgürce örgütlenmiş güncel yaşamın bir biçimidir.

“Var olan” üzerinden düşünmez genç; “olması gereken”den yola çıkar. Bu nedenle Rosa Luxemburg’un, öldürülürken bile dalga geçtiği sistem zaptiyelerine teslim olmaz. “Kumdan zaptiyeler” diye tarihsel anlamsızlıklarını vurur onların yüzlerine; ciddiye almaz tarih karşısında, dalga geçer onlarla ölüm anında bile, çocuksu bir coşkuyla koruduğu gelecek hayallerini taşıyarak. Yani hücreye tıksa da genç, çocukluk hayalleriyle yalnızlığı parçalayıp kalabalıklaşandır.

“Genç” sözcüğü; “değişmeyen tek şeyin, değişim yasası olduğunu” söyleyen diyalektiğin bir başka adıdır yani. Değiştirme gücünü kendinde bulamayan; sistem sınırlarına kadar daraltılmış bir özgürlük anlayışına sahip birisi, biyolojik yaşı ne olursa olsun, asla sosyolojinin tanımladığı bir genç olamaz. O olsa olsa, politikanın ürettiği, kendi doğasına yabancılaşmış, sistemin tüketici-öğütücü politik-laboratuvarlarının yaratığıdır. Böylesi bir gencin “en devrimcisinin” bile savunabileceği tek kurtuluş teorisi, kurtarıcının eteğinin yalanmasıyla gerçekleştirilebilir olanıdır. Onlar, onur için de olsa, aç aslan gibi ölmeyi bilemezler; başkalarının zulüm sofralarının artığıyla yaşayarak tok çakal yaşamını tercih ederler. Ve politik yaşamlarında üstlenebilecekleri en üst kariyerleri, sistemle işbirlikçilikten daha yüksek olamaz.

Genç, “süreklilik hareket” sözcüğünün “bilinçle biçimlenmiş” anlamdadır. Birey olarak henüz gereksinimleri sosyal boyuta tırmanmamış olan küçük çocuklar ve kalan ömürlerinin bir değişim “macerasını” sürdüremeyecek kadar kısa olduğuna inanan yetişkin kuşağın çoğunluğu gelecek perspektifinden yoksun bir yaşama boyun eğerken; düne göre hazırlanmış olan günün koşullarının, kendisine, “birey olarak kendini yeniden var etme” olanaklarını sunmadığını düşünen her genç, gereksinimlerini bugünün kurgusu dışında, yarınlarda arar.

Demek ki gençlik, aynı zamanda “genç olma bilincini” gerektirir. Genç olma bilinci, geleceği kendisi için kurma bilincidir. Yani bugünü değiştirme; düne göre kurgulanmış bütün statükolara “hayır” deme iradesidir. Genç olma bilincinin gelecek kurgularında “ölüm” yoktur, ölümden korku da.

Hareket, değişiminin kaçınılmazlığının açıklamasıdır. Ve bunun bilincine ulaşmış olan genç ise artık pasif duramaz. O, toplumsal hareketin değişim öncüsü; bütün devrimci atılımların dinamodur. Toplumlar tarihinde, bütün yeniliklerin öncülerinin, yani devrimci öncülerin gençlik içerisinden çıkması kesinlikle bir rastlantı değildir. 1818 doğumlu Karl Marx, Prusya’da meşrutî monarşiye

karşı mücadele sürdüren gazetesi Rheinische Zeitung’un (Köln) editörlüğünü üstlendiğinde 24 yaşında (1842); gazete yasaklandığında ise henüz sadece 25 yaşında idi. 1820 doğumlu Engels, 28 yaşındayken imzasını atmıştı Marks’la birlikte ortak yarattıkları Komünist Manifesto’ya. Henüz 25 yaşındayken Çar’a karşı mücadelesi nedeniyle almıştı 15 ay hapis ve 3 yıllık sürgün cezasını 1870 doğumlu Lenin. 26 Temmuz 1953’te, diktatör Batista’nın mahkemeleri önünde, “tarih beni aklayacaktır!” cümlesiyle biten ünlü savunmasını okuduğunda henüz 27 yaşındadır Fidel Castro. 1956’da, Küba devrimine katıldığında Arjantinli devrimci Dr. Che Guevara, 28 yaşının yaratıcı coşkusunu yaşamaktadır.

Ve bizimkiler: 26 yaşında Kızıldereli’de Mahir’imi bıraktık, yaşıtı yoldaşları ile birlikte; bir yaş daha gençti idamında Deniz. Siz bu listeye katın Kaypakaya’yı da, Erdal Eren’i de, Necdet Adalı’yı da ve bildiğiniz diğer isimleri de.

Örneğin, kaç yaşındaydı PKK’in kurucuları ilk adımı attıklarında Fis köyünde. Apo bile 27’sinin deliliğini yaşamıyor muydu kanında? Kemal Pir, Mazlum Doğan, Hayri... Ve diğerleri. Sahi, kaç yaşındaydı kavganın ateşi Zilan’ım? Kaç yaşındaydı kardeşliğin umudu Sema? Beritaan, Beritaan diye devleşen harekette kaç yaşındaydı onurun adı Beritan?

GENÇLİK VE DEPOLİTİZASYON

İşte bu sınırsız yaratma gücüdür, bu sarsılmaz değişim arayışıdır bütün sistem egemenlerinin, egemenliklerini sürdürebilmek için öncelikle gençliğe yönelmesinin; gençliği teslim almaya çalışmasının asli nedeni.

Politikayı, “mümkün olanın sanatı” olarak tanımlayan Alman Birliği’nin kurucusu Şansölye Bismarck’ın bu sözünü, “gerçekçi ol, imkânsız iste” sözüyle değiştiren devrimci Che Guevara, devrimin “çocukluk hayallerinizi terk etmeyin” çağrısını kucaklıyordu Sierra Maestra’da.

Batı politikalarının çoktandır resmi düzlemde uyguladığı gençliğin depolitizasyonu politikasının içeriği, gençliğin aktif politika dışında bırakılması; aktif politikadan gençliğin dışlanması olarak doldurulabilir. Türkiye Cumhuriyeti’nde, gençliğin depolitizasyonuna ilişkin politikaların resmi düzeylerde tartışmaya sokulması ise, 1960’lardan itibaren başlamıştır, diyebiliriz. Aslında Cumhuriyet’in kurucu kadroları da genç yaşlarda politik mücadeleye atılmış kişilerden oluşmaktaydı. Cumhuriyet’in kuruluş yıllarında güçlü bir dinamizme sahip olması, her şeyden önce bu özelliğiyle açıklanabilir.

Ne var ki, genç, “sistemin genci” olmaktan çıkıp da “kendisi için genç” olmaya yönelince; yani, toplumsal sorumluluklarının bilincini üstlenerek, kendi geleceğini yeniden yaratma eylemine kalkınca, devletin gençliğe yönelik politikaları da değişime uğradı. Sistemi zorlayan gençlik, sistem tarafından kuşatılmaya çalışıldı.

Özellikle 1980 sonrasında diktatör

Evren ile başlayarak Özal zamanında geliştirilerek sürdürülen resmi depolitizasyon programı, kendisinden beklenen sonuçları büyük oranda üretti diyebiliriz. Bir yandan devletin getirdiği yasaklarla, politik alanın dışında tutulmaya çalışılan gençlik, öte yandan dejenere bir kültür içerisine itilerek büyük oranda kendine yabancılaştırıldı. Özellikle aydın gençliğin kendini ürettiği alan olan üniversitelerin kışla nizamı içerisine sokulması; YÖK gibi kurumlarla eğitimin resmi içerikli tekipleştirilmesi; gençliğin kendini ifade edebildiği öğrenci dernekleri ve benzeri kuruluşların önce bütünüyle kaldırılarak, daha sonra ise doğrudan politikayla uğraşmaları yasaklanarak iradesiz bırakılması... Bütün bunların sonucu olarak, ülke gerçekliğinden kopuk, politikayı tamamen sistem egemenlerinin eline terk etmiş, toplumsal misyonunu yitirmiş bir apolitik gençlik yaratılmış oldu.

Bu, sadece gençliği özünden kurutmak anlamına değil, ama daha önemlisi, ülkenin devrimci gelişiminin en önemli damarlarını kesmek, gelişimin önünü tıkamak anlamına da gelmekteydi. Bugün, Anadolu-Mezopotamya topraklarında yeni’ye karşı eski’nin direnişinin bu kadar güçlü olmasının önemli bir nedeni olarak, yukarıda tanımladığım türden, sorumluluk duygusu gelişkin bir gençlikten yoksun oluşumuz gösterildiğinde, bu bir abartı sayılmamalıdır.

Bu durumda, geniş anlamda “politik yöneliş” kavramı, belirleyici olarak ortaya çıkmaktadır. Ama politik yönelişin getiri ve götürülerinin doğruya en yakın düzeyde saptanabilmesi için de güçlü bir bilinç gerekir. Elbette güçlü bir bilinçten söz edebilmek için, böylesi bir bilince temel teşkil edebilecek gelişkinlikte bilgi ve birikim gerekmektedir.

Bu bilgi ve birikimin elde edilmesi, programlı, düzenli, disiplinli, örgütlü ideolojik eğitim çalışmalarıyla mümkündür. İster bireyin tekil çabası ile gerçekleştirilsin, isterse kurumlar tarafından düzenlensin, böylesi devrimci eğitim çalışmaları sürecin önünü açabilecek; at izi ile itinin ayrışmasına katkılabilecek tek yol olacaktır.

İşbirlikçilik, gençlik içerisinde yaşam şartı olmayan belki de tek harekettir. Çünkü ulusal, cinsel ya da sınıfsal kimliklerden ayrı olarak, kendi bireysel kimlik bağımsızlığına da çok fazla önem veren bir toplumsal kesim olarak gençlik, kurtarıcılara bağlanmış, öz güvenden yoksun bir kurtulma hareketini her zaman reddedecektir.

Çünkü gençlik, hayalleri uğruna ölecek kadar delidir.

Çünkü her gencin kanında Che’nin ateşi yanar.

Çünkü her genç, biraz Beritan inatlıdır.

Yani biraz Deniz, biraz İbo, biraz Mahir dolaşır damarlarında, çocukluk hayalleriyle birlikte.

RÖPORTAJ

06.09.2011 tarihinde yakalandığı amansız hastalık sonucu aramızdan zamansız ayrılan ATİK kurucularından ve ilk genel Başkanı Bedi Avcı (Cafer) için oğlu ve ortağı ile yaptığımız röportajı okuyucularımızla paylaşıyoruz.

AHM: Bize biraz kendinizi tanıtır mısınız?

Erol Avcı: Ben Erol Avcı, 24 yaşındayım, Arena'nın sorumlusuyum, Arena'daki bütün organizasyonları ben yapıyorum.

AHM: Bize biraz babanızdan bahsedebilir misiniz? Onu nasıl tanıdınız sizde bıraktığı izler nelerdir ve bunları okuyucularımızla paylaşır mısınız?

Erol Avcı: Tabii ki. Şimdi, bilmiyorum nasıl

anlatsam? Atyorum bir gazeteyi normal bir şekilde okursunuz, bir gazeteyi direk gözünüzün önüne resmen yüzünüze yapıştırarak okumaya çalıştığınızda, net göremezsiniz, net okuyamazsınız. Bu biraz babamda da öyle oldu, direk onun oğlu olarak küçük yaştan, onun aktif sürecini tam olarak algılayamadığım için ben babamın aslında nasıl büyük bir adam ve ne büyük yollar kat etmiş olduğunu sonradan anladım açıkçası. Babam benimle ilişkisinde bir babaydı. Kesinlikle sorumluluklarını üstlenen, bize her konuda sevginin, saygının, insanları nerede olursa olsun eşit değerle görmemizi aşılama ve bu değerlere sahip çıkmamızı daima istemiştir. Ondan ziyade babamla ilişki olarak yani baba-oğul ilişkisi nasıl olursa, yani; birlikte top oynamadan tutun, geceleri yatmadan önce kitap okumaya kadar, tartışmalarımıza kadar birçok şeyde babamla özel ilişkilerimiz oldu. Babamın aktif sürecinde benim çocuk yaşta olmama rağmen, onun birçok konuşmasına, birçok aktif hayatına katıldım, bende şahsen, gördüm ve yaşadım.

AHM: Sizde nasıl bir etki bıraktı süreç?

Erol Avcı: Bendeki etki, yani; o aktif süreçle etki tabii çocuk olmam itibarıyla, pek bir şey anlamadım olaydan, daha fazla şimdi nasıl çocuklar koşturup bir şeylerin peşinde olmaları gibi, bende 3 yaşından 10 yaşına kadar, tabii babamın belirli süreçleri vardı ve o süreçleri tam algılayamadım. Şimdi düşündüğüm zaman, büyük bir etkisinin olduğunu görüyorum. Şöyle ki: Bir insan tamamıyla bir şeye inandığı, bir şeyi doğru gördüğü zaman o yolu bırakmaması lazım, mücadeleyi bırakmaması lazım. Baba da bana bu etki kesinlikle bırakıldı. Ben daha fazla ailenin en küçüğü olarak, babamın daha fazla ticari hayattaki yaşantısını gördüm ve o değerlerle büyüdüm. Benim bu süreci, geçmiş sürecindeki 1970'li senelerden 90'ın başına kadar yaşamış olduğu aktif süreçte, ben fazla bir şey yaşamadım. 1988 doğumluyum ben. Tam benim doğumumdan sonra belki bir düşünce değişikliği yaşamış olabilir. Daha fazla bir kendine yönelmiş olabilir.

AHM: Biraz babanızın hastalık sürecinden, o süreçte sizde oluşan duygu ve düşünceleri, babanızla olan sohbetlerinizi, babanızın hastalığına yaklaşımı, birde ciddi

bir hastalığı, bu hastalığın çözümü olmadığını kendisi de biliyordu, nasıl yaklaştı bize anlatabilir misiniz ?

Erol Avcı: Şimdi daha öncesinden, teşhis konulmadan önce, babamın sürekli bir öksürük rahatsızlığı vardı. Bundan dolayı zaten bizi bir korku sarmıştı. Çok sigara içtiğini, stresli yoğun bir hayat geçirdiğini zaten hepimiz biliyorduk. Sağlıksız olduğunu da biliyorduk. Çok iyi hatırlıyorum bir arkadaşla yemek yerken telefonum çaldı, babamın aradığını görünce sevinerek açtım. O üzücü haberi nasıl algıladığımı, nasıl onun ağzından duyduğumu tamda hatırlamıyorum, çok bulanık bir andı. Kanser benzenen bir hastalık demişti bana çok iyi hatırlıyorum. Kanser olduğunu bilsem, sizinde demiş olduğunuz gibi, çözümlü olmayan bir hastalık olduğu için ağzından çıkaramadığı o lafı "kansere benzenen". Bu çok önemli geldi bana, onu bana direk söyleyememesi. Büyük bir şok. İnanamadık. Bir çok soru işaretleri oluştu, "Ne zamana kadar olacak?" Bir ay içinde, kırk gün içinde, bu hastalıktan dolayı vefat edenler var etrafımızda. Ve tabii ailece bir korku sardı bizi. Bununla birlikte biz ailece daha da sıkı kenetlendik. İnanılmaz derecede birbirimize sahip çıkıp, birbirimizi destekledik. Herkesin değişik yönlerde işi gücü var, branşları var. Ablamın avukat olması, diğer ablamın sekreter olarak çalışması, benim Arena'da daha da yoğun olmam. Bunların hepsi birer birer birbirimize bağlanış olarak oluştu. Aynı zamanda babamın mücadeleci yapısı, "bu hastalık kesinlikle beni yenemez, ben bu hastalığın üstesinden geleceğim, siz korkmayın" gibi sözlerle bizi rahatlatmaya da çalıştı. Açıkçası rahatlatıldı da. Çünkü babamın bu mücadelesini biz gördük. Gözlerimizin önünde sergiledi hepimize. Doktorların ilk teşhis konulduğunda "aylar sürebilir, şansınız varsa bir seneyi bulur" dediği an yıkılmıştık. Bu işin dört seneye uzanması, hepimizi aynı zamanda hem sevindirdi, hem de babamın o mücadeleden yavaş yavaş yorulduğunu görünce, bizlerde gittikçe daha da üzüldük. Devamlı soru işaretleri, belirsizlikler, ama babamı daha iyi tanıyabildik. Daha böyle yoğun bir hayattan çekilip kendisine yönelmesi, hep kendi açısından hem de biz aile olarak kendisiyle daha uzun sohbetler, daha uzun bilgi alışverişi yaşayabildik. Kendisini biraz daha iyi tanıyabildik bu süreçte. Önemli oldu ailemiz açısından, çok çok önemli acı, aynı zamanda önemli bir hayat tecrübesi oldu.

AHM: Babanızın ölümünden sonra yaşananları biraz aktarabilir misiniz ? Neler yaşadınız ? Sizde nasıl bir etki bıraktı bu süreç ?

Erol Avcı: Babamın ölümünden sonra, şanssızlığın içinde biz bir şanslı dönemde geçirdik diyebiliriz. Babamın son günlerini birlikte geçirdik. Yanından ayrılmadık. Gecemizi gündüzümüze katıp, devamlı yanındaydık. Dediğim gibi sohbetler olsun, bilgi alışverişi olsun, kendisiyle vedalaşmaya dair, son nefesini ben şahsen birlikte yaşadım. Gözümün önünde son nefesini, son kez gözünü tam bir açıp gözümüzün içine bakarak gitti babam. Yani duyuyorsunuz; trafik kazasından olsun, çeşitli çatışmalar olsun birden bire vedalaşmadan, görmeden ölüp giden insanlarımız, yoldaşlarımız var. Bu konuda babamda şanslıyız, kendisiyle vedalaşabildik. Kendi ağzından "Sizi Seviyorum" lafını son kez duyabildik. Bunlar büyük birer şans. Doktorlar ümit vermiyordu. Kendisi yavaş yavaş bu işi kabullenmişti. Beklediğimiz bir olay olduğu için "şok" kavramı biraz daha azalmış oldu. Ama inanılmaz bir üzüntü. **Bedi Avcı** gibi büyük bir adamın yataka yatıp, doğrudan doğruya bir hayati yaşamaması bile, onun gölgesinin yeterli olduğu bir gerçek. Kendisi zor durumda kaldığımızda, önemli bir karar alınması gerektiğinde, fikir alışverişinde daima babamızın fikirleri hep önemliydi. Yanımızday-

dı, kendisi artık bu dünyada yok düşüncesi, bir gerçeği daha doğrusu, kendisinin bizden artık vedalaştığını kabullenmek çok zor oldu ailece. Türkiye'ye gittik. Doğduğu yerde defnettik kendisini. Cenaze törenine zaten bir çok yoldaş, birçok iş arkadaşı, kültürel faaliyetlerde birlikte çalıştığımız insanlar, birçok kişi katıldı. Nur içinde yatıyordur inşallah.

AHM: Peki bu son süreçte Stuttgart'ta demokratik çevreden vefat eden birçok insanımız oldu, ama Bedi Avcı'nın cenazesine, bir çok ülkeden yoldaşlar, arkadaşlar geldi. Bu sizde bir etki yarattı mı ?

Erol Avcı: Kesinlikle kesinlikle, yaşımın daha genç olması sebebiyle fazla böyle cenazelere katılmadım. Babamın cenazesi benim için direk yaşadığım ilk tecrübe oldu. Bugün mesela bir cenazeye gittim ve orada aradaki farkı gördüm. Babamın cenazesine katılım ve bugünkü katılım arasında dağlar kadar fark var. Bu tabii babamın geçmişiyile ilgili. Babamın kat etmiş olduğu yollar, sarf etmiş olduğu çabalarla ilgili bir şeydir diye düşünüyorum. Babamın büyüklüğü ortaya çıktı. Dediğim gibi, ben oğlu olduğum için, direk yanında yaşadığım için aktif sürecini pek algılayamadığım için, babamı o gün ben yeniden tanımış oldum. Uzun yıllar önce gördüğüm insanları, o gün gördüm. Hayatımda hiç görmediğim insanları o gün göz yaşları içinde gördüm. Çok sert aynı zamanda mücadeleci yoldan geçmiş insanları göz yaşına boğulmuş halde gördüm. Bu kesinlikle babamın iyi bir insan olduğunu, sevilen bir insan olduğunun bir göstergesidir. Çok mutlu oldum, aynı zamanda duygulandım ve gururlandım.

AHM: Babanız devrimci demokrat bir kişiliğe sahipti. Çevresine sürekli haksızlığa, sömürüye ve baskılara karşı mücadele edilmesini gerektiğini öneren ve bu doğrultuda mücadele yürüten birisiydi. Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz ?

Erol Avcı: Ben kesinlikle katılıyorum. Kesinlikle biz küçükken bile babamızın daima, sık sık tekrarladığı bir laf vardır. Hiç unutmam. "Oğlum, her zaman ezilenlerin yanında olacaksın" demiştir bana, birçok kez. "Ben her zaman ezilenin yanındayım, sizde ezilenin yanında olacaksınız." Bu lafı hiç unutmam. Küçükken işte "ezilen" ne demek, birisinin üzerine mi basılıyor diye çocuk düşünceleriyle bir şeyleri açıklamaya çalıştım. Bunu tabii ergenlik çağından çıktıktan sonra, daha böyle babamın laflarını düşünerek işi ele aldım. Kesinlikle bizde çocukları olarak hangi ülkeden, hangi ırktan olursa olsun ezilen insanlardan yanayız. Daima ezilen halklardan yanayız. Alevi olarak ta kendi kültürümüze sahip çıkarız.

AHM: Bu röportajdan dolayı biz teşekkür ediyoruz. Mücadele gazetesi okurlarına söyleyecek son bir sözünüz varsa alalım.

Erol Avcı: Dinledikleri için, şimdi okuyanlar için teşekkür ediyorum. Okuyanların, gazeteyi takip edenlerin aralarında babamın cenazesine katılanlar da olmuştur, onlara da ayrıca teşekkür ediyorum. Bu gazeteyi de lütfen okusunlar. Kesinlikle gerekli bilgileri alırlar.

AHM: Çok teşekkür ediyoruz.

Erol Avcı: Sağ olun, ben teşekkür ederim.

AHM: Bize biraz kendinizi tanıtır mısınız ?

HD: Ben Halo Dayı. Geçmişten beri Esslingen'de kaldığımdan beri Halo Dayı derler. Partizan taraftarıyım geçmişimden beri. Partizanla yurtdışında ilk tanışılardan biriyim. Bununla ilgili çok, yani kendi açımdan kötü şeyler yapmadığıma, iyi şeyler yaptığıma inanıyorum. Arpa boyunca bir yol aldysak arkadaşlarımızın, geçmişte bize yol arkadaşlığı yapanların sayesinde oldu. Beraber yaptık ve hiçbir zamanda pişman değiliz.

AHM: Evet sizinle Bedi Avcı üzerine röportaj yapmak istiyoruz. Onu nasıl tanıdınız ? Onun hakkındaki düşüncelerinizi okuyucularımıza aktarabilir misiniz ?

HD: Bedi arkadaşımı 1975'de tanıştım. Daha önce ben derneğe gidiyordum. Onlar sonra gelmişti ve orda tanıştık. Mücadeleyi beraber yürüttük, ondan sonra 1976'da ATİF kuruluşunda, daha önce ATÖF vardı, onun

uzantısı olarak **Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonunu** kurduk. O dönemden beri Bedi arkadaşım ile beraber uzun bir yoldaşlığım, arkadaşlığım vardı.

AHM: Bedi Avcı nasıl biriydi ?

HD: Bedi Avcı çok atik biriydi. Çabuk meseleleri kavrayan, propagandacı biriydi ve tahlilci biriydi. Araştırdı ve herkesi dinlerdi. Diyelim bir konuda bir şey yapılmak istendiği zaman bir fikir bir çiçek gibi arkadaşlarının tek tek detaylı görüşünü aldıktan sonra onu bir sentez olarak sunardı. Yani öyle bencil veya egoist birisi değildi. Araştırmacı ve arkadaşlarıyla çok iyi geçinen ve mücadele içerisinde siyasi olarak da kendini iyi geliştiren arkadaşım, yoldaşımı benim.

AHM: Hastalık sürecinden biraz bahsedebilir misiniz ?

HD: Hastalık sürecinde ilk hastalandığımda grip falan deniliyordu. Beraber olduğumuz için, burada gittik doktora. Başka bir iki doktora daha gittik ve kalpten şüphelendiler. Anjio yaptılar bir şey bulamadılar. Ondan sonra röntgene gidince, akciğerinde 7 cm büyüklüğünde yara olduğunu söylediler. Onu kemo-terapi vererek küçültüp ameliyat yaptılar. Fakat o umursamıyordu. Hayata çok mükemmel baktığı için her insanın doğup öleceğine inanan birisi ve onun için bir ölüm korkusu yoktu ve çok dirençli birisiydi. Bu süreçlerde kemo-terapi veren profesörü bile hayretler içinde bırakmış. Profesörün dediği ilk defa böyle bir hasta gördüğü kemo-terapi alıp da böyle dinç kalabilen ve aldıktan sonrada, ben iyi biliyorum, 8 litre su halinde veriliyor ve ondan sonra hadi gidip yemek yiyelim, gidelim gezelim diyen, kendine güvenen ve ayaklarının üzerine oturan bir kişiliği vardı. Hastalık döneminde böyleydi yani. Sürekli beraberdik ve hiçbir zamanda kendisini boş vermemişti. Siyasi olarak ta, ideolojik olarak ta, zihinsel olarak ta, iş anlamında da hiç boş vermedim. Her zaman sorardı "bunu yapalım mı?", "böyle yapalım mı?", "böyle yaparsak daha mi iyi olur?". Bir şeyleri onunla paylaşmayı, sormayı çok sevdi. Yani tek başınıza bir karar verdiğiniz zaman alingan olurdu ama dersiniz "böyle yapalım" "böyle edelim" onunda söyleyecekleri olurdu ve tartışmalara sebep olurdu.

AHM: Ölümünden sonra neler yaşadınız? Cenaze töreni ve sonrası.... ?

HD: Valla ölümünden sonra bildiğiniz gibi hastanede vefaattından sonra, ailesi öyle karar vermişti Türkiye'ye götüreceklerdi. Ordan bir kısım arkadaşlar derneğe ve daha sonradan buraya (Kültür evi Arena) geldik. Burada da genel hayati anlatıldı. İş alanındaki ve devrim mücadelesindeki arkadaşları, yoldaşları onu layık bir şekilde andılar. Ondan sonrada biz giyabinde Türkiye ye gittik. Türkiye ye gittiğimizde defnettik ve çok sayıda katılan arkadaşlarda vardı. İsim olarak hatırlayamıyorum ama gerekte yok, bayağı insan vardı.

AHM: Bedi Avcı'nın en olumlu yanı neydi? Öne çıkarılması, ondan öğrenilmesi gereken şeyleri bizlere kısaca aktarabilir misiniz?

HD: En olumlu yanı, onun araştırmacı olması. Bir şeyde inadına değil tartışarak daha geniş bir camdan bakması, her pencereden yelpazeyi değerlendirmesiydi. Yani bu olmazsa olmazlardan değil. Artık yani 30 sene önceki şartlarla şimdiki şartlar farklı, o yönde araştırmacı bir kişiliğe sahipti.

AHM: Bize zaman ayırdığınız için çok teşekkür ediyoruz. Ekleme istediğiniz veya okuyucularınıza vermek istediğiniz bir mesaj varsa onu alalım ?

HD: Mücadele gazetesine başarılar dilerim. Ondan önce zaten bende Mücadelenin geçmişteki bir arkadaşımı. Daha önce Gerçek çıkıyordu sonra Mücadele çıktı. Almanya'daki Türkiyeli İşçilerin gerekse Mücadele gazetesinde Gençlik bölümüne biraz daha ağırlık verilmesi gerektiği olurdu talebim.

AHM: Teşekkür ederiz.

HD: Asıl ben teşekkür ederim.

İnsan kaynaklarının pazarlanması

- Federal Almanya Cumhuriyeti (Almanya)'nde emekçi kiralama sisteminin başlangıcı, geçmişi, geleceği -

Veli-Dursun Gündoğar

I. Giriş – Kavramlar

Almanya'nın kiralık emekçi sisteminin tarihçesine girmeden önce, bu ülkeye özgü olup, önemle altı çizilmesi gereken önemli iki ayrıntıya açıklık getirilmelidir. Almanya'da emekçi kiralama sistemi ikiye ayrılmaktadır: "sahi ödünç iş" (echte Leiharbeit) ve "yapay ödünç iş" (unechte Leiharbeit).

1. Sahi Ödünç İş

Sahi ödünç iş sisteminde ödünç verilen emekçinin iş sözleşmesi, onun işgörmeye edimini verdiği şirketle bağlanmıştır. Bu sistemde emekçi genellikle asıl işvereni tarafından çalıştırılır, ve ancak asıl işverenin işlerin azaldığı durumlarda veya komşu şirketin belli bir işi gerçekleştirebilmesi için belli niteliklere sahip işgücü gereksinimi duyduğu durumlarda, emekçinin oluruyla, geçici olarak başka bir işverenin yanında çalıştırılır. Bu geçici ödünç verme sürecinden sonra emekçi yine aslen çalıştığı işletmeye, eski çalışma yerine döner. Bu sistemde, ödünç veren şirket taşeron değildir, zira emekçiler ticari amaçla kiralalmaz, yalnız ödünç verilirler: Ödünç verilen emekçi, bildiği gibi ödünç verilen bir şeyin karşılığında herhangi bir edim beklenilmez. Bundan dolayı, emekçiyi ödünç alan şirket, ödünç verilen emekçiye, onun işvereniyle bağladığı ücretin aynısını vermekle yükümlüdür. Ödünç veren şirket ise, emekçinin ödünç verilmesinden herhangi bir ticari gelir sağlayamaz. Bu durumda Kiralık Emekçi Yasası (Arbeitnehmerüberlassungsgesetz) uygulanmaz.

2. Yapay Ödünç İş

Yapay ödünç iş sisteminde, işveren emekçiyle, yalnız onu ticari amaçla başka işverenlere para karşılığında kiralamak için, iş sözleşmesi bağlar (kurar). Bu sistemdeki emekçinin konumu "kiralık emekçi"dir, zira onun asıl işverenin görülecek işi olmaz. O, işverenin kiracı şirketlerle bağladığı hizmet verme sözleşmesi kapsamındaki yükümlülüklerini (işgücü kiralama) yerine getirerek, işverenin ticari aleti olur. Emekçinin ticari araç olarak kullanıldığı bu sistemde, Kiralık Emekçi Yasası (Arbeitnehmerüberlassungsgesetz) uygulanır. Bu sistemde üçgen bir iş ilişkisi söz konusu: Kiralayan şirket (verleiher Unternehmen), kiracı şirket (entleiher Unternehmen) ve kiralık emekçi (Leiharbeiter). Bu üçgen ilişki kapsamında kiralanan emekçi, onu kiralayan işletmenin amaçları yönünde oradaki amirlerin verdiği talimatlar altında iş edimini vermek durumunda. Aylık ücret, yıllık izin, iş görememezlik durumunda ücretin ödenmesi gibi iş sözleşmesinden kaynaklanan hakların yükümlüsü kiralık emekçinin asıl işverendir, yani onu kiralayan işverendir. (bkz. Federal İş Mahkemesi: BAG 25. 10. 2000 – 7 AZR 487/99).

II. Ticari Amaçla Emekçi Kiralama Sisteminin Başlangıcı

Ticari amaçla emekçi kiralama sistemi (yapay ödünç iş sistemi) emekçilerin ticari amaçla kiralananmaları Almanya'da 04. Nisan 1967 tarihine kadar yasaktı. Bu yasak Weimar Konsey Cumhuriyetinden (Weimarer Republik: 9.11.1918 – 30.01.1933) kalmadır. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra 23. Mayıs 1949'da Anayasanın (Grundgesetz) ilânı ile birlikte kurulan Federal Almanya Cumhuriyeti'nde aynı yasak bu kez 1952'de İşsizlik Sigortası ile birlikte kurulan Federal İş ve İşçi Bulma Kurumunun eline (tekeline) verildi. Bu tekelin yasal dayanağını bu kez de İş ve İşçi Bulma ve İşsizlik Sigortasına Dair Yasanın (AVAVG = Gesetzes über Arbeitsvermittlung und Arbeitslosenversicherung) 37. maddesinin 1. ve 3. bentleri oluşturuyordu. Bu iş ve

işçi bulma tekeli mutlak hükmünü ancak 04. Nisan 1967 tarihine kadar sürdürebildi.

Bu arada, 1948'de Amerika Birleşik Devletlerinde 'Manpower' adı altında kurulan emekçi kiralama şirketinin Avrupa merkezi İsviçre'de bulunan 'ADIA' şirketi 1. Nisan 1962'de Almanya'nın Hamburg kentinde 'Adia-Interim' adlı ülkenin ilk emekçi kiralama şirketini kuruyordu. Şirket, kuruluşundan hemen sonra emekçi kiralama faaliyetlerine başlamıştır. Bunun üzerine Federal İş ve İşçi Bulma Kurumu bu şirkete karşı suç duyurusunda bulunarak Hamburg Ceza Mahkemesi'nde dava açmıştır. Açılan bu davada Adia-Interim şirketinin emekçi kiralama faaliyetlerinin Federal İş ve İşçi Bulma Kurumunun İşçi Bulma ve İşsizlik Sigortasına Dair Yasanın 37. maddesinin 1. ve 3. bentlerinde düzenlenen iş ve emekçi bulma tekeline aykırı düştüğü savı ileri sürülüyordu.

Bunun üzerine Adia-Interim şirketi ticari amaçla emekçi kiralaması için yasal olarak bağlayıcı bir karar çıkartmak üzere sırasıyla Hamburg Yerel Sosyal ve Eyalet Sosyal Mahkemelerinde dava açar. Davaları her iki mahkemede istenilen sonucu vermeyince, Federal Sosyal Mahkemesi'ne başvurulur: Orada da istenilen sonuç alınamayınca, temel hakların ihlali savıyla Federal Anayasa Mahkemesine başvurulur. Davacı şirket, davasını İş ve İşçi Bulma Kurumunun tekelinde bulunan iş ve işçi bulma faaliyetinin Anayasanın 12. Maddesinin 1. bendine aykırı olup mesleki özgürlüğü ihlal ettiği iddiasında odaklanıyordu. Federal Anayasa Mahkemesi (BVerfG, 04.04.1967 - 1 BvR 84/65) 04. Nisan 1967 tarihli duruşmasında alt mahkemelerin davacı şirket aleyhine verdikleri kararları iptal ederek, söz konusu tekelin anayasanın 12. maddesinin 1. bendine güvenceye alınmış mesleki özgürlüğü haksız ve gerekli olmayan ölçüde kısıtlandığını saptar. Anayasa Mahkemesi, davacı şirketin, devletin iş ve işçi bulma tekelinin ülke içindeki ticari olanakları kısıtladığı savını haklı bularak, özelleştirmenin ilkine kapıları - bir daha kapanmamak üzere - açmış bulunmuştur. Nitekim resmi kaynaklara göre Almanya'da 2010 yılının Aralık ayında toplam 16.600 ruhsatlı emekçi kiralayan taşeron şirketi (gerçek ve tüzel kişi) bulunmaktaydı ve bu sayı her gün daha da büyümektedir.

III. Ticari Amaçla Emekçi Kiralama Sisteminin Takvimi:

1. Nisan 1962: Almanya'nın Hamburg kentinde ilk emekçi kiralama şirketi kurulur (Firma Adia-Inter).

4. Nisan 1967: Federal Anayasa Mahkemesi, iş ve işçi bulma yetkisinin devlet tekeline çıkarılmasına neden olan bir karar verir ve böylece iş ve işçi bulma faaliyetinin özelleştirilmesine neden olur. Bu ikinci dünya savaşından sonra yapılan ilk özelleştirme olarak tarihe geçer. (BVerfG, 04.04.1967 - 1 BvR 84/65)

1969: Taşeron şirketler kendi birliklerini kurarlar.

1970: Emekçi kiralayan şirketlerin birlikleriyle Alman Hizmetliler Sendikası (Deutsche Angestelltengewerkschaft = DAG; Ver.di sendikasında birleşen sendikalardan biri) hizmetliler için toplu iş sözleşmesi bağlanır.

Temmuz 1970:

Federal Sosyal Mahkeme 29.07.1970 tarihli kararında serbest ve yasak olan emekçi kiralamanın kısıtlarını belirler.

(BSG vom 29.07.1970 – 7 RaR 44 /68)

Ağustos 1972: Emekçi Kiralama Yasası (Arbeitnehmerüberlassung (AÜG)

7.8.1972 de parlamentoda karara bağlanır ve 11.10.1972 yürürlüğe girer. Azami emekçi kiralama süresi **üç ay** olarak belirlenir. Mevcut kiralık emekçi sayısı **20.000** civarında.

1980: Kiralık emekçi sayısı **33.000**

1. Ocak 1982: İnşaat sektöründe emekçi kiralama yasaklanır. Taşeron şirketlerinin bu yasağa karşı Anayasa Mahkemesine açtığı dava mahkeme tarafından reddedilir. Neden olarak da, bu şirketlerin inşaat sektöründe geçerli olan en basit işveren yükümlülüklerini bile yerine getirmediği ve bu sektörde gelenekselleşmiş sosyal standartların sürekli ihlali gösteriliyordu.

Mayıs 1985: İstihdamı Teşvik Yasası (Beschäftigungsförderungsgesetz) yürürlüğe girer. Emekçi kiralama süresi üç aydan **6 aya uzatılır**. Mevcut kiralık emekçilerin sayısı **60.000** civarında.

1990: Kiralık emekçi sayısı 119.000. 1980 yılıyla karşılaştırılacak olursa, yüzde 360 değerinde yükseliş var.

Ocak 1994: Azami kiralama süresi altı aydan **9 aya uzatılır**. Mevcut kiralık emekçilerin sayısı **150.000** civarında.

1. Nisan 1997: Parlamento Emekçi Kiralama Yasası'nın reformunu kararlaştırır. **Sonuç:** - Azami kiralama süresi 9 aydan **12 aya uzatılır**; - artık süreli iş ilişkileri kiralık emekçiler içinde geçerli.

2000: Mevcut Kiralık emekçi sayısı **338.000**. 1990 yılıyla kıyaslanacak olursa, yüzde 284 değerinde yükseliş var.

1. Ocak 2002: Azami kiralama süresi 12 aydan **24 aya uzatılır**. Mevcut kiralık emekçilerin sayısı **200.000** civarında.

1. Ocak 2003: Harz-Komisyonu, özellikle DGB'nin bağladığı toplu iş sözleşmesinden cesaretlenerek yasal değişikliklere neden olarak azami kiralama sınırlandırılmasının kaldırılmasını önerir. Yasa koyan bu öneriyi zaman geçmeden gerçekleştirir. **Sonuç:** Bundan böyle **sınırsız bir süre için kiralabilinecektir**.

1. Ocak 2003: 1982 de inşaat sektörü için getirilen yasak adım adım kaldırılmaya başladı. Mevcut kiralık emekçilerin sayısı **350.000'e** sığar.

Mayıs'ın başı 2003: Taşeron birliği ile Hristiyan Sendikalar arasında toplu iş sözleşmesi bağlanır: **Sonuç:** ve asgari ücreti 6,20 Avro olarak belirlenir. **Mayıs'ın sonu 2003:** Alman Sendikalar Birliği ile taşeron şirketler birliği ile toplu iş sözleşmesi bağlanır. **Sonuç:** Kiralık emekçiler yüzde 30 ila 40 arasında düşük ücret alacaklar. DGB'nin toplu iş sözleşmesinden ve azami kiralama süresinde sınırlandırılmalarının kaldırılmasıyla kiralık emekçi sayısı 350.000'den **750.000'e yükselir**.

2009: "Bankalar krizi" adı altında gündeme gelen ve belli yan sektörlerde ekonomik bir tökezlemeye neden olan sermaye pazarının çöküşünün sonucu, kiralık emekçilerin sayısında 120.000 civarında gerilemeye neden oldu. Ne olmuştu? Emekçi temsilcileri, işletmelerin kadro emekçilerini korumak için, kiralık emekçi alımına karşı koydular ve böylece işten çıkarmaları engellemeye çalıştılar ve kısmen de başarılı oldular.

2010: Krizden sonra gene "eski tas eski hamam". Bundan ziyade, "artık kiralık emekçi istemiyoruz" diye tavrı değiştiren emekçi temsilcileri her taraftan baskı altına alındılar. **Baskıncılar öne sürdüğü fikirde şu olacak tabii ki!:** "DGB ve sendikaları toplu iş sözleşmeleri bağtlayarak, kiralık emekçi sitemini kaçınılmaz toplumsal bir gerçek olarak kabul etmişler. Nedir artık bu direnç?"

Bütün yıl: Kiralık emekçi sayısı 824,000

/ 923.000. 2000 yılıyla kıyaslanacak olursa, yüzde 243/461 değerinde yükseliş var.

2011: 2011 yılı için, bu sektörde düşük ücretlerden dolayı işverenlere verilecek devlet yardımlarının kiralık emekçi sayısında büyük sıçramalara neden olarak, bu sayının sezelebilecek derecede 1.000.000 üzerine çıkacağı bekleniyor.

Kiralık emekçilerin güncel yaşamlarında karşılaştıkları sorunlardan ve güçlüklerden bazıları:

- İş kazalarının çoğunda kiralık emekçilerin mağdur bırakıldıkları, onların sağlıklarının ve güvencelerinin istismar edildiği genelde bilinen bir gerçektir.

- Kiralık emekçiler düşük ücretlerle çalıştırılmaktadır. Tarafların (sendikalar/ işverenler) el birliği içinde bu sektör için bağladıkları toplu iş sözleşmeleri de bu durumda düzeltmeler getirmiyor.

- Kiralık emekçiler iş görme edimini verdikleri işletmede yapılan greve katılmadıkları için grev haklarından da mahrum bırakılmaktadırlar.

- Emekçiler ticaret aracı ve dolayısıyla kazanç kaynağı haline geldikleri için "eşya" muamelesine maruz kalıyor.

- Emekçiler insan onuruna yakışmayan koşullarda çalıştırılıyor ve emekleri istismar ediliyor.

- Kiralık emekçiler iş görme edimlerini verdikleri işletmelerin kadro emekçileri tarafından aşağılanıyor, yemekhanelerine sokulmuyor; yıkanma ve soyunma tesislerini kullanılmalarına engel olunuyor.

- Kiralık emekçiler, özellikle süreli iş sözleşmesi ile çalıştırılıyorsa, ücretleri düşük olup süreli çalıştıkları için; - ev tutamakta, - kredi almakta, - aile planlamasında vs., olmadık zorluklarla karşılaşmıyorlar.

IV. Değerlendirme

Bu özelleştirilmiş 'eski devlet yetkisi'ne olan talep her gün daha da büyürken, taşeron sektörünün yaptırım gücü artık önü tutulamaz boyutlara ulaşmış görünmektedir. Politika ve medya dünyasını, daha da kötüsü, sendikaları da çökertici etkisi altına almış bulunmaktadır. İş pazarındaki bu çirkin biçimlenmeye son sıvayı Alman Sendikalar Birliği (Deutscher Gewerkschaftsbund = DGB) vurmuştur. O, emekçi kiralama sektörü için bağladığı Toplu İş Sözleşmesi ile kiralık emekçi sektörünü vazgeçilmez toplumsal bir gerçek olarak resmen kabul etmiş bulunmuştur. Bundan dolayı bütün patronlardan övgüler yağıyor her gün DGB ye. DGB'nin çatısı altında toplanan bazı sendikaların avazları çıkışıya "aynı iş aynı ücret" haykırışlarına gelince, onlar da alman şirketlerin esnekliği ve rekabetine kurban edilerek, bu övgülerin attığı derin ve soğuk gölgede yankısız boğulup yiterler. Bir taraftan eleştiri nakışlı laflar, televizyon lakırdıları, öte yandan şirketler bazında Toplu İş Sözleşmeleri (Haustarifvertrag) bağtlayarak, şirketlerin emekçi kadrosu ihtiyacının yüzde 20 ila 60'sı arasında kiralık emekçilerle giderilmesini düzenlerler. Bu tür düzenlemelerle iyi niyetli emekçi temsilcilerinin dürüst çalışmalarına yasal araçlarla aşılabilir bir engel koymuş bulunuluyor. Bu gerçeği görmemezlikten gelmek mümkün olamaz. Bu yüz kızartıcı tutuma karşı insanın yaman halde karşı haykırışa geçmesi geliyor içinden. Ancak bu haykırışında ne yazık ki artık yaşam tarzı haline gelmiş vurdumduymazlıkların derin karanlıklarında yitileceğinden kaygılanılıyor: Böylesi haykırışların artık gereksiz, hatta bireysel açıdan bakılırsa, zararlı olabileceği ihtimali tüm eziciliği ile hüküm sürdüyor çoğu kafalarda. Yazık! Oysa emekçilerin haykırışlarının tam da zamanı!

Avrupa'da 19 Aralık Katliamı Unutulmadı

İsviçre'nin Zürih Şehrinde 19 Aralık Şehitleri Anıldı!

Faşist TC. Devletinin 19 Aralık 2000'de 20 hapisaneye birden gerçekleştirdiği vahşi katliam ve bu katliama karşı sergilenen görkemli direnişinde şehit düşenler

saldırganlık Kürt halkına yönelik saldırıların bir parçasıdır. Kürt siyasetçiler, seçilmişler, akademisyen ve avukatlara yönelik gözaltı ve tutuklamaları protesto eden binlerce PKK'lı ve PAJK'lı tutuklu ve hükümlüler, süresiz dönüşümlü açlık gre-

rimci direnişin tarih sayfalarına not düştüğü önemli bir sürecin günümüzde ele alınması ve sürecin kendi içinde kavratılması özellikle F tipi saldırısına karşı toplumsal muhalefetin harekete geçirilmesinin önemine vurgu yapılması için Ulm DEKÖP bir panel gerçekleştirdi. ADHF'ye bağlı Ulm derneğinde gerçekleştirilen ve ADHF tarafından modaratörlüğü yapılan Panele Avukat Meral HANBAYAT, Avrupa Özgür Tutsaklarla Dayanışma Komitesi temsilcisi, YEK-KOM ve ATİF temsilcileri konuşmacı olarak katıldı.

Panelde ilk sözü Av. Hanbayat alarak hapisanelerin devletler açısından önemi ve yerine vurgu yaptı. Türkiye hapisanelerinde 90 yıllarda ve 2000 yıllara sarkan saldırı politikası ve bu politikanın emeryalizme olan ilişkisine değinen avukat, 19 Aralık saldırı politikasının bir yıl önceden hazırlandığının altını çizerek Rahşan affının özünde direnişi baltalamak ve saptırmak için kullandığını ortaya koydu.

Bu saldırı tek başına tutsaklara yapılan bir saldırı olmadığını topluma yönelik bir saldırı olduğunu ve bugün daha çok bunu hissettiğimizi söyleyen Hanbayat, sonuç olarak saldırıların geri püskürtülmesinin en önemli ayağının yine toplumsal mücadele ve birlikte hareket etmede geçtiğini belirtti.

Avrupa Özgür Tutsaklarla Dayanışma Komitesi temsilcisi ise 11 yıllık F tipi direnişi selamlıyarak söze başladı. 35 gerillayı kimyasal silahlarla katleden bir devletin katliamlarla anılan bir devletin hapisaneler gerçeğinde aynı rolü oynadığını belirten temsilci, T.C.'nin hapisaneler açısından tescilli olduğunu belirtti. Temsilci yine Türkiye Devrimci Hareketin bu saldırıları görmesine rağmen gereken taktik hamlelerin yapılamadığının faturasında ağır olduğunu ortaya koydu, Burdur hapisanesinde 37 tutsağın olduğunu ama resmi kayıtlarda 2000 görevlinin saldırıyı gerçekleştirdiğinin altını çizdi.

ATİF temsilcisi ise direnişçileri selamlıyarak Emperyalizmin toplumu teslim alma politikasının bir parçası olarak hapisanelerin ele alındığını ve bu konseptin teslim alma politikasıyla bütünleştirilmeye çalışıldığını belirterek emek cephesi, KCK operasyonlarına vurgu yaparak esasın Avrupadaki mücadelenin buna paralel yükseltilmesi gerektiğine vurgu yaptı.

Temsilci, kullanılan kimyasal gazların Avrupadan ithal edilmesinin tesadüf olmadığını belirterek emperyalistlerin T.C.'ye biçtiği role vurgu yaptı. Almanyada buna yönelik 121.a ve .b yasaları görmek gerektiğini görmek gerekir diyen ATİF temsilcisi, topyekün saldırının mantığını da ortaya koydu.

Son olarak YEK-KOM adına konuşan temsilci 19 Aralık direnişini selamlıyarak KCK operasyonları ve gelinen süreci ve T.C.'nin yeni rolü, ona biçilen yeni misyona vurgu yaparak mücadelenin boyutuna değindi.

Konuşmaların ardından ara verildi. Sonra ise dinleyicilerden alınan sorular ve söz haklarının ardından ADHF temsilcisi bir konuşma yaptı. Yapılan toparlamanın

ardından panel, yapılması gerekenlerin tekrar hatırlatılmasıyla sonlandırıldı.

Berlin Partizan taraftarları 18 Aralık günü, 19 Aralık katliamının 11. yıldönümünde bir anma düzenledi.

Film gösteriminin yapıldığı anmada aynı zamanda 19 Aralık süreci değerlendirilerek, tartışmalar yürütüldü.

Anmaya ilişkin Berlin Partizan taraftarlarının elektronik posta üzerinden yaptığı açıklama şöyle:

19. Aralık katliamının 11. yıldönümü dolayısıyla alanımız Berlin'de, Mehrighof toplantı salonunda 18 Aralık Pazar günü bir anma toplantısı düzenlendi. Bunun için çıkardığımız çağırısı birkaç hafta önceden tüm alanlara dağıttık. Partizan olarak düzenlediğimiz anma toplantısını iki bölüm halinde ele aldık. Birinci bölüm film ve ikinci bölümse 19 Aralık sürecinin değerlendirilmesi ve tartışma idi.

Anma toplantısına 19 Aralık şehitleri şahsında tüm devrim şehitleri için yapılan saygı duruşuyla başladı. Sonradan film gösterimine geçildi. Ama asıl önemli olanı ikinci bölümdü. Partizan adına bir yoldaş sunum yaptı. Katliamı, dönemin dünya ve Türkiye koşullarıyla ilişkilendirerek yaptı sunumu. Sonra verili süreci ve bu süreçte yaşananları siyasal arka çerçevesiyle anlattı; izlenen hatalar ve açmazlar ortaya konarak çıkarılması gereken dersler üzerinde duruldu. Akabinde bu sorunun bugün hala kanayan bir yara olarak karşımızda bütün güncelliği ve yıkıcılığıyla durduğu gerçeğine özellikle dikkat çekildi. Cezaevlerinde sürmekte olan izolasyona, tutsaklık koşullarındaki dayanılmaz baskıya ve giderek güncellenen duruma karşı duyarlılık özellikle öne çıkarıldı.

Bu sunumdan sonra sıra kitlelerin soru ve konuşmalarına geldi. Yapılan konuşmalar ve sorulardan sonra, sunumu yapan yoldaş bu soru ve konuşmaları değerlendirerek anma toplantısına son verildi.

Strazburg'da 19 Aralık ve Maraş Katliamları Lanetlendi

ATİK, ADHK ve DİDF Strazburg aktivistleri ile Mezopotamya Kültür Merkezi tarafından örgütlenen etkinlikle 1978 yılının Aralık ayında gerçekleşen Maraş katliamı ile 19 Aralık 2000'de gerçekleşen Hapishaneler katliamı yapılan ortak bir etkinlikle anıldı.

Strazburg MKM lokalinde gerçekleştirilen etkinlik hem Maraş katliamının hemde Hapishaneler katliamının görüntülerinin yer aldığı video gösteriminin izletilmesiyle başladı. Hazırlanan vidyoda iki katliamın görüntüleriyle birlikte roportajlarında yer alması etkinliğe gelen insanların oldukça duygulanmasını da beraberinde getirdi. Vidy gösteriminden sonra panelistler sunumlarını gerçekleştirdiler.

Panelistlerin sunumlarını gerçekleştirmesinden sonra diğer bir panelist de 78'den bugüne yaşanan katliamların kronolojik bir sunumunu yaparak özeld de bugün karşı karşıya bırakıldığımız ekonomik

in, 11. yılında İsviçre'de bulunan demokratik kurumlar tarafından 19 Aralık Katliamını Unutmadık, Unutmayacağız! şiarıyla yaklaşık 200 yakın bir kitleyle anıldı.

FEKAR, İTİF, İDHF, İGİF ve BİR-KAR'ın çağırısıyla 18 Aralık günü Zürih Kürt Kültür Derneği'nde düzenlenen anma; öncelikle 19 Aralık katliamında şehit düşenler şahsında tüm demokrasi şehitleri için yapılan saygı duruşu ile başladı.

Platform adına yapılan konuşmada, 19 Aralık; faşist TC devleti adına sergilenen bir vahşet ve devrimci tutsaklar adına ise soylu bir direniş ile birlikte unutulmayacaktır. Ve "Bu tarih, yalnızca iğrenç ve vahşi bir katliamla değil, aynı zamanda destansı bir devrimci direnişle anılan bir tarihtir. Bu tarih, devrim davası uğruna ölümü tereddütsüzce göğüslemenin, Türkiye ve Kürdistan coğrafyasında devrimci direnme ve mücadele geleneğinin kırılmayacağını bir kez daha kanıtlandığı bir tarihtir." diyerek ardından şu noktalara dikkat çekildi; "Devrimciler toplumun bilinçli, kararlı ve öncü güçleridir. Onların kitlelerle buluşmayı ve birleşmeyi başabilmeleri burjuvazinin, onların adına devleti yöneten katiller güruhunun en büyük korkusudur. Onlar bir toplumun devrimcilerini teslim alabilirlerse o toplumun bilinçsiz yığınlarını kolayca köleleştirebileceklerini düşünüyorlar. Bunun içinde devrimci direniş odaklarını tasfiye etmek, devrimin sürükleyici güçleri olan devrimci örgütleri ezmek, emekçilerin sesi ve öncü güçleri olan devrimcileri etkisizleştirmek ve devrimci direniş mevzilerini dağıtmak istiyorlar."

Bu gün politik tutsakların ağır tecrit koşullarında her türlü insani haklardan yoksun yaşamakta olduğu ve hasta tutsaklar ölümüne terk edildiği vurgulanan konuşmada; "Politik tutsakları teslim alma saldırısı sistematik olarak devam etmektedir. PKK önderi A. Öcalan ağır tecrit koşullarında tutulmakta ve aylardır avukatlarıyla görüşürülmemektedir. Öcalan'a yönelik bu

vi eylemini başlatmış bulunmaktadır. Devrimci örgütlerde 15 Aralıkta 3 günlük destek amaçlı açlık grevi yapmışlardır. Son olarak katliamcıların insanlık dışı uygulamalarından, baskı ve saldırılarından, tutsakları öldürmelerinden ve ölüme göndermelerinden ötürü yargılanması ve cezalandırılması için mücadeleyi yükseltme çağırısı yapıldı."

Ardından Platform tarafından hazırlanan 19 Aralık sürecinin anlatıldığı sinevizyon gösteriminin büyük bir ilgiyle izlenmesinden sonra ara verildi. Aradan sonra programa sürecin hukuksal boyutu ve günümüzde tutsaklara yönelik saldırılar, tecrit-travma üzerine Av. Kamile Öncel ve Av. Filiz Kalaycı sürece ve geleceğe ilişkin birer konuşma yaptılar. Bugün 100'e yakın tutsağın ölüm sınırında olduğu ve tedavilerinin yeterince yapılmadığına dikkat çeken avukatlar, tutsakların haklarına yönelik saldırıların devam ettiğini belirterek sürecin ancak dışarıdakilerin duyarlılığının artırılması ile tersine döneceğini belirtti.

Bugün her hakkın tretmana bağlı olduğuna dikkat çekilerek, tretmana uymayanların haklarının elinden alındığını, devletin birçok yerde yeni hapisane yaptığını ve hapisane sayısının artmasına paralel olarak devrimci ve yurtseverlere yönelik tutuklama saldırılarının arttığına dikkat çekilerek; Hapishaneler toplumsal sorundur bu nedenle mutlaka ortak mücadelenin geliştirilmesi gerekir denilerek konuşmalarını sonlandırdılar.

Programın son bölümünde ise katılımcıların sürece ilişkin duygu ve düşünceleri alınarak Anma, etkinliğe katılan katılımcılara teşekkür edilerek sonlandırıldı.

Ulm'de 19 Aralık Katliam ve Direnişi üzerine panel gerçekleşti

19 Aralık Türkiye hapisanelerinde yaşanan katliam ve bu katliama karşı dev-

krizlerin içinde bulunduğumuz emperyalist sistemlerin doğal bir seyri olduğunu ve bu kriz dönemlerinde de en fazla etkilenenlerde kuşkusuz göçmenler olduğunu ve göçmenlerin de mevcut örgütlülüklerini güçlendirerek saldırılara karşı gelinebileceğini belirtti.

Daha sonra izleyicilere söz verilerek tartışmaya katılmaları sağlandı. Son olarak etkinlik, bu tür ortak etkinliklerin daha da fazlaştırılarak yapılmasının hem kitlede hem de kurumlarda olumlu etkilerinin görüldüğünün ve gelecek süreçlerde yeni ortak etkinliklerde buluşulmasının dileğiyle sonlandırıldı.

Hannover'de 19 Aralık Paneli

19 Aralık Katliam ve Direnişinin 11. yıldönümünde bölgemizdeki Partizan ve Halk Günlüğü taraftarlarınca Unutmayaçağız, Unutturmayacağız başlıklı bir panel gerçekleştirildi.

Hannover dernek lokalinde gerçekleştirilen panele yaklaşık 50 kişi katıldı.

Panelde açılış ve saygı duruşunun ardından gösterilen 'Su Damlasına Sığdırılan Yaşam' adlı belgesel tüm katılımcıları kat-

liam dönemine götürerek duygulu anlar yaşamalarına neden oldu.

Belgesel gösteriminin ardından ilk sözü alan Partizan temsilcisi sunumunda; Egemenlerin cezaevi anlayışı ve cezaevlerinin ortaya çıkış sürecine kısa bir değinecek esasta faşist Türk Devleti'nin zindanlar süreci, uyguladığı katliamlar ve 19 Aralık öncesi ülkedeki siyasal atmosfer, bunun zindanlara yansımaları ve operasyon sürecine nasıl geldiği konularına değindi. Ayrıca devrimci yapılar arasındaki parçalı duruşa da değinen yoldaşımız son olarak hapishaneler sorununun devrimci mücadele sürdürdükçe kendisini sürekli varedeceğini, bu ve benzeri meselelerin çözümünün sınıf düşmanlarımızla hayatın her alanında örgütlü ve kararlı bir mücadeleyle hesaplaşmaktan geçtiğini belirterek sözlerini bitirdi.

Daha sonra sözü alan Halkın Günlüğü Temsilcisi sunumunda cezaevlerinin sınıflı toplumların bir ürünü olduğunu, modern cezaevlerinin ortaya çıkış sürecine değindi. Yine Türk Devletinin hapishanelerdeki devrimci ve komünistlerin oluşturduğu komünal ve örgütlü yaşamlarını hazme-

demediğini bunun için sürekli saldırdığını belirtti. Ölüm orucu noktasında dar grupçu yaklaşımların olduğunu, her direnişin zaferle sonuçlanacağı yanılışıyla hareket edildiğini ve bunun içinde kendilerinin süreci değerlendirmelelerinde abartılı ve inatçı davranıldığı yönünde açıklamada bulunan temsilci, ölüm orucunda bir kazanım olmadığı ve taktik bir yenilgi alındığını belirtti.

Verilen aranın ardından izleyicilerin görüşlerini sunmaları ve panelistlere sorulan soruların cevaplanmasıyla canlı bir atmosferde geçen panel, devrimci tutsaklara sahip çıkılmasının ve sürekli dayanışma içinde olmasının gerekliliği belirtilerek bitirildi.

(Düzeltilme: Halkın Günlüğü temsilcisinin uyarısıyla haberimizde yazmış olduğumuz 'Ölüm orucunda bir kazanım olmadığı' cümlesinin kendisi tarafından söylenmediğini ve 'ideolojik olarak kazanımların olduğunu fakat taktik bir yenilgi alındığı' şeklinde düzeltilmesi gerektiğini bize belirtmiştir. Bu yanlış anlaşılardan dolayı okurlarımızdan özür dileriz)

Londra'da 19 Aralık Hapishaneler Katliamı ve Maraş Katliamı Paneli

24 Aralık 2011 tarihinde Uluslararası Politik Tutsaklarla Dayanışma Komitesi,

Avrupa Özgür Tutsaklarla Dayanışma Komitesi, Yüz Çiçek Açsın Kültür Merkezi tarafından 19 Aralık Hapishaneler Katliamı ve Maraş Katliamı paneli gerçekleştirildi.

Maraş Katliamının 33. ve 19 Aralık Hapishaneler Katliamının 11. yıldönümünde konuşmacılar bu katliam süreçlerini hatırlatırken, aynı zamanda, özellikle hapishanelerde gerçekleşen direnişleri de dile getirdiler. TC Devletinin katliamlar tarihine vurgu yapan konuşmacılar bu noktada devrimcilere içerde ve dışarda düşen görevler üzerinde durdu.

Maraş Katliamında ve 19 Aralık katliamında yaşamını yitirenler anısına saygı duruşundan sonra 'Su Damlasına Sığdırılan Yaşam' belgeseli gösterildi. Belgeselin ardından başlayan panel, 19 Aralık sürecini canlı yaşamışların aldığı sözler ve katılımcıların sorularının cevaplanmasından sonra sona erdi.

Susan namerttir!

Murat Çakır

10 Aralık 1948 tarihli **İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi**, Madde 9: "Hiç kimse keyfi olarak tutuklanamaz, alıkonulamaz veya sürülemez", Madde 10: "Herkes, haklarının, vecibelerinin veya kendisine karşı cezai mahiyette herhangi bir isnadın tespitinde, tam bir eşitlikle, davasının bağımsız ve tarafsız bir mahkeme tarafından adil bir şekilde ve açık olarak görülmesi hakkına sahiptir."

18 Aralık 2011, T.C. Başbakan Yardımcısı **Beşir Atalay**: "Tek yönlü uyguladığımız entegre bir stratejimiz var devlet olarak. Sınır ötesi operasyonlardan, KCK operasyonlarına hepsi koordinasyon içinde, tartışılmış, kararlaştırılmış, planlanmış ve yürütülmektedir."

Gün olur, insanın işi başından aşkındır, yazdıklarına ara verir. Ama gün olur, iki elin kanda da olsa, sesini çıkartmazsan aynaya bakamazsın. 20 Aralık 2011 günü tek merkezden planlanmış, kararlaştırılmış ve emredilmiş polis baskınları ve tutuklamaların haberini aldığımızda, bugün o gündür dedim kendi kendime.

Emperyalist hırslarını saklamayan, ik-

tidarını perçinlemek için hukuku eğen, yürürlükte olan kendi anayasası ve ceza yasası hükümlerini (bırakın uluslararası hukuku) ayaklar altına alan, keyfiyeti ve siyasi motivasyonu geçerli hukuk yapan ve "Düşman Ceza Hukuku"nu uygulamaya sokan bir devlet, İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi ve BM Şartı'na göre bir "Haksızlık Devleti", bir "Despot Devlet"tir. Haksızlığa ve despotluğa karşı direniş göstermek ise, yurttaşlık görevidir.

Almanya'nın uzun zamandır Türkiye'deki karar vericileri "hukuki yollarla" ilgili olarak eğittiği biliniyor. Ama görüldüğü kadarıyla Türkiye karar vericileri asıl hocalarını Alman hukukçu **Gunther Jakobs**'da bulmuşlar. Jakobs 1985 yılında "Düşman Ceza Hukuku" tanımlamasını yapmıştı. Bu tanıma göre, "devlet düşmanı" olarak görülen kişi yurttaşlık haklarından mahrum bırakılır ve devlet bu kişiye karşı her türlü "aracı" kullanmaya yetkilidir. "Düşman Ceza Hukuku" devleti, demokratik hukuk devleti esaslarından muaf tutar. Yani **Guantanamo**'lar veya **Özel Yetkili Ceza Mahkemeleri** olanaklı olur, yargı hüküme-

tin kontrolü altında ve direktiflerine göre hareket eder.

Devlet ve rejimi despotik olunca, başbakanın yardımcısı "herşeyin" yani bombardımanların, kirli savaşın, keyfi tutuklamaların, medyadaki yargısız infazların, zorunlu hallerde istisnai bir ön tedbir olan tutuklamaların başlı başına ve yürürlükteki yasalara aykırı olarak bir cezalandırma biçimine getirilmesinin, güdük de olsa "demokrasinin" rafa kaldırılmasının ve "Kuvvetler Ayrılığı İlkesinin" geçersiz kılınmasının "tek merkezden planlı bir biçimde gerçekleştirildiğini" itiraf eder, devletin başı "devletin gücünün, herkesin gücünden daha güçlü olduğunu içeride ve dışarıda herkesin bilmesi gerekir, dolayısıyla son operasyonlarımız hep bu yöndedir. Ümit ederiz ki; içeride ve dışarıda herkes, kendine bundan bir hisse çıkartır" diyerek despotizmi en yukarıdan teyit eder.

Evet, sayın Cumhurbaşkanı haklı; herkes kendine bundan bir hisse çıkartması lazım. Sol liberaller ve Tarafgir "entelektüeller" hiç timsah gözyaşı dökmesin. Savundukları, "demokratikleşiyoruz" de-

dikleri devlet böylesine bir devlet. Yarın iktidara ters düşüp, hukuka ihtiyaçları olduklarında, demokratik hukuk devletinin herkese, er ya da geç, gerekli olduğunu görecektir. Merak etmesinler, zor duruma düştüklerinde gene biz baldırı çıplaklar yardımlarına koşacağız. Ama tarihe nasıl not düşüleceklerine kendileri karar verecektir.

Evet, sayın Cumhurbaşkanı, haklısınız. Biz sosyalistler, devrimciler, radikal demokratlar bu yaptıklarımızdan kendimize hisse çıkartıyoruz. Demokratik, eşit ve özgür bir geleceği kurana dek, despotluğunuza direneceğiz. Doğruyu söylemeye, hukukun üstünlüğünü savunmaya, barış için mücadele etmeye devam edeceğiz. Şairin dediği gibi, "ipin, kurşunun ramına" susmayacağız. Kime haksızlık yapılırsa, kendimize haksızlık yapılmış sayacağız. Tankınıza, topunuza, polis devleti uygulamalarınıza, özel yetkili savcı ve mahkemelerinize rağmen, tiranların ilelebet iktidarda kalamayacaklarının bilinciyle, direneceğiz ve konuşacağız.

Sözümüz söz: Susan namerttir!

Fred Hampton "Halk için yaşamak, halk için ölmek"!

42 yıl önce Afro-Amerikalı devrimci Fred Hampton katledildi

Yaklaşık 42 yıl önce, 4 Aralık 1969 tarihinde, Chicago polisi Siyah Panter Parti'nin üyesi olan Fred Hampton'un evini basarak onu yatakta kurşunlayarak katletti.

O sadece 21 yaşındaydı

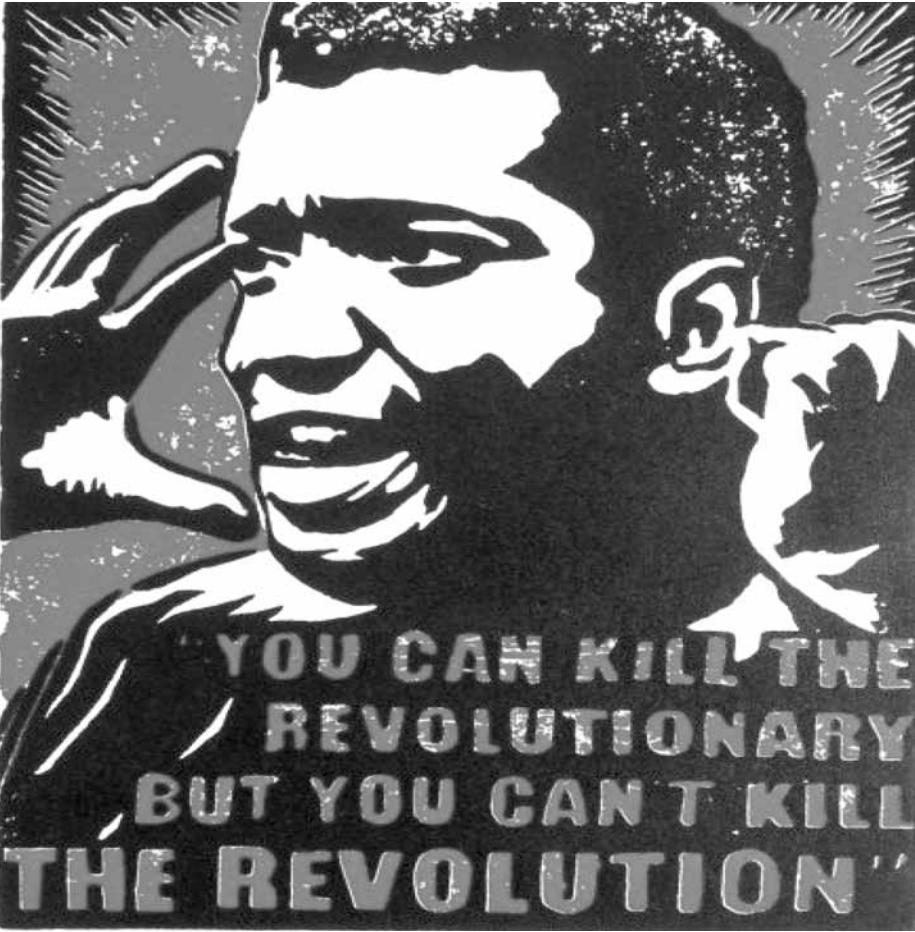
Fred Hampton 30 Ağustos 1948 yılında Chigaco, Illinois'de dünyaya geldi ve Maywood yani şehrin batısında büyüdü. Yüksek okulu bitirdikten sonra Hampton Siyah Halkların Gelişimi için Ulusal Birliği'nde (NAACP) üye oldu. Orda kentten batı ayağı için gençlik konseyinde yer aldı. NAACP içinde bir gençlik örgütleyicisi olarak doğal önderlik yeteneklerini göstermeye başladı. 27.000 kişilik bir topluluk içerisinde 500 kişiden oluşan bir gençlik grubu yarattı.

Hampton çok hızlı bir şekilde Siyah Panterlerin on maddelik programına yakınlaştı. Program hem siyahların kendi kaderini tayin hakkını ve Maoizmin belli öğelerini içeriyordu. Onun için Hampton Chicago'daki parti ayağına katıldı. Bir yıl içinde, Hampton ve onun arkadaşları Chicago'da önemli sayıda başarılar elde ettiler. Bu başarılarının en önemlisi de, Chicago'nun en güçlü sokak çeteleri ara-

çetelerdi daha çok başka ırk veya etnik gruplardan gelenlerle çatışıyorlardı. Panterler bu çelişkiyi ortadan kaldırmaya çalıştı. Bu sorunlar var olduğu müddetçe gettolarda birlik mümkün olamazdı, olamazdı da. Puerto Ricolular, Afro-Amerikalılar ve Chicanolardan oluşan bu birlik 'Gökkuşuğu Koalisyonu' olarak adlandırıldı. Bu birlik ABD devletini çok rahatsız etti, çünkü başka bölgelerde de bu tür girişimler yürütülmeye başlandı.

Hampton Panterleri sosyal programlar üzerinde yoğun bir siyasi çalışma yürüttü ve her hafta eylemler, yürüyüşler düzenledi. Her sabah saat 6'ta siyasi eğitim veriyordu ve Panterler yerel halk hastaneleriyle yakından çalıştı. Bunun dışında polise karşı bir 'toplum denetim' projesi girişiminde bulundu.

FBI, Chicago polis ve gizli istihbarat servisi Panterler bir "çete" olduğunu açıkladı ve toptan bir saldırı dalgası başlattı. 4 Aralık 1969'da erken sabah saatlerinde önce Panterlerin ana merkezi dört kere basıldı. Polis sonradan Panterler onlara karşı "ateş açtığını" ileri sürdü. Hatta, Fred Hampton hiç bir zaman tetiği basmadı, ve onu yatakta uyurken kafaya kurşun sıktılar.

sında şiddetsiz bir anlaşma sağlamada aracı olmalarıydı. Çünkü sokak çeteleri arasındaki ırkçı ve etnik çatışmalar bu üyelerin yoksulluk içinde kalmasını getirecekti sadece.

Hampton onlara çetecilik yapmanın kurtuluş ve özgürlük olmadığını ve aynı zamanda Afro-Amerikalı ve Chicanolar (Meksika'dan önce ABD'ye göç etmiş kesime öyle denilmektedir) düşman olmadığını, kardeş olduklarını öğretti. Kısacası Hampton BPP, Demokratik Toplum için Öğrenciler, Blackstone Rangers, Young Lords ve Young Patriots arasında sınıf bilinçli, çok uluslu bir birliği hedefledi. Sayılan çeteler Panterlere göre genel olarak halka karşı suç işleyen veya onlara uyuşturucu satan veya yine soygun yapmayan

Bunun yanı sıra vurulurken o dönemde hamile olan eşinin yanında vuruldu ve Mark Clark yoldaşı da o baskında katledildi.

Bugün hala Fred Hampton ABD'de devrimci hareket içerisinde önde gelen bir isimdir, birçok hareket veya kurum onu her sene anmaktadır. Hatta Chicago'da 'Fred Hampton Özgür Okulu' bile var. 60'lı ve 70'li yılların hareketi ünlü bir sloganı vardı, Assata Shakur başarılı bir şekilde New Jersey'den firar ettikten sonra, Mark Clark ve Fred Hampton'un katledilişinden sonra çokça kullanıldı: "devrimci olanı öldürebilirsiniz, ama devrimi asla!" Hampton'da Chicago meydanında, öldürüldüğü günde aynen o cümleyi söyledi ve onun arkadaşına "Ben bir devrimciyim" cümlesini ekledi.

Hamburg'ta Dersim Konulu Panel Yapıldı!..

8 Ocak Pazar günü Hamburg Kültür ve Danışma Derneği'nde, Dersim tarihi ve katliamı konulu bir panel gerçekleştirildi. Panelde konuşmacı olarak Araştırmacı-yazar Mehmet Bayrak ve ATİF Başkanı Süleyman Gürcan katıldı.

Panelde yapılan açılış konuşmasında "son süreçte Dersim Katliamı Başbakan'dan basına kadar çok çeşitli yelpazede gündemleştirilerek tartışılmaya başlanmıştır. Bizler de bu gündemleştirilen tartışmalar nedeniyle sorunu tartışma ihtiyacı duyarak bu paneli örgütledik" açıklaması yapıldı. İlk söz hakkını alan Mehmet Bayrak, Dersim'in, Dersim katliamının yeniden tartışılmaya başlanması iyi bir şey olduğunu belirtti. "ama bu tartışmalar ne yazık ki çoğu zaman tarih gerçekler alt üst edilerek yürütülmektedir" sözleriyle konuşmasına başladı. 1908 2. Tanzimat döneminde bu yana, 100 yıllık Türkiye tarihinin bir etno-dinsel arındırma, tektipleştirme ve Türk-islamlaştırma tarihi olduğunu belirten Bayrak, Dersim ve Kürtler etrafında yapılan planların 1925'te çıkarılan Tekrürü Sükun Kanunu ile farklı boyuta evrildiğini belirtti. Lozan Antlaşmasının ise Kürtler için bir kırılma noktası olduğuna vurgu yaptı. Mustafa Kemal'in ilk meclis çalışmalarında Kürt önderlerini (ki bunlardan biri de Dersim'li Diyar Ağa'dır) yanına alarak gövde gösterisi yaptığını ama Cumhuriyetin ilanından sonra tersi bir yönelime girdiğini belirtti. 1934' te hazırlanan Dersim Raporu, Dersim katliamının bir plan çerçevesinde yürütüldüğünü ve bundan Atatürk'ün de haberdar olduğunu altının çizilmesi gerektiğini belirtti.

Sorulan bir soru üzerine Mehmet Bayrak, Dersim'de yaşananların soykırım eksenli bir katliam olarak değerlendirilmesi gerektiğini belirtti. Bu sürecin daha net görülebilmesi içinde Genelkurmay arşivenin açılmasının çok önem taşıdığını belirtti. Daha sonra söz alan ATİF Başkanı Süleyman Gürcan ise, konuşması daha çok cumhuriyetten bugüne Kürtler başta olmak üzere toplumun dinamik kesimlerine

yapılan katliam ve saldırılar üzerine yaptı. "1938'ler Dersim'de evler ve ormanlar nasıl planlı-programlı bir şekilde yakılıp yıkıldıysa bugünde Kürdistan'daki yerleşim yerleri ve ormanlar aynı plan-program çerçevesinde yakılarak halk göçe zorlanmaktadır" diyen Gürcan, Erdoğan'ın Dersim Katliamından dolayı gündeme getirdiği "özür dileme"nin tamamen bir mizansen olduğunu belirtti. "Bir yandan "özür" den dem vurulurken, diğer yandan kimyasal silahlarla insanlar katledilmeye devam edilmektedir" diyerek sözlerini sürdüren Gürcan, KCK operasyonları adı altında toplumun muhalif, iktidar gibi düşünmeyen tüm kesimlerin sindirilmek istendiğini söyledi. Dersim katliamına da değinen Gürcan bunun planlı programlı bir soykırım olduğunu, ve bundan da Atatürk başta olmak üzere tüm devlet erkinin sorumlu olduğunu belirtti. Verilen aranın ardında, dinleyicilerin görüş ve sorularını belirtmesi için söz hakkı tanındı. Son olarak panalistlerin soruları yanıtlanmasıyla panel sonlandırıldı. Yaklaşık 70 dinleyicinin katıldığı panele tepkiler oldukça olumlu oldu.

Roj TV Kapanmıyacak

Karar açıklandı: Roj TV Kapanmıyacak Kürt Özgürlük Hareketinin "propagandası" nı yapmakla suçlanan ve Danimarka'da açılan davayla kapatılmak istenen Roj TV hakkında bugün olumlu karar çıktı: Kanal çalışmalarına kaldığı yerden devam edebilecek.

Agustos ayında açılan ve bir süredir kamuoyunda tepkilere yol açan Roj TV'yi kapatma davası girişimi bir kere daha başarısız oldu: Kopenhag Şehir Mahkemesi'nin verdiği karara göre kanal kapatılmıyacak, yayına devam edebilecek.

Mahkeme Roj TV'nin PKK propagandası yapmaktan suçlu bulmasına rağmen kanalın televizyon lisansına ve 20 Milyon euroluk mal varlığına el konulması talebini reddetti.

Dava iddia makamı Türkiyede PKK ve HPG'nin çeşitli zamanlamalarla yaptığı eylemlerde ölen askerler ve yetkililerin sayılarını ön plana çıkararak PKK'nin bir terör örgütü olduğuna dair mahkeme heyetini ikna etme çabasına karşılık Roj TV avukatları ise ağırlıklı olarak basın ve fikir özgürlüğünü ön plana çıkardı.

Son olarak 14 Aralık 2011'de görülen dava duruşmasında Roj TV'nin savunma

avukatı Björn Elmqvist, son savunmasını yapmış, mahkeme heyeti kararı 10 Ocak 2012'ye, yani bugüne ertelemiştir.

KAYGILARIMIZ HAKLI ÇIKIYOR!

Bütün ülkelerin burjuvaları ve onların devlet ve hükümetleri kural olarak işçi ve emekçi halka gerçekleri söylemezler, bu, tarihsel deneyimlerle biliniyor. Bu açıdan onlardan doğruluk, dürüstlük, samimiyet ve halkların çıkarları için çalışmayı beklemek hayal olur. Onların amacı, hedefi, işi, görevi, yolu, yöntemi, hesabı kendi çıkarları için çalışmaktır; bunu yaparken de işçi ve emekçileri yalan ve demagojilerle kandırıp, köreltip, avutarak dikkatlerini başka noktalara çekerek saltanatlarını sürdürmektedir. "Füze kalkanı" meselesinde de aynı şeyi yapmaktadırlar. Emperyalistler ve uşakları gerçek amaç ve hesaplarını gizliyorlar. Halklara da yalan söylemeye devam ediyorlar. Ancak yaptıkları bazı açıklamalarda yalanları, kimi hesapları ve savaş tehditleri her geçen gün biraz daha ortaya çıkmaktadır.

"Radar" veya "Füze Savunma Sistemi", ABD ve batılı emperyalistlerin, NATO'ya bağlı ülkelerin ve İsrail gibi "müttefik"lerin "korunması" bahanesiyle yapıyor. Oysa esas olarak Rusya, Çin ve İran'a yönelik bir baskı ve saldırı hazırlığıdır. İsrail'i korumaya yönelik bir hazırlıktır. ABD emperyalizminin başını çektiği askeri saldırı örgütü NATO, bu radar ve füze sistemi eşliğinde, rakip emperyalistlerden Rusya ve Çin'i **dolaylı** ve bunun yanı sıra önemli ölçüde yönünü bu ikisine dönen İran gerici diktatörlüğünü **açık** tehdit etmektedir. Ayrıca, ABD'nin şımarık çocuğu İsrail de İran'ı füzelerle tehdit etmektedir. Aynı tehditler Suriye gerici diktatörlüğüne de yapılmaktadır. Tehditler birbirini izliyor. Güce göre yeniden paylaşımın adımları atılıyor...

ABD, NATO vasıtasıyla TC.ni de bu tehditlerde piyon gibi kullanarak önemli roller biçmektedir. Dünya ve başta bölge ülkelerinin halkları tehdit edilerek savaş batağına sürüklenmek isteniyor. Bu yönlü açıklamalar birbirini izliyor. Yapılan açıklamalarda onların hesapları ve halklara verecekleri zararlar her geçen gün biraz daha açığa çıkıyor.

FÜZE "KALKANI" RESTLEŞMELERİ

ABD ve NATO olarak "Radar ve füze kalkanı" planında vazgeçemeyip fiiliyata geçirip ilgili ülkeleri tehdit ettiği için, İran ve Rusya da karşı tehditlerde bulunmaktadırlar.

İran Hava-Uzay Kuvvetleri Komutanı Tuğgeneral **Emir Ali Hacızade**, "Türkiye'ye yerleştirilecek füze kalkanı sistemi, NATO'nun değil ABD'nin istemi üzerine İsrail'i koruma amacıyla yapıyor. Onlar, başta Türk halkı olmak üzere

dünya kamuoyunu kaldırmak için NATO'un bu işi yapmak istediğini söylüyorlar. ...Biz kendimizi hazırlamışız ve İran'a karşı bir saldırı olursa ilk adım olarak Türkiye'deki füze kalkanı sistemlerini vuracağız ve daha sonra diğer hedeflere yöneleceğiz" (26 Kasım 2011) diyor.

İran Meclisi Dış Politika ve Ulusal Güvenlik Komisyonu Başkanvekili Hüseyin İbrahimi, "Uygulanacak herhangi bir saldırıda, Türkiye'deki füze kalkanı sisteminin hedef alınması İran'ın doğal hakkıdır ve kesinlikle bunu yapacak. Silahlı Kuvvetlerimizin bu sisteme karşı önceden üzerinde çalışmış plan ve taktikleri var"

"Bu sistem, aslında Siyonist rejimi koruma amacını taşıyor. NATO adı altında İsrail için yapılıyor. Bu, topraklarında sitemin kurulmasına izin veren Türkiye'nin bir sorunudur. Türkiye bunu yapmamalıydı. Meclisin Milli Güvenlik Komisyonu'nda Türkiye ile ilişkileri yakından inceliyoruz. İran' füze kalkanının Türkiye'de kurulmasının gündeme gelişinden itibaren bu işin kötü sonuçları hakkında Ankara'ya uyarılarda bulundu. Tuğgeneral **Hacızade**'nin sözleri de tamamıyla doğrudur. Saldırıya uğradığımızda kendimizi savunmamız doğal bir meseledir." (11 Aralık 2011) dedi.

Rusya'da, "füze kalkanı" konusunda kendilerinin endişelerinin giderilmemesi halinde Stratejik Silahların Sınırlanması (START) anlaşmasından tek taraflı çıkacakları uyarısında bulunuyor. **Dimitri Medvedev**, "Güç dengesini bozduurmaz. Endişelerimizi gideren bir çözüm bulunmazsa bu kalkanı delegek nükleer başlıklar geliştiririz. Ayrıca bu sistemi taktik **İskender** füzeleriyle menzile alırız" dedi. **Rus** basını, menzili 2 bin kilometreyi aşan **İskender-E** füzelerini Karadeniz kıyısında bulunan **Krasnodar** bölgesine de konuşlandırılacağını ve Kürecik'e yerleştirilecek radarları da vurabilecek kapasitede olduğunu yazdı. Romanya'da bulunan üs'sün de **Belarus'a** konuşlandırılacak **İskender** füzelerinin menziline alacağını belirtti.

Rusya'nın **İskender-E** füzeleri 4 bin 600 kilogram ağırlığında. Bu taktik füzeler 18 dakika içinde 2 kişi tarafından atışa hazır hale getirilebiliyor ve 480 kilometre mesafedeki Türkiye sınırına 4 dakikada ulaşıyor. Saniyede 2 bin 100 metre hızla giden **İskender** füzeleri **Krasnodar'dan** fırlatıldığı takdirde, Türkiye'nin üçte birini vurabilecek mesafeyi kapsıyor. (25 Kasım 2011)

Rusya Cumhurbaşkanı **D.Medvedev**, 'Attığımız adımın, muhataplarımız tarafından füze

kalkanının stratejik nükleer güçlerimize karşı oluşturduğu tehdiye karşı, ülkemizin gerekli yanıtı vermeye hazır olduğuna ilişkin ilk işaret olarak görülmesini bekliyorum.' (29 Kasım 2011) diyordu.

Bilindiği gibi, Kürecik'e "füze kalkanı"nın yerleştirilmesi kararı, "Amerikan Büyükelçisi **Francis Ricciardone** ile Dışişleri Müsteşarı **Feridun Sinirlioğlu** tarafından 13 Eylül 2011 günü imzalandı". Yerleştirilecek olan **AN/TPY-2** (Army Navy/Transportable Radar Surveillance) tipi radar 2 bin 300 kilometrelik geniş bir dinleme alanına sahip, bir trayer üzerine monte edilebilen ve istendiğinde başka yerlere de çekilebilecek özelliğe sahip olup, Amerikan **Raytheon** firmasınınca üretilmiş olduğu söyleniyor. ABD Savunma Bakanlığı, sistemin en geç bu yıl sonunda yerleştirilmiş olacağını ve Bakanlık sözcüsü **Albay David Lapan**, sistemin Akdeniz'de konuşlanacak balistik savunma gemileri **AEGIS** ile devreye gireceğini söylüyordu. ABD'nin Avrupa'daki güçlerinin komutanı Korgeneral **Mark Hetling**, **Inside The Army** dergisine yaptığı açıklamada, üssün kurulması için çalışmalara başladıklarını açıklamıştı. ABD'li general, "Tesisi yıl sonundan önce tamamlayabilmenin yollarını arıyoruz." "Türk ordusuyla koordineli çalışıyoruz. Yıl sonuna kadar operasyonel hale gelecek. **Radarı 60 askerden oluşan bir güç koruyacak. Ancak bu, üsteki personelin küçük bir bölümünü oluşturuyor.**" (23 Ekim 2011) dediklerine göre sonra daha fazla ABD askeri yerleştirilecek demektir.

NATO'nun füze kalkanı sistemine ev sahipliği yapan Türkiye, Rusya ve İran'ın tepkisinin ardından bir nevi alarma geçti. Geçtiğimiz hafta **Yüksek Askeri Şura'yı** (YAŞ) topladılar. **Rusya'nın** S-300 ve S-400, **Çin'in** HQ-9, ve **ABD'nin** Patriot füzeleri hakkında aldıkları teklifleri değerlendirdiler, ancak Patriot sistemindeki batarya ve füzeler, NATO'nun kuracağı radarlarla işlev görebileceğinden hareketle ABD'nin füzelerine eğilim duydular. Nihai kararı bu ay sonuna kadar toplanacak olan Savunma Sanayii İcra Komitesi (SSİK) verecek denilse de, **Raytheon** ve **Lockeed Martin** ortaklığında üretilen Patriot'ların alınacağına kesin gözüyle bakılıyorlar. Ve 13 batarya ve 72 füze almayı planlıyorlar. Emperyalist efendileri Suriye'ye ve İran'a yönelik iyi şeyler düşünmeyip görevler verdikleri için YAŞ toplantısında "**harbe hazır olun**" diye karar çıktığı sadece bir gazetenin satır aralarında bahsedildi.

Yukarıda belirtilenlerden anlaşıldığı gibi emperyalizmin içinde bulunduğu krizin bir ürünü olarak emperyalistler arasındaki çelişkiler keskinleşiyor. Askeri alandaki güç düzenlemeleri, hazırlıkları bunun sonucudur. ABD ve NATO saldırıdan önce planladığı. Bir taraftan Türk devletini şişirip bölge ülkelerin iç işlerine sokup karşı karşıya getirilmeye çalışılıyor. Diğer taraftan "Radar-Füze kalkanı" ve asker yerleştirerek başka ülkelere saldırının üs'ü ve karşı-saldırının hedefi haline getirilip haksız bir savaşa sokulmaya hazırlanılıyor. "Radar" veya "Füze Kalkanı" meselesini TC'nin göstermek istediği gibi zararsız ve masum olmadığı gün geçtikçe daha iyi ortaya çıkıyor. Yukarıda bahşurduğumuz açıklamalar bunun bir göstergesidir. Bu durum, kaygılarımızdan ne kadar farklı olduğumuzu, "füze kalkanı"ni her yerde tahşir edip karşı çıkamamızın son derece önemli ve ivedi olduğunu gösteriyor. Bu, sadece yöre halkının bir sorunu değildir; Kürt, Türk ve çeşitli milliyetlerden bütün halkın sorunudur. Genelde emperyalizme, özel olarak ABD emperyalizmine, NATO'ya ve İsrail devletine karşı çıkmak "füze kalkanı"na karşı çıkmayı gerektirir. Teşhir, karşı çıkış ve protestolarımızı her geçen gün daha yüksek sesle dile getirmeliyiz.

ABD'ye , NATO'ya ve İsrail'e kalkan olmak istemiyoruz!

Radar ve Füzelerin ne üs'ü ne de hedefi olmak istemiyoruz!

Savaş ve savaş tehditlerinin hedef tahtası ve aleti olmak istemiyoruz!

Savaş tehdidi ve radyasyon tehdidiyle sağlığımızı ve psikolojimizi yitirmek istemiyoruz!

KÜRECİK'TE "FÜZE KALKANI"NA HAYIR İN-SİYATİFİ - AVRUPA

ABD EMPERYALİZMİNİN KÜRESEL SAVAŞ STRATEJİSİNİN BİR PARÇASI: FÜZE KALKANI

Volkan Yaraşır

T.C. bölgesel bir karşı devrim merkezi olarak yeniden yapılıyor. Türkiye emperyalizminin askeri üssü ve ön cephesi oluyor.

"Füze kalkanı" projesi T.C.'nin transformasyon sürecinin bir parçasıdır. Bu süreç anlaşıldığı oranda bu ve benzeri gelişmelerin içeriği kavranabilir. T.C. bugün bir ayağı GOP-Genişletilmiş Ortadoğu Projesi'ne tam angajmanla, diğer ayağı ise Çin ve Vietnam çalışma rejiminin inşasıyla kendini dışa vuran bir transformasyon yaşıyor. GOP'a angaje olmak T.C.'nin emperyalizminin aktif taşeronu ve lejyoneri haline gelmesi demektir. Çin çalışma rejiminin inşası ise Anadolu topraklarının küresel sermayenin üssüne dönüştürülmesidir.

GOP Kuzey Afrika'dan Ortadoğu'ya, Balkanlar'dan Kafkaslar'a, Arap Yarımadası'ndan Uzakdoğu'ya kadar geniş bir coğrafyayı içinde barındırıyor. Karşı-devrimci stratejist Brzezinski tarafından "Global Balkanlar" diye de tanımlanan bu coğrafyada dünya enerji kaynaklarının dörtte üçü, dünya nüfusunun %75'i bulunuyor. Dünya zenginliğinin %60'ı üretiliyor. Ayrıca yine aynı coğrafyada stratejik enerji yolları ve kıymetli topraklar

bulunuyor. Yani bu coğrafya 21. yüzyılın emperyal öznelerinin savaş alanını oluşturuyor. T.C. Neo-Osmanlılık politikalarıyla, "stratejik derinlik" teorisıyla, ABD ve AB'ye dayanarak bölgede "güç yansıtmaya" çalışıyor. Bölgenin yeniden dizaynında lejyonerlik ve taşeronlukla pay kapmaya ve bölgesel bir güç olmaya çalışıyor. Bundan dolayı Somali'ye asker yolluyor. Libya'ya yapılan emperyalist müdahaleye aktif katılıyor. İran ve Suriye'ye had bildiriyor, Filistin'in hamiliğine sıvanıyor. Bölgenin yeniden dizaynı finans-kapitalin arzularını kamçılıyor, agresyonunu artırıyor. İzmir'in, NATO'nun yeni saldırı üssü haline getirilmesi, Kürecik'te füze kalkanı sisteminin kurulması bu sürecin parçalarıdır. Ordunun hizaya getirilerek, finans-kapitalin hamlelerinin güvenlik altına alınma isteği ve emperyal bir vizyonla Suriye ve İran'a karşı savaş hazırlıkları içine girilmesi de sürecin başka yansımalarıdır.

"Füze kalkanı" projesi NATO'nun "**stratejik konsept**" adı verilen yeni konseptinin ürünü olarak devreye sokuldu. Kompleks bir karakteri olan sistemin bir ayağı da Romanya'da inşa edildi. Romanya'ya "avcı füzeler" yerleştirildi.

Sistemin diğer bir ayağını Amerikan savaş gemilerine monte edilen Aegis füze sistemi oluşturuyor. Kısaca Kürecik'te "savunma" amaçlı kurulduğu iddia edilen füze kalkanı kompakt, bütünleşik bir yapının parçası ve ABD emperyalizminin küresel saldırı stratejisinin bir uzantısıdır ve hedef Ortadoğu halklarıdır. Zaten ABD belgelerinde bu açıkça ilan edilmiştir. İçinde İran, Suriye, Filistin, Rusya, Çin, Kuzey Kore, Küba, Venezuela'nın bulunduğu bir dizi ülke ABD'nin çıkarlarını tehdit eden ülkeler olarak değerlendirilip, "füze kalkanı" sisteminin bu ülkelere yönelik kurulduğu açıklanıyor. Yani Kürecik'te kurulacak "füze kalkanı" sistemi asıl olarak emperyalizme ve siyonizme kalkan olacaktır.

T.C. içeride şiddetli gerici ve militarizasyon süreci yaşarken, dışarıda agresyon politikaları izliyor, emperyalizm adına işgal ve talan politikalarını gündeme getiriyor. Ama Ortadoğu coğrafyasında tarih boyunca büyük anarlar ve alt-üst oluşlar yaşandığı unutuluyor. Özellikle Kürt ulusal sorununun ulaştığı boyut ve bir Ortadoğu sorunu haline gelmesi, bölgedeki birçok emperyal projeyi engelleyici içerik-

tedir. Arap devrimlerinin yarattığı dalga halen Ortadoğu'yu sarsıyor. Filistin sorununda yeni dinamikler ortaya çıkıyor. Bu birbirini etkileyen anarlar, bu coğrafyada işlerin hiç de kolay olmadığını göstermekte. Kapitalizmin yapısal krizinin sarsıcı etkileri ve Avrupa'yı saran borç krizi T.C.'yi kritik bir momente soktu. Bu süreç aynı zamanda sınıfsal antagonizmayı da artırıcı bir süreçtir.

Anadolu topraklarının küresel sermayenin odaklarından biri, emperyalizmin askeri üssü ve bir ön cephesi olmasına verilecek yanıt antikapitalist mücadeleyi yükseltmek, sınıfın öfkelerini açığa çıkartmak olmalıdır. Anadolu topraklarındaki Kürt halkının ulusal enerjisiyle işçi sınıfının sınıfsal enerjisinin birleşiminden ortaya çıkacak yıkıcı güç ve devrimci infalak Ortadoğu'yu ve Ön Asya'yı özgürlükler coğrafyası haline dönüştürebilir. Kürt alt sınıflarının muhteşem mobilizasyonu ve batı yakasındaki bir dizi sınıf deneyimi bu yolun nesnel zeminlerini örmektedir. Israrla bunun üzerinde durmalıyız. Bu ısrar Ortadoğu'yu kan, gözyaşı, katliam ve zulüm coğrafyası olmaktan kurtaracak tek yoldur.

Kongre Sürecine Girerken

Anti- emperyalist ve anti- faşist bir gençlik örgütü olarak militan bir mücadele hattı oluşturmak, bizlerin önünde duran en önemli görevdir. Emperyalist-kapitalist sistem içine girdiği krizin de etkisiyle, dünyanın dört bir yanında estirdiği işgal ve hak gaspı terörü yeni canlar almaya ve halkları yoksullaştırmaya devam ediyor. Yarı sömürge ve sömürge ülkelerde halk bunun vebalini kanıyla/canıyla öderken, emperyalist ülkelerde artan hak gaspları ile süreç, işçi-emekçilerin aleyhine ilerlemeye devam ediyor. Dün olduğu gibi bugünde geleceği kurmak isteyen burjuvazinin en önemli yatırımı bireyci, kariyerist, bencil, sorgulamayan, *kaderine* razı olan, yozlaşan kısacası kendi özüne yabancılaşan genç bir nesil yetiştirmektir.

Doğaldır ki, ezenlerin saldırılarına karşı ezilenler cephesinde mücadele yükseliyor ve her geçen gün sistemin daha fazla teşhir olmasını sağlıyor. Asya'da süren devrimci mücadele, Afrika ve Ortadoğu halklarının isyanı, Avrupa coğrafyasında sokakları arşınlayan işçi-emekçiler, bizlere gelecek yılların hareketli geçeceğinin işaretlerini veriyor.

Böylesi bir süreçte başta YDG olmak üzere tüm anti- emperyalist ve anti- faşist güçlere önemli görevler düşüyor. Bizler, saldırıların arttığı bu süreçte mücadelenin de gelişeceğini biliyoruz. Ancak, baskı ve zulüm politikalarına karşı ayağa kalkan genç nesiller her daim devrimci-demokratik yöne kanalize olmazlar. Genç kitleleri etkileyen onları doğru saflara çeken kurumların varlığı önemlidir. Aksi halde her bunalım dönemlerinde gençliğin safı devrimci-demokratların safı olurdu. Yine tarihten biliyoruz ki, özellikle Avrupa'da birinci emperyalist paylaşım savaşı sonrası gençlik büyük oranda faşizmin etkisinde kalmıştı. Aynı durum, özellikle Almanya'da faşist terör örgütlerinin beslenmesiyle tekrardan gündeme gelmektedir. Sistemden rahatsız olan genç kesimleri, ırkçı-

faşist yapılandırmalara özendirici politikalar devreye sokulmaya devam ediliyor. Kısacası düzen, tüm mekanizmalarıyla saldırılarını bir çığa daha yükseltmişe benziyor.

O halde görev ve sorumluluklarımızın ne derece elzem olduğunu ve tekrar tekrar gözden geçirmemiz gerektiğinde fayda vardır. Tarihin tekerrür ettiği böylesi bir süreçte kongremize giderken, sürecin bilincinde

olma, görevlerimiz üzerinde tartışma, politika belirleme ve pratik bir hat çizerek yolumuza daha güçlenerek devam etme kararlığımızı göstermeliyiz.

Bu günlerde her YDG'li kongre süreçlerine hazırlık safhasındadır. Hazırlıkların bireyde başladığını belirtmek gerekiyor. Bir YDG'li gelişen olaylara ne denli duyarlı ise, hazırlıklara o denli dört elle sarılır. Farkında olmak, duyarlılık göstermek ve pratiğe geçmek, bizi kuşatan yabancılaşmaya karşı vurduğumuz en önemli darbedir. En yakınımızdakine mücadelenin gerekliliğini anlatmaya başladığımız andan itibaren sisteme ilk darbeyi vuruyo-

ruz. Pratiğe geçerek ikinci büyük darbeyi, örgütlü mücadeleyi seçerek üçüncü ve en büyük darbeyi vurmaktayız. Sistemin bizler üzerinde ki etkisi artık örgütsüz gençlere oranla alt seviyelerde kalır.

Her örgütlü birey gibi bizlerde bu aşamaları geride bıraktık, ancak bunun devam etmesi, örgütlü mücadelenin ilerletilmesiyle mümkün olabilir. Şu halde kongrelerimiz, örgütlü mücadelemizin gelişmesi bakımından önemli süreci barındırır.

Bizler öncelikle bir senelik muhasebemizi yapmak durumundayız. Bireyden komitelere, MYK'ya kadar tüm organ ve bireyler, bir senelik süreç içinde eksik ve hatalarını ortaya koyabilmeli ve bunlardan dersler

çıkardığını merkeze sunmalıdır. Burada kolektif tartışma esastır, ki eksiklikler daha objektif ortaya konabilsin. Bir senelik sürecin politik ve örgütsel kazanımları bir rapor halinde merkeze sunulması örgütü güçlendiren bir etkidir.

Kongre süreçlerinin bir yanı bu iken, diğer yanı da sürecin siyasi bir analizini yapmak, tartışmak ve teorik sonuçlar çıkarmaktır. Sistemin saldırılarını ortaya koymak, ülkelerde, bölgelerde ve alanlarda nasıl biçimler aldığını somut belirtileriyle belirlemek durumundayız. Örneğin Eğitim alanında yapılan genel saldırılar, A bölgesinde ki üniversitede yada orta öğrenim okullarında nasıl uygulanıyor? Yada, işçi gençliğin yaşadığı sorunlar B fabrikasına

nasıl yansımaktadır? Bu sorulara alan örgütlülüğü tarafından verilen cevaplar, sonraki sürecin pratik hatının oluşmasına zemin hazırlar.

Kongre sürecinin bir diğer önemli fırsatı da kitle çalışmasıdır. Perspektif taslağını geniş gençlik kesimine ulaştırarak, tartışmalar sürecinde görüşlerine baş vuran ve bu görüşleri bir süzgeçten geçirecek merkeze taşıyan alanlarımızın, ilerleme kaydettikleri geçmiş süreçten yaşadığımız olumluluklardır. Dolayısıyla bu sürecin genç kitlelere ulaşma sloganıyla ele alınması bizlerin en temel prensipleri arasında yer alır ve her YDG'li bu prensibe göre hareket eder. A alanında ki üniversitede de, B alanında ki fabrika/meslek okulunda da gençlikle taslak bağlamında tartışmalar yürütmek gerekir.

Kısacası 25-26 Şubat 2012 tarihinde 22. Kongresini gerçekleştirecek YDG'nin en önemli dinamizmi yine YDG'lilerin kendisi olacaktır. Mevcut burjuva saldırılarına her alanda ve özellikle sokaklarda karşı koyuş segileyen bizlerin, politik tartışmalarda da söyleyeceği sözler olmalıdır ve olacaktır da. Madem ki mücadele ederken belli oranda bedel ödeyerek sistemin saldırılarına karşı direnişler örgütlüyoruz, neden kendimizi politik olarak yetkinleştirmede burjuvaziye yenik düşelim? Pratik duruşumuzun esas olduğunu belirterek söylemek gerekir ki, teorik olarak yetkinleşmeyi de burjuvaziye vurulmuş bir darbe olarak görmek gerekir.

Kongrelerimiz önemli momentlerdir. Bir başka deyişle, aynayı suratımıza tuttuğumuz günlerdir. Yüzleşme sürecidir. Yüzleşme hem YDG içinde hemde genç kitlelerle sağlanır.

Çok konuşup az iş mi yaptık? Çok koşturup az siyaset mi yaptık? Neyi hedefledik, neyi başarabildik? Kazanımımız nedir? Halk gençliğine ne anlattık, ne yaptık? Genç kitlelerin eleştirisi nedir? Bu bir senelik süreç içinde YDG'ye yakınlaştık mı? Kendimizi sürekli örgütlenme becerisini sağladık mı? Kolektifmiyiz, bireysel mi?

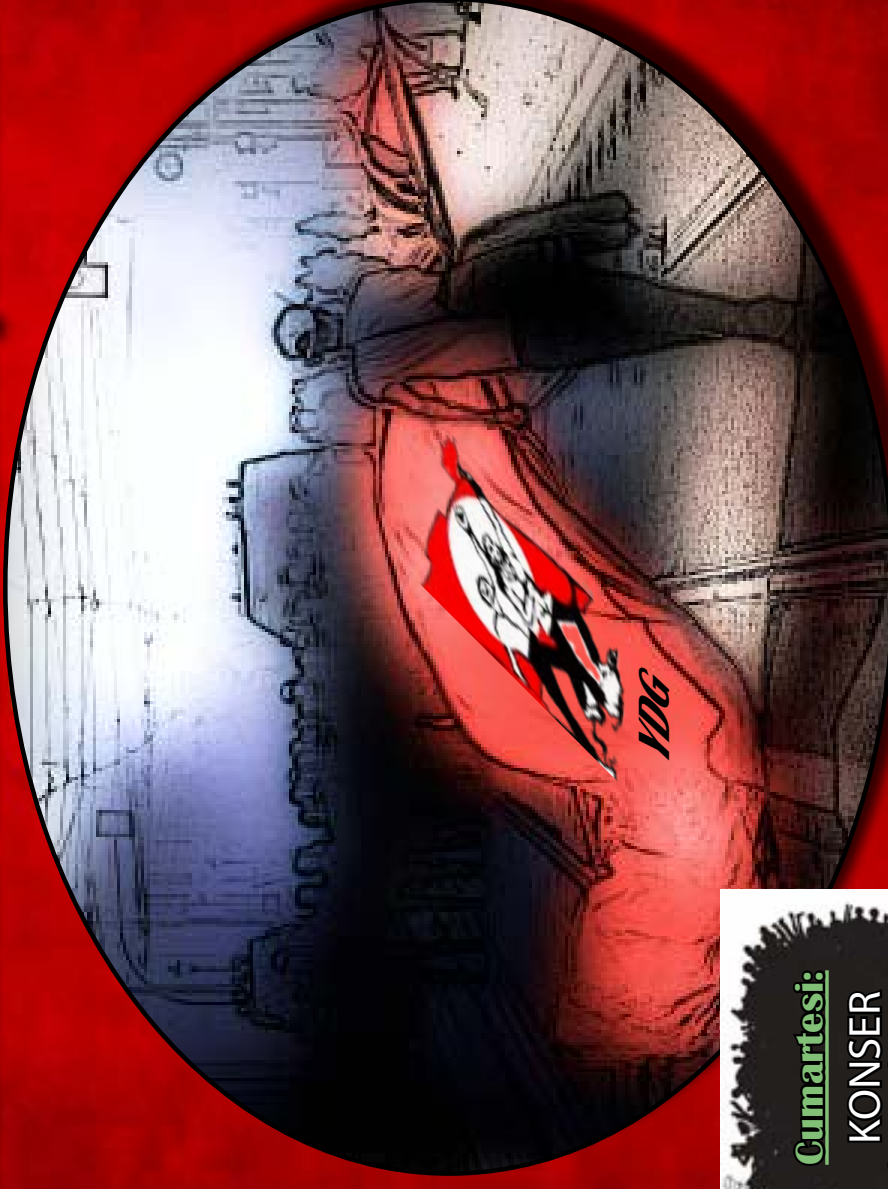
Bu soruların cevabını verebiliyorsak gelecek bizimdir, halk gençliğindedir. Buna kesinlikle inanmalıyız.

21. YDG Merkezi Yönetim Kurulu

22. YENİ DEMOKRATİK GENÇLİK KONGRESİ

“ Emperyalist- Kapitalist saldırılara karşı
zaaflarımızdan arınarak
militan bir mücadele hattı yaratalım! ”

GENÇLİK, GELECEKTİR! GELECEK ELLERİMİZDE!

25-26 Şubat 2012 Saat 11.00

*Haus der Jugend
Deutschherrnufer 12 | D-60594 Frankfurt am Main*

www.ydg-online.org

YENİ KADIN 11. MERKEZİ KONGRESİ

SİSTEMİN DAYATTIĞI KÖLELEŞTİRME,
ONURSUZLAŞTIRMA POLİTİKALARINA KARŞI,

SOKAĞIN MİLİTAN RUHUNU KUŞANALIM !

TARİH:

04/05 Şubat 2012

SAAT: 14.00

YER: Jugendherberge Stuttgart

International Haussmannstraße 27

70188 Stuttgart